

TÍTOL VIII

Competències i règim sancionador

Article 16. *Competències.*

Els òrgans responsables de les administracions públiques han d'exercir les seves respectives competències en l'aplicació del que disposa aquesta Reglamentació i coordinar les seves actuacions per tal que aquesta aplicació es dugui a terme de manera correcta. Correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes la vigilància i la inspecció del compliment correcte, en els seus territoris respectius, del que s'hi estableix.

Article 17. *Règim sancionador.*

Les infraccions al que disposa aquesta Reglamentació se sancionen d'acord amb el que preveuen la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i altres disposicions que siguin aplicables.

ANNEX I

Classificació no exhaustiva dels productes objecte d'aquesta Reglamentació per l'ús a què estan destinats

- A) Productes per rentar vaixelles:
1. Detergents per rentar a mà.
 2. Productes per rentar a màquina.
 3. Productes auxiliars per rentar a màquina (abril·lantadors, sals).
- B) Productes per rentar roba:
1. Detergents.
 2. Suavitants.
 3. Productes per al prerentatge.
 4. Additius (anticalcaris, blanquejadors).
- C) Sabons de rentar.
- D) Productes de manteniment i neteja:
1. D'ús general.
 2. Netejavidres i multiusos.
 3. Netejadors per a sanitaris.
 4. Ceres i netejadors per a mobles i fustes.
 5. Abrillantadors i netejadors per a terres durs.
 6. Productes per a teixits (llevataques, aprestos, netejadors per a tapisseries i catifes i tints).
 7. Netejadors de sabates i netejadors per a cuir i pells.
 8. Netejadors per a forns, microones i vitroceràmiques.
 9. Netejadors de metall i productes per al tractament de superfícies metàl·liques.
 10. Productes per treure el greix.
 11. Desincrustadors i desembussadors.
 12. Productes per rentar i cuidar carrosseries, vehicles i altres elements de transport.
 13. Ambientadors.
- E) Productes de neteja per a la indústria alimentària (terres, parets, maquinària, envasos, cisternes, cambres frigorífiques i altres elements de producció, emmagatzemament i transport d'aliments).
- F) Productes de manteniment i neteja destinats a altres aplicacions industrials i a altres usos professionals.

ANNEX II

Llista de components d'indicació obligatòria segons el que estableix l'article 11.1.f)

Fosfats.
Fosfonats.
Tensioactius aniònics.
Tensioactius catiònics.

Tensioactius amfotèrics.
Tensioactius no iònics.
Blanquejadors basats en l'oxigen (1).
Blanquejadors basats en clor.
EDTA.
Àcid nitrilotriacètic.
Fenols i fenols halogenats.
Paradiclorobenzè.
Hidrocarburs aromàtics.
Hidrocarburs alifàtics.
Hidrocarburs halogenats.
Sabó.
Zeolites.
Policarboxilats.

La indicació s'ha de fer d'acord amb l'escala següent de percentatges:

1. Menys del 5 per 100.
2. Entre el 5 per 100 i menys del 15 per 100.
3. Entre el 15 per 100 i menys del 30 per 1000.
4. El 30 per 100 o més.

El enzims i els conservants/desinfectants, si s'afegeixen, han de figurar sempre en l'etiqueta, sigui quina sigui la concentració.

(1) Expressats en la forma anhidra.

CAP DE L'ESTAT

11194 LLEI 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades. («BOE» 119, de 19-5-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Una de les conseqüències més importants dels canvis estratègics que s'han produït durant els últims anys ha estat la potenciació de les organitzacions col·lectives de seguretat i defensa, sense oblidar les concepcions fonamentades en les capacitats militars pròpies. Aquest nou escenari, en què sorgeixen noves missions afegides a les tradicionals d'autodefensa i on la convergència d'esforços imposa la necessitat d'entendre's amb els aliats, és indubtablement més exigent amb el factor humà i obliga a buscar solucions compaginant el nombre d'efectius amb la qualitat i la preparació.

La revolució tecnològica ha introduït, paral·lelament, canvis importants en la forma de resoldre les situacions de crisi, per la qual cosa el tipus d'operacions que es plantegen augmenta la importància del recurs de personal en el sentit de disposar del nombre d'homes i dones necessari i, sobretot, que aquests tinguin l'especialització suficient per manejar uns mitjans cada dia més complexos tècnicament.

Aquest context determina la necessitat de tenir unes Forces Armades amb un elevat nivell de preparació i

un alt grau de disponibilitat, la qual cosa aconsella que tots els components siguin professionals, sense oblidar la cohesió social necessària que faci sentir al militar íntimament lligat al servei de la societat a la qual pertany i a la societat part integrant del gran entramat que constitueix la defensa nacional.

Les condicions exposades exigeixen fer una revisió a fons de les Forces Armades que a quasi totes les nacions occidentals ja s'ha posat en marxa. A Espanya, també hi ha hagut un període d'anàlisi i reflexió per determinar el nou model de Forces Armades, capaces de complir eficaçment les seves missions i de constituir un instrument adequat de dissuasió i de política exterior en el nou panorama estratègic del segle XXI, dins del marc de seguretat compartida que té Espanya mitjançant la seva participació en organitzacions de seguretat col·lectiva.

La societat espanyola està convençuda de la necessitat de dotar-se d'una defensa eficaç que garanteixi l'àmbit de seguretat imprescindible per continuar construint el sistema de llibertats, benestar econòmic i igualtat social que proclama la nostra Constitució, alhora que és conscient que ha de contribuir al manteniment de la pau mundial i l'esforç econòmic que suposa per a la Nació la consecució d'aquests objectius.

Aquests criteris van determinar la constitució d'una comissió mixta, no permanent, Congrés dels Diputats-Senat per establir la fórmula i els terminis per assolir la plena professionalització de les Forces Armades, cosa que implica la no-exigència de la prestació del servei militar obligatori. En el Dictamen de la Comissió esmentada, aprovat pel Ple del Congrés dels Diputats el 28 de maig de l'any 1998 i pel Ple del Senat el 9 de juny del mateix any, es determinen els principis generals del nou model de Forces Armades professionals, entre els quals es recullen el nombre màxim d'efectius, els trets bàsics dels compromisos, del reclutament i de la formació dels militars professionals de tropa i marineria i el període transitori adequat per implantar-lo, de manera que no quedi reduït el nivell d'operativitat dels exèrcits.

S'ha de destacar que les innovacions per a la implantació del nou model són de caire organitzatiu i no afecten els principis fonamentals rectors de les Forces Armades, que continuen sent els de plena submissió a la Constitució i als poders que s'hi institueixen. Aquests principis exerceixen la seva virtualitat sobre un model militar diferent, però molt acreditat en països amb una tradició democràtica arrelada.

Cal afegir que la institució militar es renova i es perpetua, com qualsevol institució, per mitjà del canvi de les persones que la integren. Es transforma, en part, el mètode de renovació del personal militar, però es deixen intactes la manera de ser, l'esperit i els valors que, recollits en les Reials ordenances per a les Forces Armades, permeten a la institució militar succeir-se a si mateixa a través de les vicissituds de la seva organització.

II

La professionalització total de les Forces Armades, per aconseguir que siguin més operatives, més flexibles, més reduïdes i més ben dotades, implica un repte important i històric, perquè l'objectiu que es persegueix no és dotar-les de soldats i de mariners professionals, sinó una mica més ambiciós, com és el fet de construir unes noves Forces Armades professionals.

Això fa necessari establir un nou règim per als seus membres, per buscar un equilibri entre la continuïtat dels paràmetres essencials de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, que va suposar un considerable esforç d'integra-

ció de la dispersa legislació dels exèrcits, i un important component de renovació que doni resposta a les exigències del model de Forces Armades professionals.

Aquesta Llei aborda tots els aspectes que configuren el règim dels militars professionals, amb els objectius de facilitar-ne la gestió amb la introducció de factors que proporcionin la flexibilitat necessària; integrar-los en un únic concepte de militar professional i assimilar els seus règims al màxim; donar prioritat als interessos i les demandes de l'organització i, subordinat a aquest criteri, aconseguir un desenvolupament professional més adequat de tots els seus membres; estructurar un model d'ensenyament que permeti formar el personal de manera que els capaciti per exercir amb eficàcia les seves comeses, definir criteris i arbitrar procediments que permetin identificar i potenciar el mèrit i la capacitat.

III

Amb aquesta idea d'integració, el concepte de militar professional engloba els militars de carrera, que constitueixen els quadres de comandament amb una relació de serveis de caràcter permanent; els militars de complement, que completen els anteriors amb una relació de serveis de caràcter exclusivament temporal, i els militars professionals de tropa i marineria que, amb una relació de serveis de caràcter temporal, que es pot transformar en permanent si es compleixen determinats requisits, constitueixen els efectius d'aquesta categoria dels exèrcits.

La decisió de professionalitzar les Forces Armades comporta no només un augment quantitatiu dels efectius professionals de tropa i marineria en relació amb l'anterior «model mixt», en què els militars de lleva eren el component essencial, sinó també un canvi qualitatiu que afecta la concepció d'aquesta categoria. Per això, el seu règim queda relacionat, en tot el raonablement possible, amb els aspectes bàsics que configuren el del militar de carrera. Així mateix, com a conseqüència lògica del nou model, s'estableix un sistema de selecció continuada que faciliti i agiliti les operacions necessàries per assolir els efectius màxims fixats, que s'ajusti als crèdits que estableixen les lleis de pressupostos generals de l'Estat. Per la seva part, els militars de complement tenen una regulació més detallada que en la Llei 17/1989, en la qual es fa ressaltar el caràcter exclusivament temporal de la seva relació de serveis, per la qual cosa per accedir a una relació de caràcter permanent han d'optar a les places que es determinin per a la promoció interna a les escales dels militars de carrera.

IV

En el nou règim de personal, regulat amb la finalitat que les Forces Armades estiguin en condicions de complir la missió que defineix l'article 8 de la Constitució, la condició de militar en el seu sentit més ampli queda configurada per la subjecció als principis de disciplina, jerarquia i unitat característics de l'organització militar, a unes regles morals d'actuació i a les lleis penals i disciplinàries militars. Aquesta configuració exigeix que els militars tinguin un règim específic i una habilitació suficient per a l'exercici professional en les Forces Armades a partir de la seva incorporació a l'escala o l'especialitat corresponents. També es considera molt necessari clarificar les funcions del militar i donar-li el suport necessari en el seu exercici professional, millorar les definicions dels cossos i les escales dels militars de carrera, establir sistemes de promoció interna i facilitar la reinserció en el món laboral dels que tenen una relació de serveis de caràcter temporal.

En aquest sentit, es fa una assignació de comeses i responsabilitats d'acord amb l'ocupació, la categoria

i la formació de cadascun dels militars professionals, que s'ha de completar amb les mesures d'execució i desplegament d'aquesta Llei i tenir el reflex degut en la promoció professional i en les retribucions d'aquests militars; es defineix la «funció de comandament» com l'exercici de l'autoritat, amb la responsabilitat consegüent, que correspon a qualsevol militar per la seva ocupació, destinació o servei a les Forces Armades; no obstant això, el terme «comandament» queda restringit a la preparació i a l'ús de la força dels exèrcits, que correspon als membres dels cossos generals i d'infanteria de marina, i s'afegeixen referències essencials als valors i les virtuts que emanen de les Reials ordenances i a la capacitat per al compliment de les cometes dels militars professionals.

Els cossos i les escales, com també les cometes dels seus membres i les funcions que exerceixen queden definits de manera més àmplia per aconseguir una estructura que cobreixi les necessitats que requereix una organització complexa com les Forces Armades i que permeti disposar del personal capacitat per exercir les cometes dels diversos llocs de l'organització militar, alhora que, buscant una major permeabilitat entre les diverses escales, es potencia l'accés per promoció interna dins del mateix exèrcit. Per aquest sistema, els militars de carrera poden accedir a l'escala immediatament superior del seu cos i, en cas que pertanyin als cossos d'especialistes, també ho poden fer a la que correspongui dels cossos generals i d'infanteria de marina; els militars de complement a les escales del cos a què estiguin adscrits, i els militars professionals de tropa i marineria a les escales de suboficials, en què se'ls reserven totes les places.

D'altra banda, no hi ha dubte que els militars han de tenir un règim específic per complir millor la seva missió, com es dedueix de la nostra pròpia Carta Magna, que contrasigna les singularitats de les Forces Armades. No obstant això, no pot ser aliè als plantejaments que amb caràcter general defineixen la funció pública i el sistema educatiu general, per la qual cosa s'ha intentat compatibilitzar, en la mesura que ha estat possible, el règim militar amb les disposicions legals que regulen els anteriors. Així, sense oblidar l'especificitat del militar, s'inclouen les equivalències, les convalidacions i les homologacions amb els sistemes generals que es consideren convenients per al nou règim del militar professional, en el qual és fonamental la figura de la relació de serveis de caràcter temporal. D'aquesta manera, a més de reconèixer els nivells educatius que s'assoleixen en el sistema d'ensenyament militar, es pretén que aquells que després d'un temps de serveis hagin d'abandonar les Forces Armades estiguin en les millors condicions professionals i de formació per reincorporar-se al món laboral, en benefici dels mateixos interessats, de la societat i de les Forces Armades, que necessiten consolidar aquest model.

V

Amb la finalitat d'assegurar que els exèrcits disposin dels millors professionals en les ocupacions més elevades de cada escala, amb les aptituds i les edats adequades, per aconseguir la màxima eficàcia de les Forces Armades, es defineixen criteris i s'arbitren procediments que permetin identificar i potenciar el mèrit i la capacitat, alhora que s'impulsa la preparació i la dedicació professional, plasmats principalment en la regulació dels sistemes d'ascens, sense deixar de considerar en cap moment les característiques essencials de la carrera reglada dels militars que assegurin la cohesió i l'eficàcia en l'organització.

Amb referència a la legislació anterior, es manté el sistema d'ascens per elecció per promocionar els més

idonis a les ocupacions més altes de cada escala, es matisa el de selecció i es defineix, dins d'aquest sistema i com a novetat, un sistema de retencions per permetre, sense arribar a la declaració de no-aptitud per a l'ascens, retardar-lo en els percentatges que es determinin o declarar la permanència en les seves ocupacions dels avaluats que siguin retinguts per segona vegada. Així mateix, s'inclou l'ascens per antiguitat amb la reordenació de promocions a comandant de les escales superiors d'oficials, ja que es considera que el personal que té la responsabilitat d'exercir la funció directiva dins de les Forces Armades ha d'estar sotmès a un procés d'avaluació més exigent que els components de la resta de les escales. Aquest sistema es regula de manera que cada un dels avaluats passa a formar part dels diferents grups en els quals, en relació amb els mèrits acreditats, es classifiqui cada promoció, per bé que dins de cadascun dels grups, l'ordre en què es produeixin els ascensos es correspon amb el que es tingui en l'ocupació de capità.

VI

En un altre ordre d'idees, també s'ha intentat donar resposta als problemes detectats en l'aplicació de la normativa en vigor, així com a altres aspectes referits principalment a les expectatives de promoció professional dels seus integrants. Cal fer esment especialment de la nova regulació sobre el moment i les circumstàncies per passar a la situació de reserva. L'aplicació de la Llei 17/1989 ha tingut efectes beneficiosos, com el rejuveniment dels quadres de comandament i la regulació adequada dels models de carrera, però ha ocasionat una sobrecàrrega de les despeses de personal en el presupost del Ministeri de Defensa i ha suposat per als afectats inconvenients de tipus retributiu i professional.

Per paliar-ho, es modifiquen les edats de passar a la situació de reserva i es regulen amb més amplitud les destinacions i les comissions de servei del personal en situació de reserva, cosa que permet accedir de manera reglada als llocs de l'organització que es determinin.

No obstant això, es manté el fet de passar a la situació de reserva per anys de permanència en les escales superiors dels cossos generals i d'infanteria de marina i s'amplia a la resta de les escales dels cossos esmentats i als cossos d'especialistes, perquè es considera que és en aquests cossos on les exigències derivades de les seves cometes i responsabilitats obliguen a buscar procediments que facin possible una línia de rejuveniment moderat, i s'augmenta el període a trenta-tres anys com a fórmula que salvaguarda els interessos de l'organització sense que impliqui un avançament exagerat en l'abandonament del servei actiu en perjudici dels afectats.

VII

Altres assumptes d'una rellevància especial que aborda aquesta Llei són els referits al règim de la dona en les Forces Armades i als drets i els deures dels militars. La legislació anterior va obrir a la dona les portes d'accés als exèrcits, però és en aquesta Llei on el principi d'igualtat s'aplica amb totes les seves conseqüències ja que se suspèn la prestació del servei militar que només obligava els homes i s'elimina qualsevol discriminació de la dona perquè no fa distincions en les destinacions que puguin ocupar en el desenvolupament de l'exercici professional, sens perjudici que es puguin establir diferències en les condicions físiques per a l'accés en l'aplicació de diversos paràmetres a l'home i a la dona. Això obliga a fer un esforç més gran en la superació dels problemes que representa la concurrència de per-

sonal d'ambdós sexes en determinades instal·lacions i unitats militars.

Respecte al règim de drets, els militars professionals són titulars dels drets i les llibertats que estableix la Constitució, amb les imprescindibles restriccions o limitacions en el seu exercici que la Carta Magna i les lleis orgàniques que la despleguen estableixen, com a resposta a les exigències derivades dels trets essencials de funcionament de les Forces Armades, que es resumeixen en la necessària disciplina. Aquest règim de drets es considera que està regulat adequadament en les Reials ordenances per a les Forces Armades, marc legal contrasignat per la Llei orgànica de criteris bàsics de la defensa nacional i l'organització militar. No obstant això, en aquest camp s'obren noves vies per a la presentació de propostes o suggeriments mitjançant la creació de consells assessors de personal en l'àmbit de cada exèrcit, que tenen components dels diversos cossos, escales i categories.

VIII

A fi d'integrar en un sol text legal tots els aspectes bàsics de la gestió del personal militar, s'ha considerat oportú incloure un títol en què es defineixen les plantilles legals, orgàniques, reglamentàries i de destinacions, es donen normes per proveir-les i es fixa en 48.000 el nombre màxim de quadres de comandament i en un total entre 102.000 i 120.000 el dels efectius de militars professionals de tropa i marineria, d'acord amb l'entitat màxima de 170.000 efectius que fixa el Dictamen de la Comissió Mixta Congrés dels Diputats-Senat. Això implica un esforç important de reducció si es té en compte que l'any 1984 els efectius totals van ser de 373.000, dels quals 66.505 eren quadres de comandament, i que segons el model de Forces Armades 2000, aprovat pel Congrés dels Diputats l'any 1991, els efectius havien de ser 180.000, repartits en 49.720 quadres de comandament i 130.280 de tropa i marineria, dels quals 50.000 havien de ser professionals.

No s'especifica la plantilla de quadres de comandament que correspon a les diverses ocupacions, escales, cossos i exèrcits, competència que queda reservada al Consell de Ministres que ho ha de fer amb vigència per a períodes de cinc anys i que ha d'informar les Corts Generals cada vegada que l'exerceixi i estableixi les plantilles detalladament. No obstant això, sí que es determina el nombre d'oficials generals que han d'ocupar llocs orgànics assignats específicament als diferents cossos, que és de 201, i el dels que han de cobrir les necessitats dels òrgans centrals, inclòs l'Estat Major de la Defensa, i de les organitzacions internacionals, que no pot ser superior a 64. També s'ha considerat convenient establir el nombre màxim de coronels que ha de servir de plantilla de referència en el primer període quinquennal, fixat en 1.235, així com unes regles d'amortització d'excedents per adaptar els efectius a les plantilles establertes.

IX

També és nova la regulació que es du a terme de l'aportació suplementària de recursos humans a les Forces Armades en situacions de crisi o risc greu per a la seguretat nacional, per assegurar la participació de tots els ciutadans quan les necessitats de la defensa ho exigeixin i imposar les mínimes obligacions possibles.

En el títol dedicat a aquesta matèria, s'hi defineixen les figures de reservistes temporals, que són, durant un temps limitat, els militars professionals que cessen en la seva relació amb les Forces Armades; de reservistes voluntaris, que són els espanyols que siguin seleccionats en optar a les places que es convoquin a aquest efecte, i de reservistes obligatoris, que són els ciutadans decla-

rats com a tals pel Govern, amb l'autorització prèvia del Congrés dels Diputats, quan les necessitats de la defensa nacional ho facin necessari. Així mateix, es determinen les modalitats d'incorporació de reservistes amb caràcter selectiu, ordinari i general, i s'estableix la possibilitat que els reservistes temporals i voluntaris puguin participar en missions a l'estranger.

La incorporació de reservistes a les Forces Armades està motivada per la impossibilitat d'atendre les necessitats de la defensa nacional amb els efectius de militars professionals. En tot cas, el Govern ha de donar compte al Congrés dels Diputats de les mesures adoptades.

També s'estableix que en la incorporació de reservistes obligatoris s'ha de respectar el dret a l'objecció de consciència, que s'admet amb la simple declaració dels interessats, per la qual cosa en cas d'una incorporació obligatòria serien assignats a organitzacions amb finalitats d'interès general en les quals no es requereixi l'ús d'armes.

X

La Constitució defineix en l'article 8 la missió de les Forces Armades i habilita el legislador en l'article 30 a disposar el que sigui necessari per dotar-les de personal. Aquesta habilitació consisteix a autoritzar-lo a fixar les obligacions militars dels espanyols, que poden arribar a consistir en la realització d'un servei militar obligatori.

Però la Constitució no imposa la fórmula de conscripció forçosa com a única possible per a la capacitat i l'organització del personal de les Forces Armades. No hi ha res que impedeixi que en aquesta Llei se substitueixi l'atribució imperativa d'obligacions militars per la seva adquisició voluntària mitjançant l'enquadrament en unes Forces Armades enterament professionals. D'aquesta manera, se suspèn la prestació del servei militar obligatori i s'introdueix un nou sistema en el qual tot el personal militar està vinculat a les Forces Armades per una relació de serveis professionals.

No obstant això, tal com s'ha assenyalat anteriorment, també es regula l'aportació suplementària de recursos humans a les Forces Armades quan la defensa d'Espanya ho exigeixi. Les obligacions militars passen així a complir-se de manera diferent pels espanyols, però la seva naturalesa i importància romanen inalterades, a l'empara del que preveu l'article 30.2 de la Constitució, com també hi queda el fet d'haver de defensar Espanya que declara l'apartat primer del mateix precepte.

En aquest sentit, es recullen les directrius que emanen del Dictamen de la Comissió Mixta Congrés dels Diputats-Senat referides a suspendre la prestació del servei militar, incloent-hi les disposicions corresponents sobre això, així com les que regulen el règim transitori necessari. L'adaptació de la Llei orgànica per la qual es regulen els criteris bàsics de la defensa nacional i l'organització militar al nou model de Forces Armades professionals constitueix el marc adequat per derogar la Llei orgànica del servei militar.

XI

En relació amb la guàrdia civil, es fa referència a una nova llei específica per al personal que pertany a aquest cos, que s'ha d'ajustar a la legislació aplicable a les Forces i Cossos de Seguretat i, atesa la naturalesa militar d'aquest institut armat, s'ha de basar, a més, en aquesta Llei. També s'estableix el règim transitori pel qual es regeix el personal del cos de la guàrdia civil fins que entri en vigor la seva llei específica.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei té com a objecte regular el règim del personal militar professional, determinar les plantilles de quadres de comandament i els efectius màxims de tropa i marineria, i definir el sistema d'ensenyament militar i les formes d'accés al règim. També té com a objecte regular l'aportació suplementària de recursos humans a les Forces Armades quan les necessitats extraordinàries de la defensa d'Espanya i dels seus interessos ho exigeixin, amb caràcter voluntari o en aplicació de l'article 30 de la Constitució.

Tot això amb la finalitat que les Forces Armades estiguin en condicions de complir la missió que defineix l'article 8 de la Constitució.

2. Aquesta Llei és aplicable als militars professionals i als alumnes de l'ensenyament militar de formació que adquireixen la condició de militar en incorporar-se a les Forces Armades, així com als reservistes que es defineixen en el títol XIII.

3. El règim del personal de la guàrdia civil es regeix per la seva llei específica, que s'ha de basar en la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de Seguretat i, atesa la naturalesa militar d'aquest institut armat i la condició de militar dels seus membres, en aquesta Llei.

Article 2. *Militars professionals.*

1. Són militars professionals els espanyols vinculats a les Forces Armades que tenen una relació de serveis professionals que adquireixen la condició de militar de carrera, de militar de complement o de militar professional de tropa i marineria.

2. Són militars de carrera els oficials generals, oficials i suboficials que, amb una relació de serveis de caràcter permanent, formen els quadres de comandament de les Forces Armades.

3. Són militars de complement els oficials que, amb una relació de serveis de caràcter temporal, completen les plantilles de quadres de comandament de les Forces Armades.

4. Són militars professionals de tropa i marineria els que, amb una relació de serveis de caràcter temporal, constitueixen els efectius de la categoria esmentada de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire. Aquesta relació de serveis de caràcter temporal es pot transformar únicament en permanent de la forma que s'especifica en el capítol III del títol VI d'aquesta Llei.

Article 3. *Jurament o promesa davant la bandera d'Espanya.*

1. Qualsevol militar té el deure de fer davant la bandera el jurament o la promesa de defensar Espanya tal com estableix aquest article. Aquest jurament o promesa és un requisit previ i indispensable per adquirir la condició de militar de carrera, militar de complement i militar professional de tropa i marineria.

2. L'acte de jurament o promesa davant la bandera d'Espanya és públic i s'ha de fer amb la màxima solemnitat. S'ha d'ajustar a la seqüència següent:

El cap de la unitat militar que prengui el jurament o la promesa davant la bandera ha de pronunciar la fórmula següent:

«Soldats! Jureu per Déu o prometeu per la vostra consciència i el vostre honor complir fidelment les vostres obligacions militars, servir i fer servir la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, obeir i respectar

el Rei i els vostres caps, no abandonar-los mai i, si cal, donar la vida en defensa d'Espanya?»

A la qual cosa els soldats han de respondre:

«Sí, ho fem!»

Qui prengui el jurament o la promesa ha de respondre:

«Si compliu el jurament o la promesa, la Pàtria us ho agrairà i us premiarà, i, si no, mereixereu que us menyspreï i us castigui, com a indignes fills seus», i ha d'afegir: «Soldats, Visca Espanya!» i «Visca el Rei!», que han de ser contestats pels corresponents «Visca!».

A continuació, els soldats han de besar un per un la bandera i posteriorment, com a senyal que Espanya accepta el jurament o la promesa, han de desfilar sota seu.

3. A la fórmula, el terme «soldats» es pot substituir pel que convingui per adequar-la als qui hagin de fer el jurament o la promesa.

TÍTOL I

Competències en matèria de personal dels òrgans superiors

Article 4. *Del Govern.*

1. El Govern exerceix la funció executiva i la potestat reglamentària referent al règim del personal militar professional. En particular, li correspon:

a) Dirigir el planejament de la defensa militar, del qual s'han de deduir les necessitats de personal militar a mitjà i a llarg termini.

b) Aprovar les provisions de places de les Forces Armades.

c) Desenvolupar els criteris generals de promoció i ascens que estableix aquesta Llei.

d) Exercir les altres competències que li atribueixen aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

2. Quan les necessitats de la defensa nacional no puguin ser ateses pels efectius de militars professionals, el Govern pot adoptar les mesures necessàries per a la incorporació de reservistes a les Forces Armades.

En tots els casos d'incorporació de reservistes que regula el títol XIII d'aquesta Llei, el Govern ha d'informar el Congrés dels Diputats de les mesures adoptades i habilitar els crèdits extraordinaris que calguin per finançar el cost de les operacions. La incorporació de reservistes obligatoris requereix l'autorització prèvia del Congrés dels Diputats.

El Govern també pot autoritzar la incorporació de reservistes per a missions a l'estranger.

Article 5. *Del ministre de Defensa.*

El ministre de Defensa, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 1/1984, de 5 de gener, de reforma de la Llei orgànica 6/1980, d'1 de juliol, per la qual es regulen els criteris bàsics de la defensa nacional i l'organització militar, exerceix la seva autoritat, per delegació del president del Govern, per ordenar, coordinar i dirigir l'actuació de les Forces Armades. Li correspon dirigir, coordinar i controlar la política de personal i d'ensenyament en l'àmbit de les Forces Armades i, en particular, les competències que li assigna aquesta

Llei en relació amb la proposta o l'aprovació de disposicions de caràcter general i amb la decisió o la proposta sobre els aspectes bàsics que configuren la trajectòria professional del militar.

Article 6. *Del subsecretari de Defensa.*

El subsecretari de Defensa, com a principal col·laborador del titular del departament en la política de personal i ensenyament, és el responsable de la seva proposta, el desenvolupament i l'aplicació en l'àmbit de les Forces Armades. En particular, li correspon dictar o proposar disposicions en matèria de personal i ensenyament militar, dirigir la gestió general del personal militar i l'específica dels que no estiguin enquadrats en algun dels exèrcits i elaborar, dins el planejament de la defensa militar, les estimacions i els plans directores sobre la situació, l'evolució, la valoració i la programació dels recursos humans.

També li correspon la inspecció relativa al règim de personal dels membres de les Forces Armades, així com la relativa a les condicions de vida en vaixells, bases i aquarteraments. Aquesta competència, l'exerceix directament, per mitjà dels òrgans d'inspecció de la Subsecretaria de Defensa, que es configuren en la forma que es determini per reglament, o dels comandaments de personal dels exèrcits.

Article 7. *Del cap de l'Estat Major de la Defensa i dels caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.*

1. El cap de l'Estat Major de la Defensa, com a principal col·laborador del ministre de Defensa en el planejament i l'execució dels aspectes operatius de la política militar, l'assessora i l'informa sobre el règim del personal militar que afecti l'operativitat de les Forces Armades; també l'assessora i l'informa sobre les necessitats en matèria de personal i d'ensenyament militar en l'àmbit conjunt.

2. Als caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire els correspon:

- a) Assessorar i informar el ministre de Defensa sobre les necessitats en matèria de personal i d'ensenyament militar en l'àmbit del seu exèrcit.
- b) Assessorar el subsecretari de Defensa en la preparació i la direcció de la política de personal i ensenyament militar en l'àmbit del seu exèrcit, col·laborar-hi en el desenvolupament i informar-lo dels aspectes d'execució de l'ensenyament.
- c) Planejar i dirigir la instrucció i l'ensinistrament, i exercir les funcions relacionades amb l'ensenyament militar i la promoció professional del personal del seu exèrcit, en el marc de la política de personal i ensenyament que es defineixi de conformitat amb el que estableix aquest títol.
- d) Dirigir la gestió dels recursos humans de l'exèrcit.
- e) Vetllar per la moral, la disciplina i el benestar del personal de l'exèrcit.
- f) Decidir, proposar o informar, segons escaigui, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, en relació amb els aspectes bàsics que configuren la trajectòria professional del militar.

Article 8. *Dels consells superiors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.*

1. Als consells superiors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, com a òrgans col·legiats

assessors i consultius del ministre de Defensa i del cap de l'estat major de l'exèrcit respectiu, els correspon:

- a) Efectuar els informes que indica aquesta Llei sobre els aspectes bàsics que configuren la trajectòria professional del militar.
- b) Emetre informes sobre els assumptes que sotmeti a la seva consideració el ministre de Defensa i el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent.
- c) Ser escoltats pel ministre de Defensa en relació amb la proposta de designació del respectiu cap de l'Estat Major, abans de sotmetre-la a la deliberació del Consell de Ministres, de conformitat amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei orgànica per la qual es regulen els criteris bàsics de la defensa nacional i l'organització militar.
- d) Ser escoltats en els expedients disciplinaris extraordinaris que afectin el personal de l'exèrcit, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades.

2. Se n'han de determinar per reglament la composició i les altres competències.

Article 9. *Competències en relació amb els cossos comuns de les Forces Armades.*

1. Les competències que en aquesta Llei s'assignen als caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, en relació amb el personal dels exèrcits respectius, corresponen al subsecretari de Defensa en el que afecti el personal dels cossos comuns de les Forces Armades.

2. Les competències que assigna aquesta Llei, en matèria de personal, als consells superiors dels exèrcits corresponen a les juntes superiors dels cossos comuns de les Forces Armades que es constitueixin per reglament.

TÍTOL II

Funcions, categories i ocupacions

Article 10. *Funcions.*

1. El militar professional exerceix les funcions de comandament, d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents. El seu exercici s'ha de fer en compliment de les missions de les Forces Armades, i s'ha d'ajustar a les seves característiques de disciplina, jerarquia i acció conjunta, d'acord amb la Constitució, les reials ordenances per a les Forces Armades i les de cadascun dels exèrcits i la resta de l'ordenament jurídic.

2. En aquesta Llei l'expressió «funció de comandament» es refereix, en sentit genèric, a l'exercici de l'autoritat, amb la responsabilitat consegüent, que correspon a qualsevol militar per raó de la seva ocupació, la destinació o el servei a les Forces Armades.

3. L'acció de comandament assoleix la seva responsabilitat màxima i especial quan s'aplica a la preparació i l'ús de la força dels exèrcits, per la qual cosa en aquesta Llei el terme «comandament» significa específicament l'exercici de l'autoritat que correspon als membres dels cossos generals i d'infanteria de marina en el compliment d'aquestes comeses.

Article 11. *Categories i ocupacions militars.*

1. L'estructura orgànica de les Forces Armades es basa en l'ordenació jeràrquica dels seus membres per ocupacions militars i, dins d'aquests, per antiguitat.

2. Les ocupacions militars, amb indicació de les seves denominacions bàsiques i les categories en què s'agrupen, són les següents:

a) Oficials generals:

Capità general.
General d'exèrcit, almirall general o general de l'aire.
Tinent general o almirall.
General de divisió o vicealmirall.
General de brigada o contraalmirall.

b) Oficials:

Coronel o capità de navili.
Tinent coronel o capità de fragata.
Comandant o capità de corbeta.
Capità o tinent de navili.
Tinent o alferes de navili.
Alferes o alferes de fragata.

c) Suboficials:

Suboficial major.
Subtinent.
Brigada.
Sergent primer.
Sergent.

d) Tropa i marineria:

Caporal major.
Caporal primer.
Caporal.
Soldat o mariner.

Article 12. *Ocupació militar de Sa Majestat el Rei.*

Sa Majestat el Rei té l'ocupació militar de capità general de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, tradicionalment el màxim rang militar, que li correspon en exclusiva com a comandament suprem de les Forces Armades.

Article 13. *Nomenaments, cessaments i ocupacions militars del cap de l'Estat Major de la Defensa i dels caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.*

1. El nomenament i el cessament del cap de l'Estat Major de la Defensa s'ha de fer per reial decret acordat en Consell de Ministres, a proposta del president del Govern. Els nomenaments i els cessaments dels caps dels Estats Majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire s'han de fer per reial decret acordat en Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa, escoltats el cap de l'Estat Major de la Defensa i el Consell Superior de l'exèrcit corresponent.

2. El nomenament de cap de l'Estat Major de la Defensa porta implícit l'ascens automàtic a l'ocupació de general d'exèrcit, almirall general o general de l'aire, segons l'exèrcit al qual pertanyi el designat. El cap de l'Estat Major de la Defensa, durant el temps que ocupi el càrrec, té la condició de més antic en la seva ocupació, a tots els efectes, de les Forces Armades.

Els nomenaments de caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire porten implícit l'ascens automàtic a les ocupacions de general d'exèrcit, almirall general o general de l'aire, segons correspongui. En cas que la designació recaigui en un general de divisió o vicealmirall, ha d'ascendir prèviament a tinent general o almirall, d'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei orgànica per la qual es regulen els criteris bàsics de la defensa nacional i l'organització militar.

3. El cap de l'Estat Major de la Defensa i els caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i

de l'Exèrcit de l'Aire continuen en servei actiu fins al moment de cessar en el càrrec, encara que compleixin l'edat de retir a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 145 d'aquesta Llei.

4. Els oficials generals que cessin en els càrrecs esmentats a l'apartat 1 d'aquest article i en el de cap del Quart Militar de la Casa de Sa Majestat el Rei passen a la situació de reserva, en la qual romanen durant un període de sis anys, a partir de la data del cessament, com a membres de l'Assemblea de la Reial i Militar Ordre de Sant Hermenegild, sempre que pertanyin a aquesta Ordre; finalitzat aquest termini, passen a retir.

Article 14. *Graus militars.*

1. Quan per necessitats del servei es designi un militar per ocupar un lloc en organitzacions internacionals que correspongui a una ocupació superior a la seva, el ministre de Defensa, a proposta del cap de l'Estat Major de la Defensa, li pot concedir, amb caràcter eventual, el grau militar corresponent a aquesta ocupació superior, en què té les atribucions i ha de fer servir les divises d'aquest grau, llevat de les competències sancionadores i de les retribucions, que són les corresponents a la seva ocupació efectiva. Conserva aquest grau fins que ascendeixi a aquesta ocupació superior o fins al moment del seu cessament en el lloc esmentat.

L'atribució eventual del grau militar de l'ocupació superior no genera dret a l'ascens ni predetermina, si s'escau, el resultat de l'avaluació corresponent.

2. En l'ocupació de soldat o mariner hi ha, com a distinció, el grau militar de soldat o mariner de primera, sense efectes retributius.

Article 15. *Denominacions genèriques i divises de les ocupacions i els graus militars.*

1. Cada vegada que en aquesta Llei s'utilitza la denominació genèrica d'una ocupació o un grau s'entén que comprèn les de l'Armada i les que es detallen per als diversos cossos i escales en el capítol I del títol IV d'aquesta Llei.

2. El ministre de Defensa, a iniciativa dels caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, i a proposta del cap de l'Estat Major de la Defensa, ha de determinar les divises de les diverses ocupacions i graus, respectant les tradicions de cada exèrcit i tenint en compte les equivalències amb la d'altres països i els tractats i els convenis internacionals subscrits per Espanya per a la uniformitat en el seu ús.

Article 16. *Facultats i antiguitat en l'ocupació militar.*

1. L'ocupació militar faculta per exercir l'autoritat que correspongui en l'ordre jeràrquic militar i exercir les comeses dels diferents nivells de l'organització de les Forces Armades. El que exerceix el comandament o la direcció d'una unitat, un centre o un organisme rep la denominació de cap, comandant o director, segons el que es disposi per reglament. En aquesta Llei el terme cap comprèn totes aquestes denominacions.

2. Els militars de carrera poden accedir a les ocupacions de les categories d'oficials generals, d'oficials i de suboficials que especifica per a cada cos i escala el capítol I del títol IV d'aquesta Llei, i els militars de complement i els militars professionals de tropa i marineria a les ocupacions que indiquen, respectivament, els capítols II i III del títol IV d'aquesta Llei.

3. L'ocupació militar, conferida d'acord amb aquesta Llei, atorga els drets i les obligacions que estableix la Llei. Quan es produeixi un canvi d'escala, el militar obté l'ocupació que en cada cas correspongui, i és baixa en l'escala d'origen amb la pèrdua consegüent de l'ocupació anterior.

4. L'antiguitat en la primera ocupació és el temps transcorregut des de la data de la concessió, i en les ocupacions successives des de la data de la signatura de la resolució per la qual es concedeix l'ascens corresponent, llevat que s'hi faci constar, a aquests efectes, la data del dia següent a aquell en què es produeixi la vacant que origini l'ascens.

Quan per aplicació del que preveuen aquesta Llei i les lleis penals i disciplinàries militars es modifiqui la posició de l'interessat en l'escalafó, se li ha d'assignar l'antiguitat d'aquell que el precedeixi en la nova.

5. A efectes d'aquesta Llei, el concepte d'escalafó, com a ordenació dels militars de carrera pertanyents a una escala, s'estén als militars de complement i als militars professionals de tropa i marineria. Els primers queden ordenats per cada cos o, si s'escau, cada escala a què estiguin adscrits, i els segons, dins de cada exèrcit, per les especialitats o l'agrupació d'especialitats que es determinin per reglament.

Article 17. *Ocupacions honorífiques.*

1. En consideració a mèrits excepcionals o circumstàncies especials, el Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa, pot concedir, amb caràcter honorífic, al militar professional que hagi passat a retirar l'ocupació immediatament superior. Les ocupacions amb caràcter honorífic també es poden concedir a títol pòstum.

2. La iniciativa per a la concessió d'ocupacions amb caràcter honorífic correspon als caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, que han d'elevat les propostes al ministre de Defensa, amb l'informe del Consell Superior de l'exèrcit corresponent, on constin els mèrits i les circumstàncies que les justifiquen.

3. En cap cas les ocupacions concedides amb caràcter honorífic no comporten un benefici econòmic de cap naturalesa ni són considerats a efectes de drets passius.

TÍTOL III

Plantilles

Article 18. *Plantilles de quadres de comandament.*

1. La plantilla legal màxima de quadres de comandament, constituïda pels militars de carrera i els militars de complement en situació de servei actiu, és de 48.000 en el total de les Forces Armades, en la qual estan incloses les plantilles d'oficials generals que s'especifiquen en els apartats 2 i 3 següents.

2. La plantilla màxima d'oficials generals per ocupar llocs orgànics assignats específicament als diversos cossos militars és de 201.

3. La plantilla addicional màxima d'oficials generals per ocupar llocs en l'àmbit dels òrgans centrals, inclòs l'Estat Major de la Defensa, en organismes autònoms del Ministeri de Defensa i en organitzacions internacionals, amb independència dels que estiguin assignats expressament a un cos determinat, és de 64.

Les vacants existents en aquesta plantilla addicional es poden donar en l'ascens entre els pertanyents a qualsevol cos que reuneixin les condicions per fer-ho. El nomenament d'un oficial general per ocupar un lloc de plantilla addicional produeix vacant en la del seu cos si prèviament ocupa una destinació de les assignades expressament a aquest cos, que ha de ser amortitzada una vegada hagi cessat en el càrrec amb la primera vacant que es produeixi en la seva ocupació.

L'oficial general en plantilla addicional pot ascendir a l'ocupació immediatament superior de la seva escala si compleix les condicions per fer-ho i d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 118 d'aquesta Llei.

4. El Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa, ha de fixar, amb vigència per a períodes de cinc anys cada un, les plantilles reglamentàries de quadres de comandament per a les diverses ocupacions dels cossos i escales de militars de carrera, excepte els corresponents a la primera ocupació de cada escala, els efectius de la qual són el que resultin de la provisió de places a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei, i ha de determinar, si s'escau, les assignades a militars de complement. El ministre de Defensa ha de fixar, d'aquestes últimes places i amb vigència per a un o diversos períodes anuals, les que corresponguin a les diverses ocupacions de militars de complement per cossos o escales als quals estiguin adscrits.

El Govern ha d'informar les Corts Generals cada vegada que aprovi un reial decret de desenvolupament de plantilles i, si l'evolució del procés de modernització dels exèrcits i de racionalització de les estructures orgàniques ho aconsellen, ha de trametre un projecte de llei per modificar les plantilles màximes que fixa aquest article.

Article 19. *Efectius de militars professionals de tropa i marineria.*

1. El nombre d'efectius de militars professionals de tropa i marineria en la situació de servei actiu s'ha de fixar tenint en compte els crèdits establerts en les lleis de pressupostos generals de l'Estat, fins a assolir un total comprès entre 102.000 i 120.000.

2. Dins dels límits als quals es refereix l'apartat anterior, el ministre de Defensa ha de fixar, amb vigència per a un o diversos períodes anuals, les plantilles de cada un dels exèrcits, especificant-hi les que corresponen a les diverses ocupacions i especialitats i les que s'assignen als que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent.

Article 20. *Plantilles orgàniques i de destinacions.*

1. Les unitats, els centres i els organismes del Ministeri de Defensa, inclosos els seus organismes autònoms i les seves representacions en organitzacions internacionals, tenen definida la seva plantilla orgànica, que és la relació quantitativa i qualitativa de llocs corresponents a la seva estructura.

2. D'acord amb la plantilla de quadres de comandament i dels efectius de militars professionals de tropa i marineria establerts, respectivament, en els articles 18 i 19 d'aquesta Llei i dels efectius pressupostaris amb els seus crèdits corresponents, es defineixen els graus de cobertura de les plantilles orgàniques i les plantilles de destinacions en les quals s'han d'especificar l'assignació dels llocs per cossos i escales, ocupacions, especialitats i altres condicions aplicables als militars de carrera, militars de complement i militars professionals de tropa i marineria, així com els que poden ser coberts per personal en reserva.

Article 21. *Provisió de places de les Forces Armades.*

1. De conformitat amb les competències que assenyala l'article 4 d'aquesta Llei i per satisfer les necessitats de personal militar a mitjà i llarg termini, el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Administracions Públiques, amb l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda i a iniciativa del Ministeri de Defensa, ha d'establir un model genèric de provisió de places a les Forces Armades, tenint com a referència la plantilla legal que fixa aquest títol, ajustada a les necessitats de les Forces Armades i a les específiques de les diferents escales, derivades del planejament de la defensa militar i als percentatges de cobertura amb militars de complement que proporcionin factors de flexibilitat en l'evolució dels efectius militars.

2. El Consell de Ministres ha d'aprovar la provisió anual de places de les Forces Armades, en la qual s'han de determinar les corresponents als centres docents militars de formació, especificant-hi els contingents que corresponguin als diferents sistemes d'accés i ajustant-se al model que determina l'apartat anterior, als crèdits pressupostaris i a l'evolució real en els efectius de les diferents escales.

3. En la provisió anual s'han de determinar les places per a l'accés a militar de complement i per a l'accés a una relació de serveis de caràcter permanent dels militars professionals de tropa i marineria.

4. La determinació de la provisió anual de places de les Forces Armades s'ha de fer mitjançant reial decret, aprovat en Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Administracions Públiques, amb l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda i a iniciativa del Ministeri de Defensa, el mes de gener de l'any en què s'hagin de fer les convocatòries corresponents.

5. La selecció de militars professionals de tropa i marineria es pot fer de forma continuada, pels sistemes que estableix l'article 68 i tenint en compte els efectius màxims que determina l'article 19, ambdós d'aquesta Llei. No obstant això, el Govern pot limitar el nombre de places que cal cobrir en qualsevol exercici pressupostari.

TÍTOL IV

Enquadrament dels militars professionals

CAPÍTOL I

Cossos i escales de militars de carrera

Article 22. *Cossos i escales.*

1. Els militars de carrera s'integren a diferents cossos d'acord amb les comeses que hagin d'exercir. Dins de cada cos, es poden agrupar en escala superior d'oficials, escala d'oficials i escala de suboficials, segons les facultats professionals que tinguin assignades i el grau educatiu exigint per a la incorporació a aquestes escales.

2. La creació, l'extinció, la integració o la refosa de cossos i escales s'ha de fer per Llei.

Article 23. *Especialitats.*

1. En cada escala hi ha d'haver les especialitats fonamentals necessàries per dur a terme, al nivell corresponent, les comeses que tingui encomanades el personal del cos a què pertanyi. L'adquisició d'una d'aquestes facultats per a l'exercici professional en un determinat camp d'activitat. Se n'ha de determinar per reglament la definició, així com les circumstàncies en què el militar de carrera pot canviar d'especialitat, i el ministre de Defensa n'ha d'establir els distintius.

2. També hi ha d'haver les especialitats complementàries per assolir un grau més alt d'especialització en el camp d'activitat de les fonamentals, per exercir comeses pròpies de les primeres ocupacions de cada escala en àrees concretes i per atendre, en les ocupacions superiors, necessitats de l'organització militar en els àmbits de gestió de recursos, relacions internacionals, organització, intel·ligència, comunicació social i altres, les activitats del qual no corresponen específicament a cap especialitat fonamental.

El ministre de Defensa ha de determinar la definició de les especialitats complementàries, els cossos i les escales des dels quals s'hi pot accedir, els requisits i

les condicions exigits per a la seva obtenció i el seu exercici, la compatibilitat entre elles i les ocupacions militars en què es poden adquirir o mantenir.

3. El ministre de Defensa ha de determinar, associades a les especialitats fonamentals i complementàries, les aptituds que són qualificacions individuals que habiliten per a l'exercici d'una activitat professional en determinats llocs orgànics.

Article 24. *Capacitats per a l'exercici professional.*

1. La capacitat professional específica dels militars de carrera per exercir les competències corresponents a cada lloc orgànic es determina per les comeses dels membres del seu cos, per les facultats atribuïdes als membres de la seva escala i per la seva ocupació. Aquesta capacitat habilita, d'acord amb els títols del sistema d'ensenyament militar i els acadèmics i professionals que es tinguin, els que s'integren a cada cos i escala per a l'exercici de les seves competències i l'acompliment de les seves comeses en l'àmbit de les Forces Armades, sense que sigui necessari cap altre requisit de col·legiació professional, inscripció en registres o homologació dels títols esmentats.

2. La capacitat per dur a terme determinades activitats també es pot condicionar per la possessió d'una especialitat fonamental i, en determinats casos, per la d'especialitats complementàries, aptituds i altres títols i qualificacions.

3. A més de la seva capacitat professional específica, els militars de carrera que pertanyin als cossos específics dels exèrcits tenen en tot cas la necessària per exercir les comeses no atribuïdes particularment a un cos concret i per prestar els serveis i les guardies que garanteixin el funcionament i la seguretat de les unitats, els centres i els organismes.

Tots els militars de carrera han de dur a terme els serveis i les comissions que en la seva categoria i ocupació els puguin correspondre en la seva unitat, centre o organisme, unitat superior o demarcació territorial a la qual pertanyin, sempre que no hi hagi cap incompatibilitat d'acord amb la llei.

Article 25. *Cossos militars.*

1. Els militars de carrera s'integren en cossos específics de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire i en cossos comuns de les Forces Armades.

2. Els cossos específics de l'Exèrcit de Terra són els següents:

- Cos general de les armes de l'Exèrcit de Terra.
- Cos d'intendència de l'Exèrcit de Terra.
- Cos d'enginyers polítics de l'Exèrcit de Terra.
- Cos d'especialistes de l'Exèrcit de Terra.

3. Els cossos específics de l'Armada són els següents:

- Cos general de l'Armada.
- Cos d'infanteria de Marina.
- Cos d'intendència de l'Armada.
- Cos d'enginyers de l'Armada.
- Cos d'especialistes de l'Armada.

4. Els cossos específics de l'Exèrcit de l'Aire són els següents:

- Cos general de l'Exèrcit de l'Aire.
- Cos d'intendència de l'Exèrcit de l'Aire.
- Cos d'enginyers de l'Exèrcit de l'Aire.
- Cos d'especialistes de l'Exèrcit de l'Aire.

5. Els cossos comuns de les Forces Armades són els següents:

- Cos jurídic militar.
- Cos militar d'intervenció.
- Cos militar de Sanitat.
- Cos de músiques militars.

Article 26. Cos general de les armes de l'Exèrcit de Terra.

1. Els membres del cos general de les armes de l'Exèrcit de Terra, agrupats en escala superior d'oficials, escala d'oficials i escala de suboficials, tenen com a cometes la preparació i l'ocupació de la força i del suport per força de l'Exèrcit de Terra. Per al compliment d'aquestes cometes exerceixen el comandament i les funcions de comandament, d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb les cometes. Aquestes funcions també les poden exercir en l'àmbit d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms.

2. Les ocupacions del cos general de les armes de l'Exèrcit de Terra són les de tinent a general d'exèrcit en l'escala superior d'oficials, les d'alferes a tinent coronel en l'escala d'oficials i les de sergent a suboficial major en l'escala de suboficials.

Article 27. Cos d'intendència de l'Exèrcit de Terra.

1. Els membres del cos d'intendència de l'Exèrcit de Terra, agrupats en una escala superior d'oficials, tenen com a cometes el planejament i la gestió dels recursos econòmics i l'assessorament en matèria economicofinancera en l'àmbit del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms i les de caràcter logístic que se'ls encomanin per reglament dins l'Exèrcit de Terra. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'intendència de l'Exèrcit de Terra són les de tinent a general de divisió.

Article 28. Cos d'enginyers politècnics de l'Exèrcit de Terra.

1. Els membres del cos d'enginyers politècnics de l'Exèrcit de Terra, agrupats en escala superior d'oficials i escala d'oficials, aquesta última amb la denominació d'escala tècnica d'oficials, tenen com a cometes l'assessorament, l'aplicació, l'estudi i la investigació en matèries tècniques pròpies de les seves especialitats i les de caràcter tècnic o logístic relacionades amb el manteniment propi de les seves especialitats en l'àmbit de l'Exèrcit de Terra, així com al d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'enginyers politècnics de l'Exèrcit de Terra són les de tinent a general de divisió en l'escala superior d'oficials i les d'alferes a tinent coronel en l'escala tècnica d'oficials.

Article 29. Cos d'especialistes de l'Exèrcit de Terra.

1. Els membres del cos d'especialistes de l'Exèrcit de Terra, agrupats en escala d'oficials i escala de subo-

ficials, tenen com a cometes el manteniment, l'abastament, la gestió de recursos i, si s'escau, el maneig de sistemes d'armes, equips i altres mitjans materials en l'àmbit de l'Exèrcit de Terra, així com en el d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'especialistes de l'Exèrcit de Terra són les d'alferes a tinent coronel en l'escala d'oficials i les de sergent a suboficial major en l'escala de suboficials.

Article 30. Cos general de l'Armada.

1. Els membres del cos general de l'Armada, agrupats en escala superior d'oficials i escala d'oficials, tenen com a cometes la preparació i l'ocupació de la força i del suport per força de l'Armada. Per al compliment d'aquestes cometes exerceixen el comandament i les funcions de comandament, d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes. Aquestes funcions, també les poden exercir en l'àmbit d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms.

2. Les ocupacions del cos general de l'Armada són les d'alferes de navili a almirall general en l'escala superior d'oficials i les d'alferes de fragata a capità de fragata en l'escala d'oficials.

Article 31. Cos d'infanteria de marina.

1. Els membres del cos d'infanteria de marina, agrupats en escala superior d'oficials, escala d'oficials i escala de suboficials, tenen com a cometes la preparació i l'ús de la força d'infanteria de marina i del suport per força de l'Armada. Per al compliment d'aquestes cometes, exerceixen el comandament i les funcions de comandament, d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes. Aquestes funcions, també les poden exercir en l'àmbit d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms.

2. Les ocupacions del cos d'infanteria de marina són les de tinent a general de divisió en l'escala superior d'oficials, les d'alferes a tinent coronel en l'escala d'oficials i les de sergent a suboficial major en l'escala de suboficials.

Article 32. Cos d'intendència de l'Armada.

1. Els membres del cos d'intendència de l'Armada, agrupats en una escala superior d'oficials, tenen com a cometes el planejament i la gestió dels recursos econòmics i l'assessorament en matèria economicofinancera en l'àmbit del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms i el de caràcter logístic que se'ls encomanin per reglament dins l'Armada. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'intendència de l'Armada són les de tinent a general de divisió.

Article 33. Cos d'enginyers de l'Armada.

1. Els membres del cos d'enginyers de l'Armada, agrupats en escala superior d'oficials i escala d'oficials,

aquesta última amb la denominació d'escala tècnica d'oficials, tenen com a cometes l'assessorament, l'aplicació, l'estudi i la investigació en matèries tècniques pròpies de les seves especialitats i les de caràcter tècnic o logístic relacionades amb el manteniment propi de les seves especialitats en l'àmbit de l'Armada, així com al d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'enginyers de l'Armada són les d'alferes de navili a vicealmirall en l'escala superior d'oficials i les d'alferes de fragata a capità de fragata en l'escala tècnica d'oficials.

Article 34. *Cos d'especialistes de l'Armada.*

1. Els membres del cos d'especialistes de l'Armada, agrupats en escala d'oficials i escala de suboficials, tenen com a cometes el manteniment, el proveïment, la gestió de recursos i, si s'escau, el maneig de sistemes d'armes, equips i altres mitjans materials en l'àmbit de l'Armada, així com en el d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'especialistes de l'Armada són les d'alferes de fragata a capità de fragata en l'escala d'oficials i les de sergent a suboficial major en l'escala de suboficials.

Article 35. *Cos general de l'Exèrcit de l'Aire.*

1. Els membres del cos general de l'Exèrcit de l'Aire, agrupats en escala superior d'oficials, escala d'oficials i escala de suboficials, tenen com a cometes la preparació i l'ocupació de la força i del suport per força de l'Exèrcit de l'Aire. Per al compliment de les cometes esmentades exerceixen el comandament i les funcions de comandament, d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes. Aquestes funcions, també les poden exercir en l'àmbit d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms.

2. Les ocupacions del cos general de l'Exèrcit de l'Aire són les de tinent a general de l'Aire en l'escala superior d'oficials, les d'alferes a tinent coronel en l'escala d'oficials i les de sergent a suboficial major en l'escala de suboficials.

Article 36. *Cos d'intendència de l'Exèrcit de l'Aire.*

1. Els membres del cos d'intendència de l'Exèrcit de l'Aire, agrupats en una escala superior d'oficials, tenen com a cometes el planejament i la gestió dels recursos econòmics i l'assessorament en matèria economicofinancera en l'àmbit del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms i les de caràcter logístic que se'ls encomanin per reglament dins de l'Exèrcit de l'Aire. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tec-

nicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'intendència de l'Exèrcit de l'Aire són les de tinent a general de divisió.

Article 37. *Cos d'enginyers de l'Exèrcit de l'Aire.*

1. Els membres del cos d'enginyers de l'Exèrcit de l'Aire, agrupats en escala superior d'oficials i escala d'oficials, aquesta última amb la denominació d'escala tècnica d'oficials, tenen com a cometes l'assessorament, l'aplicació, l'estudi i la investigació en matèries tècniques pròpies de les seves especialitats i les de caràcter tècnic o logístic relacionades amb el manteniment propi de les seves especialitats en l'àmbit de l'Exèrcit de l'Aire, així com al d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'enginyers de l'Exèrcit de l'Aire són les de tinent a general de divisió en l'escala superior d'oficials i les d'alferes a tinent coronel en l'escala tècnica d'oficials.

Article 38. *Cos d'especialistes de l'Exèrcit de l'Aire.*

1. Els membres del cos d'especialistes de l'Exèrcit de l'Aire, agrupats en escala d'oficials i escala de suboficials, tenen com a cometes el manteniment, el proveïment, la gestió de recursos i, si s'escau, el maneig de sistemes d'armes, equips i altres mitjans materials en l'àmbit de l'Exèrcit de l'Aire, així com en el d'altres organismes del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes i, si s'escau, en unitats. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos d'especialistes de l'Exèrcit de l'Aire són les d'alferes a tinent coronel en l'escala d'oficials i les de sergent a suboficial major en l'escala de suboficials.

Article 39. *Cos jurídic militar.*

1. Els membres del cos jurídic militar, agrupats en una escala superior d'oficials, tenen com a cometes les que d'acord amb l'ordenament jurídic corresponen a la jurisdicció militar i les d'assessorament jurídic en l'àmbit del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos jurídic militar són les de tinent a coronel, amb les denominacions de l'ocupació corresponent seguides del terme «auditor», i les de general de brigada i general de divisió, amb les denominacions de general auditor i general conseller togat, respectivament.

Article 40. *Cos militar d'intervenció.*

1. Els membres del cos militar d'intervenció, agrupats en una escala superior d'oficials, tenen com a cometes, en l'àmbit del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms, dur a terme el control intern de la

gestió economicofinancera, mitjançant l'exercici de la funció interventora, el control financer i l'auditoria, per delegació de l'interventor general de l'Administració de l'Estat, en els termes previstos en la Llei general presupostària; exercir la notaria militar en la forma i les condicions establertes per les lleis i l'assessorament economicofiscal, així com emetre tots els informes que els siguin requerits en matèria de la seva competència per les autoritats superiors del Ministeri de Defensa. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos militar d'intervenció són les de tinent a general de divisió, amb les denominacions de l'ocupació corresponent seguides del terme «interventor».

Article 41. *Cos militar de Sanitat.*

1. Els membres del cos militar de sanitat, agrupats en escala superior d'oficials i escala d'oficials, tenen com a cometes, en l'àmbit del Ministeri de Defensa i dels seus organismes autònoms, l'atenció a la salut als camps logisticoperatiu i assistencials i les relacionades amb la psicologia, la farmàcia i la veterinària. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos militar de sanitat són les de tinent a general de divisió en l'escala superior d'oficials i les d'alferes a tinent coronel en l'escala d'oficials, tots ells amb les denominacions de l'ocupació corresponent seguides del terme «metge», «farmacèutic», «veterinari», «odontòleg», «psicòleg» o «infermer», segons correspongui.

Article 42. *Cos de músiques militars.*

1. Els membres del cos de músiques militars, agrupats en escala superior d'oficials i escala de suboficials, tenen com a cometa prestar els serveis de música en l'àmbit de les Forces Armades, així com la preparació i la direcció de les bandes militars. En el compliment de les seves cometes, poden exercir la funció de comandament en centres o organismes. També els corresponen les funcions d'administració i logístiques, de suport al comandament, tecnicofacultatives i docents relacionades amb aquestes cometes.

2. Les ocupacions del cos de músiques militars són les de tinent a coronel en l'escala superior d'oficials i les de sergent a suboficial major en l'escala de suboficials, tots ells amb les denominacions de l'ocupació corresponent seguides del terme «músic».

CAPÍTOL II

Adscripció dels militars de complement

Article 43. *Cossos d'adscripció i ocupacions.*

1. Els militars de complement, amb una relació de serveis de caràcter exclusivament temporal, completen les plantilles d'oficials de les Forces Armades en els percentatges adequats per a una gestió eficient dels recursos.

2. Els militars de complement queden adscrits a un cos militar, excepte als cossos d'enginyers i al cos militar de sanitat en els quals es fa a l'escala superior d'oficials o, segons correspongui, a l'escala tècnica d'oficials o

a l'escala d'oficials, en funció de les titulacions exigibles per a l'accés a cadascuna d'elles.

3. Els militars de complement, per accedir a una relació de serveis de caràcter permanent, han d'optar a les places que es convoquin per a l'ingrés als centres docents militars de formació en la provisió anual a què es refereix l'article 21, pels procediments que especifica el capítol II del títol V i amb les condicions específiques de promoció interna que estableix l'article 66 d'aquesta Llei.

4. Les ocupacions dels militars de complement són les d'alferes, tinent i capità, sigui quin sigui el cos i l'escala d'adscripció.

Article 44. *Cometes professionals.*

1. Els militars de complement exerceixen les seves cometes en les unitats, els centres i els organismes del Ministeri de Defensa, d'acord amb la seva especialització dins del camp d'activitat d'una especialitat fonamental o complementària del cos i, si s'escau, l'escala al qual quedin adscrits.

2. Exerceixen les funcions del militar que esmenta l'article 10 d'aquesta Llei.

3. A més de la seva capacitat professional específica, els militars de complement tenen la que determina per als militars de carrera l'apartat 3 de l'article 24 d'aquesta Llei.

Article 45. *Canvi d'adscripció a un cos.*

1. A fi de completar les plantilles dels cossos que, d'acord amb les previsions del planejament de la defensa militar, puguin ser deficitàries, els militars de complement poden canviar de cos al qual estan adscrits una sola vegada i dins del mateix exèrcit, en les condicions i pel procediment que es determinin per reglament.

Quan es tinguin les titulacions exigides per complementar els cossos comuns de les Forces Armades, el canvi d'adscripció de cos també es pot fer dels cossos específics dels exèrcits als cossos comuns de les Forces Armades.

2. El canvi d'adscripció a cos es produeix conservant l'ocupació i el temps de serveis complert, dades que serveixen per a la nova ordenació dels interessats.

CAPÍTOL III

Especialitats dels militars professionals de tropa i marineria

Article 46. *Enquadrament.*

Els militars professionals de tropa i marineria s'enquadren en cada exèrcit en les especialitats que determini el ministre de Defensa, a proposta dels caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.

Article 47. *Ocupacions.*

1. Les ocupacions dels militars professionals de tropa i marineria són les de soldat, caporal, caporal primer i caporal major.

2. En l'ocupació de soldat hi ha, com a distinció, el grau de soldat de primera, que s'atorga en funció de l'història militar, de la forma que es determini per reglament.

Article 48. *Cometes professionals.*

1. Els militars professionals de tropa i marineria exerceixen les seves cometes en unitats, centres i organis-

mes del Ministeri de Defensa i exerceixen, al seu nivell, les funcions del militar que esmenta l'article 10 d'aquesta Llei.

2. Exerceixen, igualment, les activitats de caràcter militar, pròpies de la seva ocupació, necessàries per a la formació i la instrucció del personal o per garantir el funcionament i la seguretat de les unitats, els centres i els organismes. També duen a terme els serveis i les comissions que en la seva categoria i ocupació els corresponguin.

Article 49. *Canvi d'especialitat.*

1. Els militars professionals de tropa i marineria que no superin la formació específica corresponent a la seva especialitat o perdin l'aptitud psicofísica necessària, poden optar per canviar d'especialitat o per resoldre el compromís.

2. També poden canviar d'especialitat a fi de cobrir les plantilles de les especialitats que es consideri necessari completar.

3. El canvi d'especialitat es pot produir una sola vegada en cada una de les formes que regulen els apartats anteriors d'aquest article i dins del mateix exèrcit, en les condicions i pel procediment que es determinin per reglament, i conservar l'ocupació i el temps de serveis complet.

TÍTOL V

Ensenyament militar

CAPÍTOL I

Definició i estructura de l'ensenyament militar

Article 50. *Sistema d'ensenyament militar.*

1. El sistema d'ensenyament militar, concebut d'acord amb els principis constitucionals i fonament de l'exercici professional a les Forces Armades, té com a finalitats la formació integral i la capacitació específica del militar professional i la permanent actualització dels seus coneixements en els àmbits operatiu, científic, tècnic i de gestió de recursos.

2. L'ensenyament militar es configura com un sistema unitari que garanteix la continuïtat del procés educatiu, integrat en el sistema educatiu general i servit, en la seva part fonamental, per l'estructura docent del Ministeri de Defensa.

3. L'ensenyament militar, en tant que sistema unitari, s'estructura en:

- a) Ensenyament militar de formació.
- b) Ensenyament militar de perfeccionament.
- c) Alts estudis militars.

4. El sistema d'ensenyament militar està sotmès a un procés continuat d'avaluació pels procediments que es determini per reglament.

Article 51. *Ensenyament militar de formació.*

1. L'ensenyament militar de formació té com a finalitats la preparació per a la incorporació a les escales de militars de carrera i la capacitació per a l'accés a militar de complement i a militar professional de tropa i marineria.

En l'ensenyament militar de formació per a la incorporació a una determinada escala de militars de carrera,

s'adquireix una de les seves especialitats fonamentals i, si s'escau, alguna de les complementàries que calguin per exercir les comeses que tingui encomanades el personal del cos al qual pertanyi l'especialitat.

2. L'ensenyament militar per a la incorporació a les escales de militars de carrera s'estructura en els graus següents:

a) Ensenyament militar per a la incorporació a les escales de suboficials, que es correspon amb la formació professional de grau superior.

b) Ensenyament militar per a la incorporació a les escales d'oficials, que es correspon amb l'educació universitària de primer cicle.

c) Ensenyament militar per a la incorporació a les escales superiors d'oficials, que es correspon amb l'educació universitària de segon cicle.

A cada un dels graus indicats, l'obtenció de la primera ocupació militar en incorporar-se a l'escala corresponent és equivalent, respectivament, als títols del sistema educatiu general de tècnic superior, de diplomat universitari, arquitecte tècnic o enginyer tècnic i de llicenciat, arquitecte o enginyer.

3. Quan el sistema educatiu general proporcioni les titulacions requerides per a la incorporació a les escales de militars de carrera, l'estructura docent del Ministeri de Defensa ha de complementar la formació tècnica, acreditada amb el títol exigít per a l'ingrés, amb l'específica necessària per al compliment de les comeses i l'exercici de les facultats del cos, l'escala i les especialitats corresponents i ha d'impartir la formació militar necessària.

4. L'ensenyament militar de formació dels militars de complement té com a finalitat capacitar-los militarment i professional, en els seus nivells d'ocupacions, per exercir les comeses i les facultats del cos i, si s'escau, l'escala a la qual quedin adscrits, dins el camp d'activitat d'una especialitat fonamental. En els casos en què l'ensenyament sigui homologable al del sistema educatiu general, se'ls han d'atorgar les convalidacions que corresponguin, de conformitat amb el que estableix l'article 85 d'aquesta Llei.

5. L'ensenyament militar de formació dels militars professionals de tropa i marineria té com a finalitat proporcionar-los la capacitació necessària militar i professional per a l'exercici de la seva especialitat.

En els casos en què l'ensenyament sigui homologable al del sistema educatiu general, s'han d'atorgar les convalidacions que corresponguin de conformitat amb el que estableix l'article 85 d'aquesta Llei.

Article 52. *Ensenyament militar de perfeccionament.*

L'ensenyament militar de perfeccionament té com a finalitat capacitar el militar professional per al compliment de les comeses d'ocupacions superiors i de les especialitats complementàries, així com ampliar o actualitzar els coneixements requerits per a l'exercici de la professió militar.

Article 53. *Alts estudis militars.*

L'ensenyament d'alts estudis militars té com a finalitat preparar el militar de carrera per a l'exercici d'activitats en els estats majors i capacitar-lo per al compliment de les comeses de l'ocupació de general de brigada. També es consideren alts estudis militars els relacionats amb la pau i la seguretat, la defensa nacional i la política militar, així com la investigació i el desenvolupament de les doctrines per a l'ocupació de les Forces Armades.

CAPÍTOL II

Centres docents militars**Article 54. Centres docents militars.**

1. Centre docent militar és el centre pertanyent a l'estructura docent del Ministeri de Defensa, la finalitat principal del qual és impartir algun o alguns dels tipus d'ensenyament militar que recull l'apartat 3 de l'article 50 d'aquesta Llei, referents a militars de carrera, i que reben genèricament els noms de centres docents militars de formació, de perfeccionament o d'alts estudis militars.

2. L'ensenyament de formació dels militars de complement i dels militars professionals de tropa i marineria s'efectua en els mateixos centres docents militars de formació o en altres centres militars de formació que determini el ministre de Defensa, el qual també ha de fixar els centres i les unitats que imparteixen el corresponent ensenyament militar de perfeccionament.

Article 55. Acadèmies i escoles de formació.

1. L'ensenyament militar de formació dels cossos generals i d'infanteria de marina, i dels cossos d'intendència dels exèrcits, quan s'ingressi segons el que preveu l'apartat 1 de l'article 64 d'aquesta Llei, s'imparteix en les acadèmies generals que es determinin per reglament. En aquestes acadèmies s'imparteix la formació de caràcter general militar dels cossos d'enginyers i d'especialistes dels exèrcits i dels cossos comuns de les Forces Armades, així com la formació de caràcter general militar i l'ensenyament complementari de la titulació requerida per a l'accés als cossos d'intendència, quan s'ingressi en els contingents als quals es refereix l'apartat 3 de l'article 64 d'aquesta Llei.

2. Per completar els ensenyaments tècnics i pràctics que s'imparteixen en les acadèmies generals, hi pot haver acadèmies o escoles d'especialitats fonamentals que tendeixen a concentrar més d'una especialitat, tenint en compte el principi d'economia de mitjans i l'afinitat formativa de les especialitats. En tot cas, la coordinació dels programes que s'hi imparteixen correspon a les acadèmies generals.

3. L'ensenyament militar de formació de caràcter específic dels cossos d'especialistes s'imparteix en les escoles o els centres d'especialitats fonamentals que es determinin per reglament.

4. Les acadèmies i les escoles de formació i, si s'escau, els altres centres docents militars de l'exèrcit corresponent, també imparteixen els cursos de capacitació per al compliment de les comeses d'ocupacions superiors, excepte els corresponents a l'ocupació de general de brigada.

Article 56. Escoles dels cossos d'enginyers de les Forces Armades.

Els ensenyaments de formació, perfeccionament i alts estudis militars dels cossos d'enginyers de les Forces Armades es poden impartir en escoles de cada cos, en una escola conjunta o en altres centres docents militars.

Article 57. Escoles dels cossos comuns de les Forces Armades.

Els ensenyaments de formació, perfeccionament i alts estudis militars dels cossos comuns de les Forces Armades es poden impartir en escoles de cada cos, en una de comuna a diversos cossos o en altres centres docents militars.

Article 58. Centre Superior d'Estudis de la Defensa Nacional.

El Centre Superior d'Estudis de la Defensa Nacional s'estructura en l'Escola d'Alts Estudis de la Defensa i en l'Escola Superior de les Forces Armades.

En l'Escola d'Alts Estudis de la Defensa s'imparteixen cursos relacionats amb la defensa nacional i la política militar i d'alta gestió i administració de recursos, així com altres estudis i activitats relacionats amb la seguretat i la defensa.

En l'Escola Superior de les Forces Armades s'imparteixen els cursos d'estat major i els de capacitació per a l'exercici de les comeses de general de brigada, així com altres estudis i activitats relacionats amb les Forces Armades.

El Centre Superior d'Estudis de la Defensa Nacional també du a terme tasques d'investigació i docència en àrees de la seva competència.

Article 59. Escoles d'especialitats complementàries.

1. Els ensenyaments de les especialitats complementàries i els cursos de caràcter general es poden fer en qualsevol centre, docent o no, de caràcter militar o civil.

2. Només s'han de crear escoles per impartir ensenyaments corresponents a especialitats complementàries quan els cursos tinguin una periodicitat estable, es refereixin a matèries d'interès militar i raons de cost i eficàcia ho aconsellin.

3. Les especialitats complementàries comunes a diversos cossos militars es poden impartir en el mateix centre.

Article 60. Règim general dels centres docents militars.

1. La competència per a la creació de centres docents militars correspon al Govern, excepte en el cas de les escoles d'especialitats complementàries, que correspon al ministre de Defensa.

2. La qualificació d'altres centres militars com a centres militars de formació correspon al ministre de Defensa.

3. Les normes generals que regulen l'organització i les funcions, el règim interior i la programació dels centres docents militars i dels centres militars de formació són aprovades pel ministre de Defensa.

4. Tots els centres del sistema d'ensenyament militar s'han de prestar col·laboració mútua per al desenvolupament dels cursos o programes que tinguin encomanats.

5. Determinats programes o cursos de l'ensenyament militar es poden impartir en els centres i les institucions educatius a què es refereix l'article 78 d'aquesta Llei, en virtut dels concerts establerts.

Article 61. Direcció i govern dels centres docents militars.

1. El comandament, la direcció i el govern dels centres docents militars, l'exerceix el director, que és la màxima autoritat acadèmica del centre, en té la representació i informa o efectua la proposta de designació del professorat. Li corresponen les competències de caràcter general, militar i disciplinari assignades als caps d'unitat, centre o organisme.

2. En el règim interior dels centres es determinen els altres òrgans unipersonals de la seva estructura docent i administrativa, així com les comeses que els corresponen.

3. També es poden establir òrgans col·legiats amb facultats d'assessorament, entre els quals hi ha el Consell

de Direcció i Govern, la Junta de professors i el Consell Cultural.

El Consell de Direcció i Govern és l'òrgan assessor del director del centre docent militar per a l'exercici de les seves funcions. Està presidit pel director i en formen part una representació del professorat i els altres òrgans unipersonals de la seva estructura docent i administrativa.

La Junta de professors és l'òrgan assessor del director del centre docent militar per a assumptes relacionats amb l'ensenyament. Està presidida pel director i en forma part la totalitat dels professors del centre.

El Consell Cultural és l'òrgan assessor del director del centre docent militar per dissenyar i programar activitats culturals i educatives extraescolars, així com promoure programes d'investigació. Està presidit pel director i en formen part una representació del professorat i de les institucions i les entitats amb les quals s'hagin establert convenis de col·laboració.

En les normes generals a què fa referència l'apartat 3 de l'article 60 d'aquesta Llei s'ha d'establir el funcionament i la composició d'aquests òrgans col·legiats.

CAPÍTOL III

Accés a l'ensenyament militar

Article 62. *Accés a l'ensenyament militar de formació.*

1. Tots els espanyols tenen dret a l'accés a l'ensenyament militar de formació en els termes que regula aquest capítol.

2. Es pot accedir a l'ensenyament militar de formació de manera directa, per canvi de cos o per promoció interna, d'acord amb el que regula aquest capítol.

Article 63. *Sistemes de selecció per a l'ingrés als centres docents militars de formació.*

1. L'ingrés als centres docents militars de formació s'efectua mitjançant convocatòria pública per mitjà dels sistemes de concurs, oposició o concurs oposició lliures, en els quals es garanteixin, en tot cas, els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, així com el de publicitat.

2. Per optar a l'ingrés cal tenir la nacionalitat espanyola, no estar privat dels drets civils, acreditar bona conducta ciutadana, d'acord amb el que estableix la Llei 68/1980, d'1 de desembre, d'expedició de certificats i informes sobre conducta ciutadana, no tenir antecedents penals, no haver estat separat mitjançant expedient disciplinari del servei de qualsevol de les administracions públiques, ni trobar-se inhabilitat amb caràcter ferm per a l'exercici de funcions públiques, no tenir reconeguda la condició d'objector de consciència ni estar en tràmits de sol·licitar-la, tenir complerts divuit anys, i també, en els termes que s'estableixin per reglament, no superar els límits d'edat, estar en possessió de la titulació exigida o en condicions d'obtenir-la en el termini de presentació de sol·licituds i no superar un nombre màxim de convocatòries.

3. En els sistemes de selecció, les proves que cal superar han de ser adequades al nivell i a les característiques de l'ensenyament militar que es tramita o, si s'escau, al compliment de les comeses professionals corresponents. També han de servir per acreditar les aptituds psicofísiques necessàries per tramitar els plans d'estudis respectius.

4. En els sistemes de selecció no hi pot haver altres diferències per raó de sexe que les derivades de les diferents condicions físiques que, si s'escau, es puguin considerar en el quadre de condicions exigibles per a l'ingrés.

Si alguna de les aspirants no pot efectuar les proves físiques establertes en la convocatòria per embaràs o part, acreditats degudament, ha de fer totes les altres, i la plaça que, si s'escau, obtingui queda condicionada a la superació de les proves físiques. Per a això la interessada pot optar entre la data que, a aquests únics efectes, es determini en la mateixa convocatòria, anterior a la de presentació dels admesos al centre militar de formació corresponent, o la que, en el seu moment, s'estableixi per a la convocatòria següent. Si en aquesta data tampoc no les pot fer a causa d'un altre embaràs o part, també acreditats degudament, pot tornar a escollir entre les dues opcions abans esmentades, sense que en cap d'aquests casos siguin aplicables els límits d'edat.

En cas que la interessada no pugui fer les proves físiques en la data prevista per a la segona convocatòria posterior a aquella en què va obtenir la plaça, sigui quina sigui la causa, perd el dret a la plaça.

La interessada s'ha d'incorporar al centre militar de formació corresponent amb els admesos en la convocatòria en què superi les proves físiques.

5. En els barems que s'estableixin en els sistemes de concurs i concurs oposició es valora el temps que s'ha servit en les Forces Armades.

6. Els òrgans de selecció no poden declarar admesos com a alumnes un nombre d'aspirants superior al de les places convocades. Qualsevol proposta que contravingui el que s'estableix anteriorment és nul·la de ple dret.

Article 64. *Requisits per a l'accés directe a militar de carrera.*

1. Per ingressar a les acadèmies militars s'exigeixen els mateixos nivells d'estudis que els requerits en el sistema educatiu general per accedir als centres en què s'obtenen les titulacions equivalents a cada un dels graus.

2. També es pot ingressar a les acadèmies militars, en el contingent de places corresponents a les escales superiors d'oficials i a les escales d'oficials dels cossos generals i d'infanteria de marina que, si s'escau, determini el Govern, si es tenen les titulacions del sistema educatiu general que per reglament s'estableixin d'acord amb les exigències tècniques i professionals de l'escala corresponent i siguin equivalents als diferents graus de l'ensenyament militar de formació.

3. Per a l'ingrés als centres docents militars de formació de les escales dels cossos d'intendència, en el contingent de places que determini el Govern, dels cossos d'enginyers dels exèrcits, dels cossos comuns de les Forces Armades i de determinades especialitats fonamentals dels cossos d'especialistes s'exigeixen títols del sistema educatiu general, tenint en compte les equivalències assenyalades a l'article 51 d'aquesta Llei i les comeses i les facultats del cos i l'escala als quals s'incorporen, així com qualsevol altre diploma o títol del sistema esmentat que es consideri necessari per a l'exercici professional en l'escala corresponent, que es determini per reglament.

Article 65. *Canvi de cos.*

Els militars de carrera dels cossos generals, d'infanteria de marina, d'enginyers i d'especialistes, poden accedir dins de l'exèrcit respectiu a les escales superiors d'oficials i a les escales tècniques d'oficials dels cossos d'enginyers, a les escales superiors d'oficials dels cossos d'intendència i a les especialitats fonamentals de les escales d'oficials dels cossos d'especialistes en les quals s'exigeixi per a l'ingrés títols del sistema educatiu general, sempre que no hagin assolit la tercera ocupació de la

seva escala d'origen i estiguin dins dels límits d'edat i tinguin les titulacions, o puguin assolir-les durant els corresponents períodes de formació, que es determinin per reglament.

La incorporació a escales del mateix nivell s'ha de fer conservant l'ocupació i el temps de serveis complert en l'escala d'origen. S'han d'establir per reglament els procediments per determinar l'ordre d'escalafó en la nova escala.

Article 66. *Promoció interna.*

1. La promoció interna a què es refereix aquesta Llei consisteix en l'accés dels militars de carrera a l'escala immediatament superior a la qual pertanyen dins del mateix cos, i dels militars de carrera de les escales d'oficials i de suboficials dels cossos d'especialistes, dins del seu exèrcit, a les escales superiors d'oficials i a les escales d'oficials dels cossos generals i d'infanteria de marina, respectivament. També es considera promoció interna l'accés dels militars de complement al cos i, si s'escau, a l'escala als quals estiguin adscrits i l'accés dels militars professionals de tropa i marineria a les escales de suboficials. Tot això en les condicions que es determinen en aquesta Llei.

2. L'ingrés als centres docents militars de formació per promoció interna s'ha de fer per mitjà dels sistemes de concurs o concurs oposició, en els quals es valora l'historial militar dels interessats.

3. Poden accedir per promoció interna a l'ensenyament militar de formació per a la incorporació a les escales superiors d'oficials els militars de carrera de les escales d'oficials que hagin estat, com a mínim, dos anys de temps de serveis, i se'ls poden reservar fins al 20 per 100 de les places convocades.

4. Poden accedir per promoció interna a l'ensenyament militar de formació per a la incorporació a les escales d'oficials els militars de carrera de les escales de suboficials que hagin estat, com a mínim, dos anys de temps de serveis, i se'ls poden reservar fins al 75 per 100 de les places convocades.

5. Els alferes i els tinentes militars de complement, que hagin estat, com a mínim, quatre anys de temps de serveis com a militars de complement, poden accedir per promoció interna a l'ensenyament militar de formació per a la incorporació a les següents escales del cos al qual estiguin adscrits:

a) Als cossos generals i d'infanteria de marina: a l'escala d'oficials i els que tinguin un títol de llicenciat, d'enginyer o d'arquitecte també a l'escala superior d'oficials.

b) Als cossos d'intendència, d'enginyers i als cossos comuns de les Forces Armades: al cos i, si s'escau, l'escala als quals estiguin adscrits.

c) Als cossos d'especialistes: a l'escala d'oficials.

El nombre màxim de convocatòries a la qual es pot optar és de tres.

La incorporació a aquestes escales es produeix, una vegada superat el pla d'estudis corresponent, amb l'ocupació de tinent, tant en les escales superiors d'oficials com en les escales d'oficials.

6. Els militars professionals de tropa i marineria que hagin estat, com a mínim, tres anys de temps de serveis poden accedir per promoció interna, dins del seu exèrcit, a l'ensenyament militar de formació per a la incorporació a les escales de suboficials que es determinin per reglament, i se'ls reserva el total de les places convocades en el seu exèrcit respectiu. El nombre màxim de convocatòries a què es pot optar és de tres.

7. D'acord amb el que preveu aquest títol, s'han de determinar per reglament les ocupacions, els límits

d'edat, els sistemes de selecció, les titulacions i les condicions per a l'accés a l'ensenyament militar de formació per promoció interna.

Article 67. *Accés a militar de complement.*

1. Les places existents per a l'accés a militar de complement s'han d'anunciar mitjançant convocatòria pública i han de ser cobertes pels sistemes de selecció que es determini per reglament d'acord amb l'article 63 d'aquesta Llei.

2. Els requisits per accedir a cada una de les modalitats a què es refereix l'article 90 d'aquesta Llei són els següents:

a) Modalitat «A»: tenir aprovat el primer cicle d'educació universitària.

b) Modalitat «B»: tenir aprovat el primer cicle d'educació universitària o estar en possessió de les titulacions aeronàutiques que es determinin.

c) Modalitat «C»: estar en possessió dels mateixos títols que s'exigeixin per reglament per a l'accés a militar de carrera del cos i l'escala corresponents.

Article 68. *Accés a militar professional de tropa i marineria.*

Les vacants existents per completar els efectius de militars professionals de tropa i marineria s'han de cobrir, amb paràmetres de selecció objectius, en un procés continu de la manera que es determini per reglament, adaptant els criteris generals de l'article 63 d'aquesta Llei. Les proves selectives es poden fer de manera individualitzada o col·lectiva.

Si en alguna de les aspirants, hi concorren les circumstàncies d'embaràs o part a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 63 d'aquesta Llei, pot mantenir la plaça que hagi obtingut fins que superi les proves físiques, per un termini màxim de dos anys.

Article 69. *Concurrents a cursos de perfeccionament i d'alts estudis militars.*

1. Per tal de perfeccionar-se professionalment, els militars poden fer els cursos que responguin a les exigències dels perfils de carrera definits per a la seva escala i especialitat fonamental.

2. Les convocatòries dels cursos de capacitació per al compliment de les comeses d'ocupacions superiors poden tenir caràcter general o limitat, segons el que regula aquesta Llei.

S'han de determinar per reglament les causes per les quals es pot ajornar la realització d'un curs de capacitació.

Una vegada publicada la convocatòria per assistir a un curs de capacitació, s'obre un termini perquè els interessats que vulguin puguin renunciar a assistir-hi. Els qui hi renunciïn han de romandre en la seva ocupació fins que passin a la situació de reserva, no poden ser designats per fer cursos que no siguin d'aplicació específica en la seva ocupació i tenen limitació per ocupar determinades destinacions d'acord amb les normes sobre provisió de destinacions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 129 d'aquesta Llei.

3. La selecció dels concurrents a cursos d'especialització es fa mitjançant els sistemes de concurs o concurs oposició. Quan les necessitats del servei ho requereixin, es poden designar assistents amb caràcter obligatori.

La designació dels concurrents a cursos d'ampliació o actualització de coneixements i aptituds es fa de manera directa, atenent les necessitats de l'organització i tenint en compte les qualificacions del personal.

4. La selecció dels concurrents a cursos d'alts estudis militars s'ha de fer mitjançant els sistemes de concurs o concurs oposició. També es poden designar assistents de forma directa.

5. El Ministeri de Defensa pot facilitar la realització d'estudis de grau universitari mitjançant programes d'ensenyaments oberts. Quan aquests estudis amplii la preparació professional, els militars professionals poden rebre els ajuts que es determinin.

CAPÍTOL IV

Plans d'estudis

Article 70. *Ensenyament militar de formació dels militars de carrera.*

1. Els plans d'estudis corresponents a l'ensenyament militar de formació per a la incorporació a les escales de militars de carrera s'han d'ajustar als criteris següents:

a) Garantir la formació humana completa i el desenvolupament ple de la personalitat.

b) Fomentar els principis i els valors constitucionals, preveient la pluralitat cultural d'Espanya.

c) Promoure les virtuts militars recollides a les reials ordenances per a les Forces Armades.

d) Proporcionar la formació general i l'especialització requerida en cada escala i cos.

e) Estructurar les àrees de formació humana integral, física, militar, tècnica i psicològica i la instrucció i l'ensinistrament, i ponderar-les segons les necessitats professionals.

f) Combinar, en la mesura adequada, els ensenyaments teòrics i els pràctics.

2. Els plans d'estudis de l'ensenyament militar de formació tenen una durada similar a la dels corresponents a les titulacions equivalents del sistema educatiu general.

En l'ensenyament militar per a la incorporació a les escales superiors d'oficials i a les escales d'oficials, quan l'ingrés es produeixi per promoció interna, la durada és com a màxim de dos anys, amb plans d'estudis que poden ser diferenciats segons es procedeixi de militar de carrera o de militar de complement.

Quan l'ingrés en els centres d'ensenyament militar es produeixi d'acord amb el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 64 d'aquesta Llei, els plans d'estudis corresponents a l'ensenyament de formació tenen una durada màxima de dos anys.

3. Es poden fer les convalidacions corresponents entre les assignatures o el grup d'assignatures tramitades en el sistema educatiu general o en el mateix sistema d'ensenyament militar i aquelles que, dins el pla d'estudis corresponent, siguin similars en crèdits i contingut.

4. Per a la incorporació a les escales dels diferents cossos, s'han de superar tots els cursos acadèmics previstos en el pla d'estudis corresponent.

Article 71. *Ensenyament militar de formació dels militars de complement.*

1. L'ensenyament militar de formació dels militars de complement s'ha de fer de manera continuada, i s'ha d'ajustar als criteris de l'apartat 1 de l'article anterior, en dues fases, una de formació general militar, per proporcionar als alumnes la instrucció militar bàsica, i una altra de formació específica, a fi que adquireixin els coneixements necessaris per dur a terme les comeses i exercir les facultats del cos i, si s'escau, l'escala a la qual quedin adscrits, dins el camp d'activitat d'una especialitat fonamental.

2. L'ensenyament s'ha de fer en centres docents militars de formació o en altres centres militars de formació i, segons les diferents modalitats a què es refereix l'article 90 d'aquesta Llei, ha de tenir la durada següent:

a) Modalitats «A» i «C»: entre sis mesos i un any.

b) Modalitat «B»: entre un i dos anys, llevat que en la convocatòria s'exigeixi la titulació aeronàutica; en aquest cas ha de ser d'entre sis mesos i un any.

Article 72. *Ensenyament militar de formació dels militars professionals de tropa i marineria.*

1. Els militars professionals de tropa i marineria reben un ensenyament militar de formació ajustat als criteris que estableixin les lletres a), b), c), e) i f) de l'apartat 1 de l'article 70 d'aquesta Llei, que els proporcioni la capacitació militar i professional necessària per a l'exercici de l'especialitat.

2. L'ensenyament s'ha de fer de manera continuada en fases de formació general militar i de formació específica.

La fase de formació general militar té com a finalitat proporcionar als alumnes la instrucció militar bàsica. També se'ls pot proporcionar coneixements bàsics de la seva especialitat i aquells que els permetin manejar o utilitzar equips concrets al seu nivell.

Aquesta formació es completa normalment amb una fase de formació específica en la qual amplien els seus coneixements per dur a terme comeses de més complexitat i se'ls capacita per al manteniment i la reparació d'equips i dels sistemes.

3. L'ensenyament es du a terme als centres militars de formació o a les unitats que, si s'escau, determini el ministre de Defensa, amb una consideració semblant als efectes d'aquest títol. La durada total de les dues fases és d'entre tres mesos i un any, d'acord amb el tipus de compromís i de l'especialitat.

4. Superada la fase de formació general militar, els aspirants han de signar el compromís inicial que estableix l'article 93 o, si s'escau, el referit en l'article 94, ambdós d'aquesta Llei.

Article 73. *Cursos de capacitació per al compliment de comeses d'ocupacions superiors.*

Els cursos de capacitació per al compliment de les comeses d'ocupacions superiors tenen caràcter bàsicament d'actualització de coneixements, sens perjudici de la seva influència en la demostració d'aptituds a efectes de l'avaluació per a l'ascens corresponent.

Article 74. *Cursos d'especialització.*

Hi ha d'haver una oferta d'especialització continuada que ha d'incloure els cursos de preparació professional progressiva que siguin necessaris. Les bases que en regulin la convocatòria han d'especificar la definició del curs, perfils de carrera als quals correspon, el grau d'especialització requerit per accedir-hi i l'aptitud que s'hi assoleix, així com el sistema de selecció, els requisits exigits i les condicions de vinculació, fonamentalment les incompatibilitats entre especialitats i l'obligatorietat d'exercir l'especialitat corresponent per uns períodes de temps determinats.

Article 75. *Cursos d'alts estudis militars.*

El ministre de Defensa ha de regular els aspectes bàsics dels cursos d'alts estudis militars, la seva estabilitat i periodicitat, la seva obligatorietat per ocupar determinades destinacions i la correspondència, a efectes interns, amb altres cursos civils o militars, nacionals o estrangers.

Article 76. Suport a la reincorporació laboral.

Als militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal, durant el seu servei actiu i segons els seus coneixements i l'experiència adquirida i d'acord amb les seves capacitats personals, se'ls facilita l'obtenció de titulacions del sistema educatiu general mitjançant l'accés a mòduls professionals de formació professional específica i la superació de les proves acadèmiques corresponents del sistema general educatiu, així com l'accés a programes de formació ocupacional perquè es puguin reincorporar al món laboral en les millors condicions una vegada finalitzat el seu compromís.

Article 77. Aprovació dels plans d'estudis.

1. El Govern, a proposta del ministre de Defensa i amb l'informe previ del ministre d'Educació i Cultura, ha de determinar les directrius generals dels plans d'estudis que s'hagin de tramitar per obtenir les titulacions corresponents de l'ensenyament militar de formació dels diferents graus.

Correspon al ministre de Defensa l'aprovació dels plans d'estudis del sistema d'ensenyament militar.

2. La convalidació d'estudis tramitats en l'ensenyament militar de formació es regeix pel que disposa la legislació vigent.

3. Correspon al ministre de Defensa l'aprovació de les directrius generals dels plans d'estudis de l'ensenyament militar de formació dels militars de complement i dels militars professionals de tropa i marineria, i als caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire l'aprovació dels plans esmentats.

Article 78. Concerts amb centres i institucions educatius.

El Ministeri de Defensa ha de promoure l'establiment de concerts amb universitats i institucions educatives, civils i militars, nacionals o estrangeres, per impartir determinats cursos o ensenyaments i per desenvolupar programes d'investigació o altres tipus de col·laboracions.

El Ministeri de Defensa també ha de promoure la col·laboració de l'Administració general de l'Estat, de les institucions autonòmiques i locals i de les entitats culturals, socials i empresarials amb els centres d'ensenyament militar.

CAPÍTOL V**Règim de l'alumnat i del professorat****Article 79. Condició d'alumne.**

En fer la seva presentació, els que ingressin als centres docents militars de formació i als centres militars de formació han de firmar un document d'incorporació a les Forces Armades segons el model aprovat pel ministre de Defensa, llevat d'aquells que ja hi pertanyin, i són nomenats alumnes. A partir d'aquest moment tenen la condició de militar i estan sotmesos al règim general de drets i obligacions del personal de les Forces Armades i a les lleis penals i disciplinàries militars, sense quedar vinculats per una relació de serveis de caràcter professional.

Les referències que es fan en aquesta Llei als alumnes de l'ensenyament militar de formació comprenen els dels centres docents militars de formació i els dels centres militars de formació.

Article 80. Règim dels alumnes.

1. Els alumnes estan subjectes al règim del centre en el qual cursin els seus estudis, que s'estableix d'acord amb el que defineix aquest capítol.

2. Als alumnes, se'ls poden concedir, amb caràcter eventual i a efectes acadèmics, de pràctiques i retributius, les ocupacions d'alferes, sergent i soldat, amb les denominacions específiques que determinin les normes de règim interior a què es refereix l'article següent.

3. Els alumnes que tinguin prèviament una ocupació militar conserven els drets administratius inherents a aquesta ocupació, per bé que estan sotmesos al mateix règim que la resta dels alumnes. En ingressar als centres militars de formació han de romandre en la situació administrativa de procedència quan l'accés sigui per promoció interna; quan ho facin per accés directe, passen a la situació d'excedència voluntària en la seva escala o categoria d'origen. En accedir a la nova escala són baixa en aquella, i mantenen els drets derivats del temps de serveis que tinguin complert.

Article 81. Règim interior dels centres militars de formació.

1. La regulació del règim interior dels centres docents militars de formació té els següents objectius:

a) Facilitar el desenvolupament dels plans d'estudis de manera que s'ajustin als criteris que assenyalen l'apartat 1 de l'article 70 d'aquesta Llei.

b) Combinar l'adaptació de l'alumne al règim de vida militar i a les característiques pròpies de les Forces Armades amb la seva integració adequada en la societat.

c) Contribuir a la formació integral de l'alumne, així com al coneixement i l'exercici dels seus drets i deures i fomentar la iniciativa pròpia.

d) Integrar les relacions de disciplina militar amb les pròpies del procés de formació entre professor i alumne.

2. Les infraccions de caràcter acadèmic en l'ensenyament de formació no estan incloses en el règim disciplinari militar i són sancionades, exclusivament, amb amonestacions verbals o escrites, d'acord amb el que determinin les normes generals que regulin el règim interior dels centres docents militars de formació que aprovi el ministre de Defensa.

3. El règim dels centres militars de formació té els objectius que assenyalen aquest article i la seva regulació facilita l'ensenyament de formació a què es refereixen els articles 71 i 72 d'aquesta Llei.

Article 82. Règim d'avaluacions i qualificacions.

1. Els centres docents militars de formació i els centres militars de formació han de verificar els coneixements adquirits pels alumnes, el desenvolupament de la seva formació i el seu rendiment i efectuar les avaluacions i les qualificacions corresponents d'acord amb criteris objectius.

Les avaluacions i les qualificacions serveixen de base per orientar els alumnes sobre el seu rendiment escolar i la seva aptitud per al servei, valorar la seva capacitat, determinar si superen les proves que preveuen els plans d'estudis i classificar-los per tal de determinar-ne l'ordre d'ingrés a l'escalafó o l'ordenació corresponents.

2. S'ha de determinar per reglament un sistema, basat en criteris objectius, per integrar en una única classificació final als que s'incorporin a una determinada escala en la primera ocupació procedents d'accés directe o de promoció interna i als que cursin diferents especialitats fonamentals i, en general, per a la integració a l'escalafó o l'ordenació que correspongui.

En el cas que preveu l'apartat 5 de l'article 66 d'aquesta Llei, quan la incorporació a una escala d'oficials es produeixi per promoció interna procedents de militars de complement, la integració a l'escalafó corresponent es fa a continuació de l'últim component de la promoció de l'escala d'oficials que estigui ascendint a l'ocupació de tinent en el moment del seu accés a l'escala, i com a data d'antiguitat en l'ocupació esmentada cal tenir en compte la de l'endemà de l'ascens d'aquest últim component.

Article 83. *Pèrdua de la condició d'alumne.*

1. Els alumnes de l'ensenyament militar de formació són baixa a petició pròpia. També es pot acordar la baixa d'un alumne per algun dels motius següents:

- a) Insuficiència de condicions psicofísiques.
- b) No superar, dins dels terminis establerts, les proves que preveuen els plans d'estudis o les fases de formació.
- c) Manca de les qualitats que es desprenen dels criteris que estableixen les lletres b) i c) de l'apartat 1 de l'article 70 d'aquesta Llei, acreditada en l'expedient personal extraordinari, mitjançant resolució motivada i amb l'audiència prèvia de l'interessat.
- d) Imposició de sanció disciplinària per falta greu d'acord amb el que disposa la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades.
- e) Sentència ferma condemnatòria per delictes dolosos a la pena privativa de llibertat superior a sis mesos, inhabilitació absoluta o inhabilitació especial.

El ministre de Defensa ha de determinar els quadres de condicions psicofísiques, els terminis per superar els plans d'estudis dins de cada curs o en el conjunt de tot el procés de formació i el procediment per a la tramitació de l'expedient a què es refereix la lletra c) d'aquest apartat.

2. La resolució de l'expedient disciplinari que acordi la baixa pel motiu que expressa la lletra d) de l'apartat anterior pot ser objecte del recurs contenciós disciplinari militar que regula la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades, davant el Tribunal Militar Central. En els altres supòsits de l'apartat anterior, cal atènyer-se al que disposa l'article 159 d'aquesta Llei.

3. En ser baixa, els alumnes perden la condició de militar, si no la tenien abans de ser nomenats alumnes, i l'ocupació militar que hagin pogut assolir amb caràcter eventual, i es resol el compromís inicial de qui l'hagi signat.

Article 84. *Règim dels que assisteixin a cursos de perfeccionament i d'alts estudis militars.*

Els militars professionals que assisteixin a cursos de perfeccionament i d'alts estudis militars, durant la seva assistència als cursos, estan en situació de servei actiu. La convocatòria corresponent ha de regular si conserven la destinació d'origen o són baixa en aquesta destinació, d'acord amb les normes generals de provisió de destinacions.

Article 85. *Titulacions i convalidacions.*

Als militars professionals, se'ls han d'expedir els diplomes o els certificats que acreditin els cursos superats i les activitats exercides, les qualificacions professionals i les especialitats adquirides.

L'equivalència entre les titulacions proporcionades pel sistema d'ensenyament militar i els títols oficials del sistema educatiu general que no determina aquesta Llei s'estableix mitjançant acord entre els ministeris de Defensa i d'Educació i Cultura.

Correspon al Ministeri d'Educació i Cultura l'acreditació de les convalidacions i de les equivalències amb títols oficials del sistema educatiu general, i a les administracions educatives l'expedició, si s'escau, dels títols corresponents.

Article 86. *Professorat dels centres docents militars.*

1. Els quadres de professors dels centres docents militars estan constituïts normalment per personal de les Forces Armades que hi són destinats, per mitjà de lliure designació o concurs de mèrits. Poden ser professors els integrants de qualsevol escala, d'acord amb els requisits i la titulació requerits per a cada departament o secció departamental específica i, si s'escau, el personal civil titulat degudament, contractat d'acord amb la legislació vigent.

2. Per exercir com a professor cal el reconeixement de la seva competència, basada en la titulació, la preparació, l'experiència professional i l'aptitud pedagògica.

3. L'ensenyament en les acadèmies generals i en les acadèmies o les escoles d'especialitats fonamentals, l'imparteixen principalment professors destinats a aquests centres.

Les activitats d'ensenyament en els altres centres docents militars es poden exercir en compatibilitat amb la destinació principal, llevat dels llocs dels òrgans de direcció i el quadre bàsic de professors, que estan ocupats per personal destinat a aquests centres. Tots ells tenen la consideració de professor.

4. El ministre de Defensa ha de fixar els requisits generals del professorat dels centres docents militars i les condicions del seu exercici, així com dels que imparteixin ensenyament en altres centres militars de formació.

5. La participació de professors d'universitats i institucions educatives, per impartir determinades matèries en centres docents militars, s'ha de fer de conformitat amb les previsions que es prevegin en els concerts respectius, a què es refereix l'article 78 d'aquesta Llei.

TÍTOL VI

Adquisició de la condició de militar

CAPÍTOL I

Carrera militar

Article 87. *Adquisició de la condició de militar de carrera.*

1. La condició de militar de carrera s'adquireix en obtenir la primera ocupació militar, que confereix Sa Majestat el Rei i ratifica el ministre de Defensa, i incorporar-se al cos i l'escala corresponents.

2. La primera ocupació militar s'obté mitjançant la superació del pla d'estudis del centre docent militar de formació corresponent.

3. La qualificació obtinguda en concloure l'ensenyament de formació determina l'ordre d'escalafó. Aquest només es pot alterar per aplicació dels sistemes d'ascens, de la normativa sobre situacions administratives i de les lleis penals i disciplinàries militars.

4. Als efectes d'aquesta Llei, cada promoció d'una escala està composta pels que s'hi incorporen en el mateix cicle anual i pels que quedin intercalats entre els seus components, com a conseqüència de modificacions en la seva posició a l'escalafó pels motius que esmenta l'apartat anterior d'aquest article. Els que quedin intercalats entre l'últim component d'una promoció i el primer de la següent s'han d'incorporar a la primera.

Article 88. *Trajectoria professional dels militars de carrera.*

La carrera militar és la trajectòria professional, definida per l'ascens a les successives ocupacions en les

condicions que estableix aquesta Llei, que segueixen els militars de carrera des de la seva incorporació a l'escala i el cos corresponents, en què combinen la preparació i l'experiència professional en el compliment de les cometes i en l'exercici de les facultats que tenen assignades al seu cos i la seva escala.

CAPÍTOL II

Compromisos dels militars de complement

Article 89. *Adquisició de la condició de militar de complement.*

La condició de militar de complement s'adquireix en obtenir l'ocupació d'alferes concedida pel ministre de Defensa, una vegada superat el pla de formació a què es refereix l'article 71 d'aquesta Llei i signat el compromís inicial que estableix, en funció de les diferents modalitats, l'article següent.

Article 90. *Compromís inicial.*

1. La durada del compromís inicial, a comptar des del nomenament com a alumne del centre militar de formació corresponent, segons les modalitats que es defineixen a continuació, és la següent:

a) Modalitat «A», per completar les plantilles dels cossos generals, d'infanteria de marina i d'especialistes: tres anys.

b) Modalitat «B», per completar les plantilles dels cossos generals i d'infanteria de marina que requereixin l'aptitud de vol per a l'exercici de les seves funcions: des d'un mínim de tres fins a un màxim de vuit anys.

El compromís inicial dels que obtinguin l'aptitud de vol durant la formació per a l'accés a militars de complement és de vuit anys.

c) Modalitat «C», per completar les plantilles dels cossos d'intendència, d'enginyers i dels cossos comuns de les Forces Armades, així com per completar les plantilles de determinades especialitats fonamentals dels cossos d'especialistes en les quals s'exigeixi tenir els títols de diplomatur universitari, arquitecte tècnic o enginyer tècnic: des de tres anys com a mínim fins a vuit anys com a màxim.

2. La relació jurídicopública de caràcter especial que s'estableix amb la signatura del compromís té un caràcter temporal i es regeix exclusivament per aquesta Llei.

Article 91. *Nous compromisos.*

1. Els compromisos successius, amb una durada de dos o tres anys, es poden estendre fins a un màxim de dotze anys de temps de serveis, i l'interessat no pot superar els trenta-vuit anys d'edat. Si s'escau, l'últim compromís ha de tenir una durada ajustada a aquest límit.

2. Als que ingressin en un centre docent militar de formació se'ls ha de prorrogar, si s'escau, el compromís que hagin signat fins a l'acabament del pla d'estudis corresponent.

3. Als efectes de l'apartat 1 d'aquest article, s'entén com a temps de serveis el transcorregut en la situació de servei actiu i en les altres situacions administratives que regula el títol X d'aquesta Llei en què així s'especifica.

4. Per a la signatura d'un nou compromís és preceptiu haver estat avaluat prèviament i declarat idoni. Les condicions, els requisits i el procediment per contraure els compromisos successius o prorrogar-ne algun s'estableixen per reglament en funció de les previsions del planejament de la defensa militar.

CAPÍTOL III

Compromisos dels militars professionals de tropa i marineria

Article 92. *Adquisició de la condició de militar professional de tropa i marineria.*

La condició de militar professional de tropa i marineria s'adquireix en obtenir l'ocupació de soldat concedida pel cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, una vegada superada la formació general militar a què es refereix l'article 72 d'aquesta Llei i signat el compromís que estableix l'article 93 o, si s'escau, el referit a l'article 94, ambdós d'aquesta Llei.

Article 93. *Compromís inicial.*

1. La relació de serveis professionals amb les Forces Armades s'estableix inicialment mitjançant la signatura d'un compromís en què se n'ha d'especificar, en tot cas, la durada. També s'hi poden fer constar altres circumstàncies relacionades amb la trajectòria professional, com ara l'especialitat o la destinació.

2. La durada del compromís inicial, a comptar des del nomenament com a alumne del centre militar de formació corresponent, és de dos o tres anys, d'acord amb la convocatòria corresponent.

3. La relació jurídicopública de caràcter especial que s'estableix amb la signatura del compromís es regeix exclusivament per aquesta Llei. Té un caràcter temporal, llevat que es transformi en permanent tal com especifica l'article 96 d'aquesta Llei.

Article 94. *Compromís de curta durada.*

1. Per a determinades especialitats i destinacions que fixi el ministre de Defensa, a més del compromís que estableix l'article anterior, hi ha una modalitat de compromís de curta durada.

2. La durada del compromís de curta durada, a comptar des del nomenament com a alumne del centre militar de formació corresponent, és de dotze o divuit mesos, segons estableixi la convocatòria corresponent.

3. La relació jurídicopública de caràcter especial que s'estableix amb la signatura d'aquest compromís, així com l'establerta segons l'article anterior, té caràcter temporal i es regeix exclusivament per aquesta Llei.

Per continuar prestant serveis com a militar professional de tropa i marineria a les Forces Armades, posteriorment a l'acabament d'aquest compromís, s'ha d'establir un de nou d'acord amb el que regula l'article següent.

Article 95. *Nous compromisos.*

1. Els compromisos successius, amb una durada de dos o tres anys, es poden estendre, com a màxim, fins a dotze anys de temps de serveis, i l'interessat no pot superar els trenta-cinc anys d'edat. Si s'escau, l'últim compromís ha de tenir una durada ajustada a aquest límit.

2. Als que ingressin en un centre docent militar de formació, se'ls ha de prorrogar, si s'escau, el compromís que hagin signat fins a l'acabament del pla d'estudis corresponent.

3. Als efectes de l'apartat 1 d'aquest article, s'entén com a temps de serveis el transcorregut en la situació de servei actiu i en les altres situacions administratives que regula el títol X d'aquesta Llei, en què així s'especifica.

4. Els militars professionals de tropa i marineria que formin part d'unitats militars a les quals s'assignin mis-

sions fora del territori nacional, per un període igual o superior a tres mesos, poden prorrogar el seu compromís fins a quinze dies després que conclogui la missió, si així ho sol·liciten quan el seu compromís previ s'acabi durant el desenvolupament d'aquestes missions i no hagin sol·licitat o signat un de nou.

5. Els compromisos successius han d'incloure la seva durada i, si s'escau, les altres circumstàncies a què es refereix l'article 93 d'aquesta Llei.

6. Per a la signatura d'un nou compromís, és preceptiu haver estat avaluat prèviament i declarat idoni. Les condicions, els requisits i els procediments per contreure els compromisos successius o prorrogar-ne qualsevol s'han d'establir per reglament en funció de les previsions del planejament de la defensa militar.

Article 96. *Accés dels militars professionals de tropa i marineria a una relació de serveis de caràcter permanent.*

Els militars professionals de tropa i marineria poden accedir a una relació de serveis de caràcter permanent, a les places que determini la provisió anual a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei, i conserven l'ocupació que tenien. Els processos de selecció s'han d'ajustar al que preveu l'article 63 d'aquesta Llei. Per participar-hi es requereix un mínim de temps de serveis de vuit anys, estar en possessió d'una titulació equivalent a la de tècnic del sistema educatiu general i les altres condicions que s'estableixin per reglament. El nombre màxim de convocatòries a què es pot optar és de tres.

TÍTOL VII

Historial militar i avaluacions

CAPÍTOL I

Historial militar

Article 97. *Historial militar.*

1. Les vicissituds professionals del militar han de quedar reflectides en l'historial militar individual, d'ús confidencial, que ha de constar dels documents següents:

- a) Full de serveis.
- b) Col·lecció d'informes personals.
- c) Expedient acadèmic.
- d) Expedient d'aptitud psicofísica.

2. En l'historial militar no hi ha de figurar cap dada relativa a l'origen, la raça, la religió, l'opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social que pugui constituir causa de discriminació.

3. El ministre de Defensa ha d'establir les característiques dels documents que componen l'historial militar adaptats al tipus de relació de serveis professionals, ha de dictar les normes per a la seva elaboració, custòdia i utilització, i se n'ha d'assegurar la confidencialitat.

Article 98. *Full de serveis.*

El full de serveis és el document objectiu en què s'exposen els fets i les circumstàncies de cada militar des de la seva incorporació a les Forces Armades. Inclou els ascensos i les destinacions, la descripció dels fets notables i els actes meritoris, les recompenses i les felicitacions personals o col·lectives, com també els delictes o les faltes i les penes o les sancions corresponents que no hagin estat cancel·lades.

La cancel·lació d'una anotació de sanció per falta greu o sanció disciplinària extraordinària, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades, produeix l'efecte d'anul·lar la inscripció al full de serveis sense que es pugui certificar, llevat de quan ho sol·licitin les autoritats competents per fer-ho, als únics efectes de les classificacions reglamentàries, de la concessió de recompenses i de l'atorgament de les destinacions el compliment de les quals es consideri incompatible amb la naturalesa de les conductes que hagin determinat les sancions de què es tracti.

Les faltes disciplinàries lleus i les de caràcter acadèmic dels alumnes de l'ensenyament militar de formació queden cancel·lades en incorporar-se a l'escala corresponent i no figuren al full de serveis de l'interessat.

Article 99. *Informes personals.*

1. L'informe personal de qualificació és la valoració efectuada pel cap directe de l'interessat, d'uns conceptes predeterminats que permetin apreciar-ne les qualitats, els mèrits, les aptituds, la competència i la forma d'actuació professional.

2. El qualificador és el responsable de l'informe rendit, pot orientar l'interessat sobre la seva competència i la forma d'actuació professional i ha de fer-ho si la seva qualificació, global o d'algun dels conceptes, és negativa. L'interessat hi pot formular alegacions, que s'han d'adjuntar a l'informe personal de qualificació.

3. L'informe personal de qualificació s'eleva a través del superior jeràrquic del qualificador, que n'ha d'anotar les observacions que consideri convenientes per establir la valoració objectiva de les qualificacions efectuades.

4. El ministre de Defensa ha de determinar el sistema general dels informes personals de qualificació, comú per a tots els militars de carrera, i el nivell jeràrquic dels caps directes dels interessats que els han d'elaborar. Els caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire poden proposar les condicions específiques per a cada cos o escala del seu exèrcit respectiu. Amb criteris semblants s'han de determinar els corresponents als militars de complement i als militars professionals de tropa i marineria.

5. A la col·lecció d'informes personals, s'hi han d'incloure els que assenyalen els apartats anteriors d'aquest article i tots els altres que siguin utilitzats en les avaluacions que regula aquesta Llei, així com el resultat de les avaluacions en el que afecti l'interessat.

Article 100. *Expedient acadèmic.*

En l'expedient acadèmic han de constar les qualificacions acadèmiques, les certificacions i les acreditacions dels títols obtinguts i els estudis efectuats en el sistema d'ensenyament militar, així com les corresponents a títols o estudis civils. També s'inclouen les dels estudis efectuats en l'àmbit de l'ensenyament militar d'altres països.

Article 101. *Expedient d'aptitud psicofísica.*

En l'expedient d'aptitud psicofísica han de figurar els resultats dels reconeixements mèdics i de les proves psicològiques i físiques, que s'han de fer amb el contingut i la periodicitat que s'estableixin per reglament segons l'ocupació, el cos, l'escala o l'especialitat, l'edat i les circumstàncies personals, o en qualsevol moment a iniciativa fonamentada del mateix interessat o del cap de la seva unitat, el centre o l'organisme. També hi han de figurar tots aquells que es duguin a terme per deter-

minar si hi ha insuficiència de condicions psicofísiques, als efectes del que estableix aquesta Llei.

Els resultats dels reconeixements mèdics queden salvaguardats pel grau de confidencialitat que la legislació en matèria sanitària els atribueixi.

Article 102. *Registre de personal.*

1. Al Ministeri de Defensa hi ha un registre de personal en què són inscrits tots els militars professionals i en el qual s'anoten les dades de transcendència administrativa de l'historial militar.

2. El ministre de Defensa ha d'establir les normes generals reguladores del registre de personal i del seu funcionament, tenint en compte la legislació vigent en matèria de tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.

CAPÍTOL II

Avaluacions

Article 103. *Finalitat.*

1. Els militars professionals són avaluats per determinar la seva aptitud per a l'ascens a l'ocupació superior i la idoneïtat per exercir diverses comeses i per comprovar l'existència d'insuficiència de facultats professionals o de condicions psicofísiques.

2. Les avaluacions per a l'ascens tenen com a objecte determinar l'aptitud o la no-aptitud per a l'ascens i, si s'escau, les condicions d'idoneïtat i prelación que donen origen a les classificacions corresponents dels avaluats.

3. Les avaluacions per a l'assignació dels càrrecs de cap d'unitat, centre o organisme que es fixin i altres destinacions d'especial responsabilitat o qualificació tenen com a objecte determinar la idoneïtat dels interessats per ocupar-los i, si s'escau, la classificació corresponent.

4. Els militars de complement i els militars professionals de tropa i marineria també han de ser avaluats per contreure nous compromisos o per a la resolució del que tinguin signat.

Article 104. *Normes generals.*

En cada avaluació s'han d'analitzar les circumstàncies dels interessats en els aspectes de la seva personalitat, condicions psicofísiques, competència i actuació professional relacionats amb l'objecte d'aquesta, considerant la documentació següent:

- a) L'historial militar.
- b) La informació complementària aportada per l'interessat a iniciativa pròpia sobre la seva actuació professional, que sigui d'interès i pugui no estar reflectida en l'historial militar.
- c) Les certificacions a què es refereix la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades.
- d) Qualsevol altre informe complementari que l'òrgan d'avaluació consideri oportú.

Article 105. *Avaluacions per a l'ascens i per a l'assistència a determinats cursos de capacitació.*

Les avaluacions per a l'ascens i per a l'assistència a determinats cursos de capacitació s'han de fer d'acord amb el que preveu el títol següent d'aquesta Llei, sobre ascensos de militars de carrera, militars de complement i militars professionals de tropa i marineria.

Article 106. *Avaluacions extraordinàries per determinar si hi ha insuficiència de facultats professionals.*

Com a conseqüència de la declaració definitiva de no-aptitud per a l'ascens, el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent ha d'ordenar la iniciació d'un expedient per determinar si hi ha insuficiència de facultats professionals, a efectes de la limitació per ocupar determinades destinacions, de passar al retir o de la resolució del compromís, segons correspongui. Així mateix, el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent pot ordenar la iniciació de l'expedient esmentat com a conseqüència dels informes personals a què es refereix l'article 99 d'aquesta Llei.

Amb aquesta finalitat s'ha de constituir una junta d'avaluació específica les conclusions de la qual han de ser elevades al cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, el qual, amb l'informe previ del Consell Superior respectiu, ha de presentar al ministre de Defensa la proposta de resolució que sigui procedent.

Article 107. *Avaluacions extraordinàries per determinar si hi ha insuficiència de condicions psicofísiques.*

1. Com a conseqüència dels reconeixements mèdics o de les proves psicològiques i físiques a què es refereix l'article 101, així com en els supòsits que preveu l'article 157, ambdós d'aquesta Llei, es pot iniciar un expedient per determinar si hi ha insuficiència de condicions psicofísiques, a efectes de la limitació per ocupar determinades destinacions, de passar al retir o de la resolució del compromís, segons correspongui.

L'expedient, en què ha de constar el dictamen de l'òrgan mèdic pericial competent, ha de ser valorat per una junta d'avaluació específica i elevat al cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, el qual ha de proposar al ministre de Defensa la resolució que sigui procedent.

2. Per reglament es determinen els procediments per a la tramitació dels expedients d'insuficiència de condicions psicofísiques, que puguin donar lloc a la limitació per ocupar determinades destinacions, passar al retir o, si s'escau, la resolució del compromís, i els quadres de condicions psicofísiques que permetin a l'òrgan pericial competent emetre els dictàmens oportuns.

Article 108. *Òrgans d'avaluació.*

1. Les avaluacions per a l'ascens a l'ocupació de general de brigada o que afectin la categoria d'oficials generals, les ha de fer el Consell Superior de l'exèrcit corresponent. En els altres casos, correspon a juntes d'avaluació.

2. S'ha de determinar per reglament la composició, les incompatibilitats i les normes de funcionament dels òrgans d'avaluació. En tot cas, han d'estar constituïts per personal militar que tingui una ocupació més important o més antiguitat que els avaluats.

3. El ministre de Defensa, a proposta dels caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, ha de determinar amb caràcter general els mèrits i les aptituds que han de considerar els òrgans d'avaluació d'acord amb la seva finalitat, així com les normes objectives de valoració. Aquestes normes objectives, que han de contenir els coeficients de valoració de les diverses destinacions, especialitats i títols, s'han de publicar al «Butlletí Oficial del Ministeri de Defensa».

TÍTOL VIII Règim d'ascensos

CAPÍTOL I

Ascensos dels militars de carrera

Article 109. Normes generals.

Els ascensos dels militars de carrera es produeixen a l'ocupació immediatament superior, per vacant en l'escala corresponent i sempre que es compleixin les condicions que estableix aquesta Llei.

Article 110. Sistemes d'ascens.

1. Els sistemes d'ascens són els següents:

- a) Antiguitat.
- b) Selecció.
- c) Elecció.

2. Els ascensos pel sistema d'antiguitat s'han d'efectuar segons l'ordre d'escalafó, amb les singularitats que estableix l'article següent.

3. En el sistema per selecció, un percentatge de les vacants previstes per a cada cicle d'ascensos es cobreix per ordre de classificació, un percentatge dels avaluats ha de quedar retingut en l'ocupació fins a una nova avaluació i la resta ascendeix per ordre d'escalafó.

L'ordre de classificació és el que s'obtingui com a conseqüència de les avaluacions que regula aquest capítol.

El nombre de vacants per a l'ascens que s'ha de cobrir per ordre de classificació en cada escala i ocupació de les previstes per al cicle d'ascensos i el nombre dels retinguts en la seva ocupació, els ha de fixar el ministre de Defensa, a proposta del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent.

4. L'ascens pel sistema d'elecció es concedeix entre els militars de carrera de l'ocupació immediatament inferior d'acord amb els seus mèrits i les seves aptituds.

Article 111. Ascens a les diverses ocupacions.

1. S'efectuen pel sistema d'antiguitat els ascensos a les ocupacions de comandant i capità de les escales superiors d'oficials, de capità i tinent de les escales d'oficials, de brigada i de sergent primer.

En l'ascens a comandant de les escales superiors d'oficials, l'ordre d'escalafó és el que resulti de la reordenació de cada una de les promocions pels procediments d'avaluació i classificació que estableix l'article 115 d'aquesta Llei.

2. S'efectuen pel sistema de selecció els ascensos a les ocupacions de coronel i de tinent coronel de les escales superiors d'oficials, de comandant de les escales d'oficials i de subintinent.

3. S'efectuen pel sistema d'elecció els ascensos a les ocupacions de la categoria d'oficials generals, de coronel del cos de músiques militars, de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major.

Article 112. Condicions per a l'ascens.

1. Per a l'ascens a qualsevol ocupació militar és preceptiu haver complert, en l'ocupació inferior, el temps de serveis, de funció i, si s'escau, de comandament que es determini per reglament per a cada escala o ocupació. A aquests efectes, s'entén com a temps de serveis el transcorregut en la situació de servei actiu i en les altres situacions administratives que regula el títol X d'aquesta Llei en què així s'especifica.

2. Per a l'ascens a les ocupacions de general de brigada i de comandant de les escales superiors d'oficials, de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major és preceptiu, a més, haver superat els cursos de capacitació per al compliment de les comeses pròpies d'aquestes ocupacions. Per assistir als corresponents a general de brigada, a tinent coronel de les escales d'oficials i a suboficial major s'ha de seleccionar un nombre limitat de concurrents mitjançant els sistemes d'avaluació que regula l'article 116 d'aquesta Llei. Les convocatòries dels cursos per a l'ascens a l'ocupació de comandant de les escales superiors d'oficials tenen caràcter general.

3. Per a l'ascens a una ocupació militar, fins a la de general de brigada inclusivament, és condició indispensable haver estat avaluat tal com regulen els articles següents.

Article 113. Avaluacions per a l'ascens.

1. Les avaluacions per a l'ascens s'han de fer periòdicament i afecten els militars de carrera que estiguin en les zones d'escalafó que es determinin de conformitat amb els articles següents. En els ascensos per elecció i selecció, tenen efecte durant un cicle d'ascensos i en els d'antiguitat, fins que es concedeixi l'ascens corresponent, llevat que, en tots els sistemes d'ascens, s'esdevingui alguna circumstància que aconselli tornar a avaluar l'afectat.

La durada normal dels cicles d'ascensos per als ascensos per elecció i selecció és d'un any. El ministre de Defensa, a proposta del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, pot modificar la durada.

2. Una vegada establertes les zones d'escalafó per a l'ascens, s'ha d'obrir un termini perquè els interessats que vulguin puguin sol·licitar ser exclosos de l'avaluació. Els qui renunciïn a ser avaluats per a l'ascens han de romandre en la seva ocupació fins a passar a la situació de reserva, no poden ser designats per fer cursos que no siguin d'aplicació específica a la seva ocupació i tenen una limitació per ocupar determinades destinacions d'acord amb les normes sobre provisió de destinacions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 129 d'aquesta Llei.

Article 114. Avaluacions per a l'ascens per elecció.

1. Han de ser avaluats per a l'ascens per elecció a les ocupacions de general de brigada, de coronel del cos de músiques militars, de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major tots els de l'ocupació immediatament inferior que reuneixin o puguin reunir durant el cicle d'ascensos les condicions que estableix l'article 112 d'aquesta Llei.

2. El ministre de Defensa, a proposta del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, pot limitar el nombre dels avaluats a una xifra que, com a mínim, sigui tres vegades la de les vacants previstes per al cicle. També pot determinar el nombre màxim de cicles en què pot ser avaluat per a l'ascens per elecció.

3. L'avaluació ha d'especificar les condicions de prelación i idoneïtat per al compliment de les comeses de l'ocupació superior de tots els avaluats.

L'avaluació per a l'ascens a general de brigada, l'ha de fer el Consell Superior de l'exèrcit corresponent i ha de ser elevada al ministre de Defensa pel cap de l'estat major de l'exèrcit respectiu, el qual ha d'afegir el seu informe propi.

Les avaluacions per als ascensos a les ocupacions de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major, les duen a terme les juntes d'avaluació, i una vegada ha emès l'informe el Consell Superior corresponent, han de ser elevades al cap de l'estat major de l'exèrcit respectiu. S'actua de manera semblant en relació amb les avaluacions per a l'ascens a l'ocupació de

coronel del cos de músiques militars, tenint en compte les competències que estableixen l'article 9 d'aquesta Llei en aquest sentit.

Article 115. Avaluacions per a l'ascens per selecció i antiguitat.

1. Han de ser avaluats per a l'ascens pels sistemes de selecció i antiguitat els que reuneixin o puguin reunir, abans de l'inici del cicle d'ascensos en el cas del sistema de selecció i abans que es produeixi la vacant que pugui donar origen a l'ascens en el cas del sistema d'antiguitat, les condicions que estableix l'article 112 d'aquesta Llei i estiguin en la zona d'escalafó de cada ocupació i escala determinada pel ministre de Defensa, a proposta del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent. En les avaluacions per a l'ascens per selecció, la relació entre el nombre d'avaluats en cada cicle i el de vacants previstes per a aquest normalment és entre un i tres. En les avaluacions per a l'ascens per antiguitat el nombre d'avaluats és el que permeti cobrir les vacants previstes. Les avaluacions per a l'ascens a comandant de les escales superiors d'oficials s'han de fer per promocions.

2. L'avaluació ha d'especificar l'aptitud o, motivant-la, la no aptitud dels avaluats per a l'ascens. Si es tracta d'ascensos per selecció o per antiguitat amb reordenació de promocions, també ha d'especificar les condicions de prelatió i idoneïtat per al compliment de les comeses de l'ocupació superior, les quals determinen, en conseqüència, la classificació dels avaluats. En l'ascens per antiguitat amb reordenació de promocions, una vegada obtinguda la classificació dels avaluats d'acord amb els seus mèrits, la promoció s'ha de dividir com a mínim en tres grups, tots iguals, incloent-hi, si s'escau, la resta al primer, i restablint posteriorment a cadascun d'ells l'ordre relatiu d'escalafó inicial dels seus components, cosa que dona lloc a l'ordre en què es produeixen els ascensos.

Una vegada s'ha rebut l'informe sobre l'avaluació emès pel Consell Superior corresponent, ha de ser elevada al cap de l'estat major de l'exèrcit respectiu, el qual, tenint en compte a més la seva valoració, ha de declarar l'aptitud o no aptitud dels avaluats per a l'ascens, d'acord amb el que estableix l'article 119 d'aquesta Llei. Així mateix, ha d'aprovar, si es tracta d'ascensos per selecció, la relació dels que ascendeixen per ordre de classificació i la dels que queden retinguts en la seva ocupació per primera vegada; si es tracta d'ascensos per antiguitat amb reordenació de promocions, ha d'aprovar la nova ordenació de la promoció que hagi estat avaluada de conformitat amb el que estableix el paràgraf anterior.

3. Si un militar de carrera és retingut per segona vegada en l'avaluació per a l'ascens pel sistema de selecció a la mateixa ocupació, el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent ha d'elevat una proposta al ministre de Defensa, el qual, si escau, ha de declarar l'afectat retingut en la seva ocupació amb caràcter definitiu.

4. Els militars de carrera que, en l'ascens per selecció, siguin retinguts amb caràcter definitiu en la seva ocupació, no poden tornar a ser avaluats, i romanen en la que tinguin fins que passin a la situació de reserva, no poden ser designats per fer cursos que no siguin aplicables específicament a la seva ocupació i tenen limitació per ocupar determinades destinacions d'acord amb les normes sobre provisió de destinacions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 129 d'aquesta Llei.

Article 116. Avaluacions per assistir a determinats cursos de capacitació.

Hi ha avaluacions per seleccionar els assistents als cursos de capacitació per al compliment de les comeses

en la categoria d'oficials generals i en les ocupacions de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major, i el nombre el fixa prèviament el ministre de Defensa. El Consell Superior respectiu ha d'emetre informe sobre la relació dels proposats i després s'ha d'elevat al cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, el qual ha d'aprovar amb caràcter definitiu els que han d'assistir als cursos de capacitació per a l'ascens a les ocupacions de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major. En el cas corresponent a la categoria d'oficials generals, l'ha de presentar al ministre de Defensa, al qual correspon aprovar amb caràcter definitiu els que han d'assistir al curs.

Article 117. Vacants per a l'ascens.

1. S'han de donar a l'ascens les vacants que es produeixin en les diverses ocupacions de cada escala per algun dels motius següents:

- a) Ascens.
- b) Incorporació a una altra escala militar.
- c) Per haver passat a les situacions de serveis especials, d'excedència voluntària i de suspès d'ocupació.
- d) Per haver passat a la situació de reserva o retir, en cas que es faci des de les situacions de servei actiu o de suspès de funcions.
- e) Pèrdua de la condició de militar de carrera.
- f) Permanència com a presoner o desaparegut durant un període de dos anys com a mínim.
- g) Defunció o declaració de defunció.

També es poden donar a l'ascens les vacants de la plantilla addicional d'oficials generals a què es refereix l'article 18 d'aquesta Llei.

2. Quan es produeixi una vacant, es considera com a data d'aquesta la del dia en què tingui efectes l'acte administratiu que l'hagi ocasionat. Quan la vacant doni lloc a ascensos en les ocupacions inferiors, la data d'antiguitat amb què es confereixen les noves ocupacions és la mateixa per a tots ells i es determina segons el que estableix l'apartat 3 de l'article 16 d'aquesta Llei.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1 d'aquest article, correspon al Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa, la decisió de donar a l'ascens les vacants que es produeixen en les ocupacions de la categoria d'oficials generals, i al ministre de Defensa, a proposta del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, la de donar a l'ascens les de les ocupacions de coronel del cos de músiques militars, de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major. En aquests supòsits no es pot concedir cap efecte amb data anterior a la de la concessió de l'ocupació corresponent.

Article 118. Concessió dels ascensos.

1. Els ascensos a les ocupacions de la categoria d'oficials generals es concedeixen per real decret acordat en Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa, el qual per efectuar-la ha d'escoltar el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent. En els ascensos a general de brigada, a més, ha de valorar les avaluacions que regula l'article 114 d'aquesta Llei.

2. La concessió dels ascensos a les ocupacions de coronel del cos de músiques militars, de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major és competència del ministre de Defensa, a proposta del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, el qual, per efectuar-la, ha de valorar les avaluacions que regulen l'article 114 d'aquesta Llei i l'informe del Consell Superior respectiu.

3. Els ascensos pel sistema de selecció, els concedeix el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent.

Es produeixen, en primer lloc, seguint l'ordre de classificació fins a completar el nombre de vacants a què es refereix l'apartat 3 de l'article 110 d'aquesta Llei. Els altres ascensos es produeixen a continuació seguint l'ordre d'escalafó, llevat dels que hagin quedat retinguts en la seva ocupació.

4. Els ascensos pel sistema d'antiguitat, els concedeix el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent. Es produeixen seguint l'ordre d'escalafó, tenint en compte, en el cas de l'ascens a l'ocupació de comandant de les escales superiors d'oficials, la reordenació per promocions a què es refereix l'apartat 1 de l'article 111 i l'ordre per a l'ascens de la promoció que hagi estat avaluada, establert d'acord amb l'apartat 2 de l'article 115, ambdós d'aquesta Llei.

Article 119. Declaració de no aptitud per a l'ascens.

1. La declaració de no aptitud per a l'ascens per primera vegada del militar de carrera, basada en les avaluacions regulades en l'article 115 d'aquesta Llei, és competència del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent. Els qui siguin declarats no aptes per a l'ascens per primera vegada no poden ascendir fins que tornin a ser avaluats.

2. Si un militar de carrera és declarat no apte per segona vegada en l'avaluació per a l'ascens a la mateixa ocupació, el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent ha d'elevat proposta al ministre de Defensa, el qual, si escau, ha de declarar l'afectat no apte per a l'ascens amb caràcter definitiu.

3. Els militars de carrera que siguin declarats amb caràcter definitiu no aptes per a l'ascens romanen en la seva ocupació fins que passen a la situació de reserva, no poden ser designats per fer cursos que no siguin d'aplicació específica a la seva ocupació i tenen limitació per ocupar determinades destinacions d'acord amb les normes sobre provisió de destinacions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 129 d'aquesta Llei, llevat que de la resolució que s'adopti en l'expedient que regula l'article 106 d'aquesta Llei derivi el fet de passar a la situació de retir.

4. Si un militar de carrera en una avaluació és declarat no apte i en una altra és retingut, o viceversa, ambdues per a l'ascens pel sistema de selecció a una mateixa ocupació, el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent ha d'elevat una proposta al ministre de Defensa per declarar l'afectat retingut en la seva ocupació amb caràcter definitiu; en cas que sigui aprovada, li és aplicable el que estableix l'apartat 4 de l'article 115 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Ascensos dels militars de complement

Article 120. Avaluacions i ascens a l'ocupació de tinent.

L'ascens dels militars de complement a l'ocupació de tinent és concedit pel cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent i es produeix pel sistema d'antiguitat que regula l'apartat 2 de l'article 110 i en aplicació de l'apartat 4 de l'article 118, ambdós d'aquesta Llei, i és preceptiu el compliment dels requisits següents:

a) Existència d'una vacant en l'ocupació de tinent en les plantilles per a militars de complement vigents a cada cos o escala a què estiguin adscrits.

b) Haver complert els temps de serveis, de funció i, si s'escau, de comandament en l'ocupació d'alferes, que es determinin per reglament.

c) Haver estat avaluat i declarat apte per a l'ascens per antiguitat tal com regula l'article 115 d'aquesta Llei.

d) Que hagin ascendit els alferes de la mateixa antiguitat del cos o escala a què estiguin adscrits.

Si en les avaluacions es produeixen dues declaracions de no aptitud per a l'ascens, l'interessat no pot tornar a ser avaluat i ha de romandre en l'ocupació d'alferes fins a l'acabament o la resolució del seu compromís, sense que pugui tornar a signar-ne un altre.

Article 121. Avaluacions i ascens a l'ocupació de capità.

L'ascens dels tinents militars de complement a l'ocupació de capità és concedit pel Ministeri de Defensa i es produeix pel sistema d'elecció que regula l'apartat 4 de l'article 110 i en aplicació de l'apartat 2 de l'article 118, ambdós d'aquesta Llei, i és preceptiu el compliment dels requisits següents:

a) Existència de vacant en l'ocupació de capità a les plantilles per a militars de complement vigents a cada cos o escala a què estiguin adscrits.

b) Tenir complerts els temps de serveis, de funció i, si s'escau, de comandament en l'ocupació de tinent, que es determinin per reglament.

c) Haver estat avaluat per a l'ascens per elecció tal com regula per als tinents coronels de les escales d'oficials i suboficials majors l'article 114 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Ascensos dels militars professionals de tropa i marineria

Article 122. Normes generals.

1. Els ascensos dels militars professionals de tropa i marineria a l'ocupació immediatament superior es produeixen pels sistemes de concurs, concurs oposició i elecció que regula aquest capítol, i és preceptiu el compliment dels requisits següents:

a) Existència d'una vacant a la plantilla de la seva especialitat o agrupació d'especialitats.

b) Haver complert els temps de serveis que determina aquest capítol.

c) Haver estat avaluat i declarat apte per a l'ascens tal com es determini per reglament.

d) Haver superat, si s'escau, el curs de capacitació per a l'ocupació superior.

2. Els ascensos dels militars professionals de tropa i marineria, els concedeix el cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent.

Article 123. Ascens a l'ocupació de caporal.

L'ascens a caporal es produeix pel sistema de concurs o concurs oposició, en les places que convoqui cada exèrcit per a cadascuna de les especialitats o agrupació d'especialitats. L'oferta de places s'ha de fer amb caràcter general.

Els interessats es poden presentar a tres convocatòries, com a màxim, per a l'ascens a caporal, sempre que hagin complert, com a mínim, tres anys de serveis i tinguin els requisits que exigeixen les convocatòries respectives.

El ministre de Defensa ha d'aprovar les bases generals de les convocatòries i els requisits i les circumstàncies aplicables al concurs o al concurs oposició. Entre aquests requisits, s'hi pot incloure un curs de capacitació, d'acord amb l'ensenyament rebut prèviament per a l'adquisició de l'especialitat.

L'ascens a caporal es produeix quan hi ha una vacant en les diverses especialitats o agrupació d'especialitats

a què es refereix el paràgraf primer d'aquest article, tenint en compte, a efectes de l'ordenació a què es refereix l'apartat 5 de l'article 16 d'aquesta Llei, l'ordre resultant de les puntuacions obtingudes en el concurs o el concurs oposició i, si s'escau, en el curs de capacitació. També es valoren les qualificacions obtingudes en l'ensenyament de formació per a l'adquisició de l'especialitat.

Article 124. *Ascens a l'ocupació de caporal primer.*

L'ascens a caporal primer es produeix, després d'haver superat un curs de capacitació, en cas que hi hagi una vacant en l'especialitat corresponent o l'agrupació d'especialitats de cada exèrcit.

Els concurrents a aquests curs són seleccionats pels sistemes de concurs o concurs oposició entre els interessats que tinguin complert com a mínim dos anys de temps de serveis en l'ocupació de caporal i tinguin els altres requisits que exigeixin les convocatòries respectives. El nombre màxim de convocatòries a què es pot optar és de tres.

L'ordre en què s'han de produir els ascensos corresponents en cada especialitat o agrupació d'especialitats és el que resulti, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, de les puntuacions obtingudes en el concurs o el concurs oposició i en el curs de capacitació.

El ministre de Defensa ha d'aprovar les bases generals de les convocatòries i els requisits i les circumstàncies aplicables al concurs o concurs oposició.

Article 125. *Ascens a l'ocupació de caporal major.*

L'ascens a caporal major es produeix pel sistema d'elecció regulat per als militars de carrera, entre els caporals primers que tinguin, com a mínim, tres anys de temps de serveis en l'ocupació i que hagin mantingut una relació de serveis de caràcter permanent, com a mínim, durant tres anys.

Per a l'ascens és preceptiu haver superat el curs de capacitació corresponent, per al qual s'ha de seleccionar un nombre limitat de concurrents, que ha de ser fixat prèviament pel cap de l'Estat Major de cada exèrcit. La relació dels proposats ha de rebre l'informe d'una junta d'avaluació i s'ha d'elevat al cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, el qual ha d'aprovar, amb caràcter definitiu, els que han d'assistir al curs.

L'ascens a caporal major es produeix en cas que hi hagi una vacant en l'especialitat corresponent o en l'agrupació d'especialitats de cada exèrcit, amb l'avaluació prèvia dels caporals primers que compleixin les condicions per fer-ho, i és aplicable el que preveu l'apartat 2 de l'article 114 d'aquesta Llei.

TÍTOL IX

Provisió de destinacions

Article 126. *Destinacions.*

El militar professional pot ocupar destinacions en les unitats, els centres i els organismes del Ministeri de Defensa, així com en els seus òrgans directius i, en cas que es tracti de llocs orgànics relacionats específicament amb la defensa, en organitzacions internacionals, a la Presidència del Govern o en altres departaments ministerials. També té la consideració de destinació la par-

ticipació del militar professional en missions per mantenir la pau i la seguretat internacionals, si no en té o cessa en el d'origen.

Article 127. *Personal militar en la Casa de Sa Majestat el Rei.*

Els militars professionals que passin a prestar serveis a la Casa de Sa Majestat el Rei són nomenats i rellevats d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 65 de la Constitució.

Article 128. *Classificació de les destinacions.*

1. Les destinacions, segons la seva forma d'assignació, són de lliure designació, de concurs de mèrits i de provisió per antiguitat.

2. Són destinacions de lliure designació aquelles per a les quals es requereixen condicions personals d'idoneïtat, que valora l'autoritat facultada per concedir-les, entre els que tinguin els requisits exigits per al lloc.

3. Són destinacions de concurs de mèrits les que s'assignen avaluant els mèrits que es tinguin en relació amb els requisits exigits per al lloc.

4. Són destinacions de provisió per antiguitat les que s'assignen, per aquest criteri, entre els interessats que compleixin els requisits exigits per al lloc.

Article 129. *Normes sobre provisió de destinacions.*

1. Les destinacions corresponents a les ocupacions de la categoria d'oficials generals, de coronel del cos de músiques militars, de tinent coronel de les escales d'oficials i de suboficial major són de lliure designació, i els de les altres ocupacions poden ser de lliure designació, concurs de mèrits o provisió per antiguitat.

2. Les vacants de destinacions es publiquen en el «Butlletí Oficial del Ministeri de Defensa», i s'hi ha de fer constar la denominació específica del lloc o la genèrica de la unitat, el centre o l'organisme corresponent, les seves característiques, la forma d'assignació, els requisits que s'exigeixin per ocupar-les i els terminis per a la presentació de sol·licituds, així com els supòsits en què hi ha d'haver l'avaluació prèvia a què es refereix l'apartat 3 de l'article 103 d'aquesta Llei. Les destinacions de lliure designació i aquelles altres en què es determini per reglament es poden atorgar sense publicació prèvia de la vacant corresponent.

Entre els requisits exigits per ocupar determinades destinacions, s'hi poden incloure límits d'edat o condicions psicofísiques especials, que han de ser acreditades d'acord amb l'expedient a què fa referència l'article 101 d'aquesta Llei, sense cap distinció per raó de sexe.

3. S'han de determinar per reglament les normes generals de classificació i provisió de destinacions, que inclouen el temps mínim i, si s'escau, màxim de permanència en les destinacions i els procediments d'assignació en absència de peticionaris, atenent les característiques de la vacant i els historials militars dels que hi puguin ser destinats. De la mateixa manera s'han d'establir les limitacions per ocupar determinades destinacions de qui romanguí o quedi retingut en la seva ocupació, segons el que estableixen els apartats 2 de l'article 69, 2 de l'article 113 i 4 de l'article 115 d'aquesta Llei, sigui declarat, amb caràcter definitiu, no apte per a l'ascens o sigui avaluat amb insuficiència de condicions psicofísiques; si l'interessat està inclòs en alguna d'aquestes limitacions ha de cessar en l'ocupació que tingui.

4. Les destinacions dels militars professionals de tropa i marineria durant el compromís inicial s'han d'ajustar al que s'hi especificui. En els compromisos successius,

cal atènyer-se a les normes generals de provisió de destinacions, sens perjudici del que estableix l'apartat 5 de l'article 95 d'aquesta Llei.

Article 130. *Nomenaments, destinacions i cessaments d'oficials generals.*

1. Els nomenaments i els cessaments dels càrrecs corresponents als oficials generals d'ocupació tinent general i general de divisió, caps de la força i del suport per força, directament dependents dels respectius caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, i els comandants en cap dels comandaments operatius que, amb les mateixes ocupacions, estiguin subordinats directament al cap de l'Estat Major de la Defensa, així com els càrrecs corresponents a generals de divisió dels cossos comuns de les Forces Armades que, per Acord de Consell de Ministres, es determinin, s'han d'efectuar per Reial decret, acordat en Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa.

2. El nomenament dels altres càrrecs corresponents a oficials generals i l'assignació de totes les destinacions d'aquesta categoria, així com els cessaments, són competència del ministre de Defensa.

Article 131. *Assignació de destinacions.*

L'assignació de les destinacions de lliure designació correspon al ministre de Defensa i el de concurs de mèrits i de provisió per antiguitat, al subsecretari de Defensa, llevat de les destinacions del personal dels exèrcits a llocs de l'estructura orgànica d'aquests, que corresponen, segons a quin pertanyi el destinat, als caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.

Article 132. *Atenció a la família.*

Durant el període d'embaràs, a la dona militar professional se li pot assignar, per prescripció facultativa, un lloc orgànic adequat a les circumstàncies del seu estat, diferent del que estigui ocupant. En cas de part o d'adopció, té dret als permisos corresponents, la mare o el pare, si s'escau, d'acord amb la legislació vigent per al personal al servei de les administracions públiques. L'aplicació d'aquests supòsits no implica la pèrdua de la destinació.

Article 133. *Cessament en les destinacions.*

1. Les normes generals de provisió de destinacions inclouen els motius de cessament en les destinacions. En tot cas, les destinacions de lliure designació poden ser revocades lliurement pel ministre de Defensa.

2. La facultat de cessar en la seva destinació un militar professional, quan hagi estat assignat per concurs de mèrits o per antiguitat, correspon al subsecretari de Defensa o als caps dels Estats Majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, en l'àmbit de les competències que assenyalava l'article 131 d'aquesta Llei. El cessament requereix l'audiència prèvia de l'interessat, les manifestacions del qual han de constar per escrit.

3. Els caps d'unitat, centre o organisme poden proposar el cessament en la destinació de qualsevol subordinat per falta d'idoneïtat en el compliment de les cometes pròpies de la seva destinació, i elevar per conducte reglamentari a l'autoritat que l'hagi conferit l'informe raonat de les causes que motiven la proposta de cessament. Aquest s'ha de produir, si s'escau, d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors.

4. La imposició de condemna per sentència ferma que impossibiliti per a l'exercici de les funcions pròpies

de la destinació que s'ocupi comporta el cessament en la destinació des del moment en què el Ministeri de Defensa tingui testimoni de la resolució judicial. El cessament ha de ser acordat pel ministre de Defensa.

Article 134. *Assignació de destinacions i cessaments per necessitats del servei.*

El ministre de Defensa pot destinar, acordar el cessament en una destinació o denegar-ne l'adjudicació quan les necessitats del servei ho aconsellin.

Article 135. *Caràcter de les destinacions.*

1. Les destinacions previstes específicament per a una ocupació militar no poden ser assignades a personal amb ocupacions superiors ni inferiors, llevat que, en aquest últim cas, la seva designació s'efectuï en una vacant d'ocupació immediatament superior, sens perjudici del que estableix l'apartat 1 de l'article 14 d'aquesta Llei. Les funcions d'un càrrec o un lloc vacant, les pot exercir, amb caràcter interí o accidental, el militar professional al qual correspongui d'acord amb el que es determini per reglament.

2. Les destinacions dels militars de complement han de ser indiferents per a les ocupacions de tinent i alferes.

3. Les destinacions del grau de soldat de primera poden ser les mateixes que les de soldat.

Article 136. *Nomenaments, cessaments i destinacions en l'àmbit de la jurisdicció militar.*

Els nomenaments, les destinacions i els cessaments dels qui, en l'àmbit de la jurisdicció militar, exerceixen funcions judicials, fiscals i de secretaris relators s'han d'efectuar, d'acord amb el que preveu la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de la competència i l'organització de la jurisdicció militar.

Article 137. *Comissions de servei.*

Quan les necessitats del servei ho requereixin, els militars professionals poden ser designats per dur a terme comissions de servei de caràcter temporal, conservant la seva destinació, si en tenen. La durada de les comissions de servei no pot ser superior a un any.

TÍTOL X

Situacions administratives

Article 138. *Situacions administratives.*

1. Els militars professionals s'han de trobar en alguna de les situacions administratives següents:

- a) Servei actiu.
- b) Serveis especials.
- c) Excedència voluntària.
- d) Suspès d'ocupació.
- e) Suspès de funcions.
- f) Reserva.

2. Les situacions administratives de serveis especials i de reserva no són aplicables als militars de complement i als militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal.

Article 139. *Situació de servei actiu.*

1. Els militars professionals estan en situació de servei actiu si ocupen alguna de les destinacions a què es refereixen els articles 126 i 127 d'aquesta Llei i no

es troben en una altra de les situacions administratives que regula aquest títol.

2. També es troben en aquesta situació quan estiguin pendents d'assignació de destinació per haver cessat en la que tinguin o perquè procedeixen d'una altra situació administrativa. En el termini màxim de sis mesos, si no els correspon passar a una altra situació administrativa, se'ls ha d'assignar una destinació.

3. S'ha de determinar per reglament el temps que poden romandre en la situació de servei actiu els presoners i els desapareguts.

Article 140. *Situació de serveis especials.*

1. Els militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent passen a la situació de serveis especials quan:

a) Siguin elegits per les Corts Generals per formar part dels òrgans constitucionals o d'altres l'elecció dels quals correspongui a les cambres.

b) Prestin serveis en el Tribunal Constitucional, el Defensor del Poble, el Tribunal Suprem, el Consell General del Poder Judicial o el Tribunal de Comptes.

c) Prestin serveis en la Presidència del Govern o en els gabinets dels ministres i els secretaris d'Estat en llocs orgànics no relacionats específicament amb la defensa.

d) Siguin nomenats membres de les institucions de la Unió Europea o de les organitzacions internacionals.

e) Siguin nomenats per ocupar llocs o càrrecs en organismes públics, dependents o vinculats a les administracions públiques que, de conformitat amb el que estableixi la normativa de l'Administració pública respectiva, estiguin assimilats en rang administratiu a subdirectors generals.

f) Siguin autoritzats pel ministre de Defensa per dur a terme una missió determinada per un període superior a sis mesos en organismes internacionals, governs o entitats públiques estrangeres o en programes de cooperació internacional.

g) Siguin autoritzats pel ministre de Defensa a participar en el desenvolupament de programes específics d'interès per a la defensa en organismes, entitats o empreses alienes al Ministeri de Defensa.

h) Adquireixin la condició de personal estatutari permanent del Centre Superior d'Informació de la Defensa.

2. El temps que passin en la situació de serveis especials és computable a efectes de temps de serveis, trienaris i drets passius.

3. El militar professional en situació de serveis especials pot ascendir si té complerts en unitats, centres o organismes del Ministeri de Defensa els temps de funció i, si s'escau, de comandament a què es refereix l'article 112 d'aquesta Llei, així com els altres requisits exigits als membres de la seva escala o categoria.

4. Durant el temps de permanència en la situació de serveis especials, el militar professional deixa d'estar subjecte al règim general de drets i obligacions del personal de les Forces Armades i a les lleis penals i disciplinàries militars, excepte en el supòsit que estableix la lletra g) de l'apartat 1 d'aquest article. En el supòsit de la lletra h) de l'apartat 1 d'aquest article, està sotmès al règim de personal del Centre Superior d'Informació de la Defensa.

Article 141. *Situació d'excedència voluntària.*

1. Els militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis

de caràcter permanent passen a la situació d'excedència voluntària quan:

a) Siguin designats com a candidats a eleccions per a òrgans representatius públics en l'exercici del dret de sufragi passiu o hi resultin elegits.

b) Siguin nomenats ministres, secretaris d'Estat, subsecretaris, secretaris generals, secretaris generals tècnics, directors generals, així com delegats del Govern o membres dels consells de Govern o càrrecs assimilats en rang administratiu al esmentats anteriorment de les comunitats autònomes i les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla.

c) Estiguin en situació de servei actiu en un altre cos o escala de qualsevol de les administracions públiques o de Justícia o passin a prestar serveis en organismes, entitats o empreses del sector públic.

Per poder optar-hi, és condició haver complert el temps de serveis que per reglament es determini des de l'adquisició de la condició de militar de carrera o de militar professional de tropa i marineria, respectivament, o des que hagin ultimat els cursos de perfeccionament o d'alts estudis militars que, a aquests efectes, hagin estat fixats pel ministre de Defensa. En tots dos supòsits, el temps que es fixi, que ha de tenir una proporció adequada als costos i la durada dels estudis efectuats i ha de tenir presents les necessitats del planejament de la defensa militar, no pot ser superior a deu anys.

d) Ho sollicitin per interès particular, sempre que hagin complert el temps de serveis que per reglament es determini des de l'adquisició de la condició de militar de carrera o de militar professional de tropa i marineria, respectivament, o des que hagin ultimat els cursos de perfeccionament o d'alts estudis militars que, a aquests efectes, hagin estat fixats pel ministre de Defensa. En ambdós casos, el temps que es fixi, que ha de mantenir una proporció adequada als costos i la durada dels estudis efectuats i ha de tenir presents les necessitats del planejament de la defensa militar, no pot ser superior a dotze anys.

e) Ho sollicitin per atendre la cura dels fills, per naturalesa o adopció. En aquest cas, tenen dret un període d'excedència voluntària no superior a tres anys per atendre la cura de cada fill, a comptar de la data de naixement d'aquest. Els fills successius donen dret a un nou període d'excedència que, si s'escau, posa fi al que tinguin. Aquest dret no pot ser exercit pel pare i la mare simultàniament.

f) Ingressin per accés directe com a alumnes dels centres docents de formació de les Forces Armades.

2. Els supòsits definits en les lletres a), e) i f) de l'apartat 1 d'aquest article també són aplicables als militars de complement i als militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal.

3. El militar professional que passi a la situació d'excedència voluntària per la causa que defineix la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article es reintegra a la situació de servei actiu si no és elegit o a l'acabament del seu mandat.

4. El militar professional que passi a la situació d'excedència voluntària per la causa que defineix la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article passa a la situació de servei actiu en cessar en els càrrecs esmentats en aquesta.

5. El militar professional que passi a la situació d'excedència voluntària per la causa que defineix la lletra f) de l'apartat 1 d'aquest article es reintegra a la situació de servei actiu si és baixa en el centre abans d'accedir a la nova escala.

6. En la situació d'excedència voluntària no es pot romandre menys de dos anys, sens perjudici del que estableixen els apartats 3, 4 i 5 d'aquest article.

El militar professional que sol·liciti passar a la situació d'excedència voluntària per la causa de la lletra e) de l'apartat 1 d'aquest article ho pot fer pel temps que consideri oportú, amb el límit màxim de tres anys.

7. Transcorreguts els dos primers anys en la situació d'excedència voluntària, l'interessat roman en l'escalafó o l'ordenació corresponents al que ja ocupava en aquell moment i no ha de ser avaluat per a l'ascens. En cessar-hi, finalitza la immobilització, però la pèrdua de llocs és definitiva. Si se li concedeix aquesta situació per segona vegada o successives, queda immobilitzat en la que ja tenia en l'escalafó o l'ordenació corresponents en el moment de la concessió.

La immobilització en l'escalafó o l'ordenació corresponents i les altres conseqüències que regula aquest apartat no s'apliquen en el supòsit de la lletra e) de l'apartat 1 d'aquest article.

8. El militar professional pot ascendir durant els dos primers anys de permanència en la situació d'excedència voluntària, sempre que hagi complert, en unitats, centres o organismes del Ministeri de Defensa, els temps de funció i, si s'escau, de comandament a què es refereix l'article 112 d'aquesta Llei, així com els altres requisits que s'exigeixin als membres de la seva escala o categoria.

9. El temps romàs en la situació d'excedència voluntària no és computable a efectes de temps de serveis, venciment del compromís, triennis i drets passius, excepte en el supòsit de la lletra f) de l'apartat 1 d'aquest article. En el cas de les lletres a), b) i e) de l'esmentat apartat, només és computable a efectes de triennis i de drets passius.

Els qui romanguin en situació d'excedència voluntària en aplicació del que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat 1 d'aquest article tenen dret a percebre, durant el temps que ocupin un càrrec públic, l'import dels triennis que els corresponguin.

10. El militar professional que passi a la situació d'excedència voluntària pels supòsits de les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article deixa d'estar subjecte al règim general de drets i obligacions del personal de les Forces Armades i a les lleis penals i disciplinàries militars.

Article 142. *Situació de suspès d'ocupació.*

1. Els militars professionals passen a la situació de suspès d'ocupació per alguna de les causes següents:

a) Condemna, en sentència ferma, a la pena de presó del Codi Penal Militar o del Codi Penal, en aquest últim cas mentre estigui privat de llibertat i sens perjudici del que disposa la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades; o a les penes, principal o accessòria, de suspès d'ocupació o càrrec públic.

b) Imposició de sanció disciplinària extraordinària de suspès d'ocupació.

2. El militar professional que passi a la situació de suspès d'ocupació per la causa definida en la lletra a) de l'apartat anterior queda privat de l'exercici de les seves funcions, i cessa en la seva destinació, durant el temps en el qual s'executi la pena privativa de llibertat o la de suspès d'ocupació o càrrec públic, fins que s'extingixin totalment.

La suspensió d'ocupació pel supòsit definit en la lletra b) de l'apartat anterior produeix els efectes que preveu la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades, i l'afectat cessa en la destinació només quan la

sanció imposada sigui per un període superior a sis mesos.

3. Els militars professionals també poden passar a la situació de suspès d'ocupació quan ho acordi el ministre de Defensa, en vista de la sentència en què s'imposi la pena d'inhabilitació especial per a la professió, l'ofici o qualsevol altre dret, quan la inhabilitació impedeixi o menyscabi l'exercici de les seves funcions.

4. El militar professional que passi a la situació de suspès d'ocupació, sigui quina sigui la causa que ho motivi, roman en l'escalafó o l'ordenació corresponents a la que ja ocupava en aquell moment i no ha de ser avaluat per a l'ascens. En cessar-hi, finalitza la immobilització, i la pèrdua de llocs és definitiva.

El temps romàs en la situació de suspès d'ocupació no és computable a efectes de temps de serveis, triennis i drets passius.

5. El militar professional que passi a la situació de suspès d'ocupació pel supòsit definit en la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article, si la sanció disciplinària extraordinària executada és posteriorment revocada amb caràcter definitiu, en via administrativa o jurisdiccional, ha de ser reposat en la seva destinació, si li convé, recupera la seva situació en l'escalafó o l'ordenació corresponents, inclòs l'ascens que li hagi pogut correspondre, i el temps transcorregut en aquesta situació li és computable a efectes de temps de serveis, triennis i drets passius.

Article 143. *Situació de suspès de funcions.*

1. El fet de passar a la situació de suspès de funcions del militar professional es pot acordar com a conseqüència del processament, la inculpció o l'adopció d'alguna mesura cautelar contra l'imputat en un procediment penal o per la incoació d'un expedient governatiu.

2. El ministre de Defensa, valorant la gravetat dels fets imputats, l'existència o no de presó preventiva, el perjudici que comporti la imputació al règim de les Forces Armades o l'alarma social produïda, pot acordar la suspensió en l'exercici de les seves funcions i determinar expressament si la suspensió implica el cessament en la destinació. El militar professional en situació de suspès de funcions roman immobilitzat al lloc que ja ocupi en l'escalafó o l'ordenació corresponents. De la mateixa manera ha d'actuar en relació amb el militar professional al qual li sigui incoat un expedient governatiu.

El període màxim de permanència en aquesta situació és de sis mesos o el de durada de la presó preventiva, en cas que l'autoritat judicial ho hagi acordat en algun moment del procediment i sigui superior a sis mesos.

3. En cas de cessament en la situació de suspès de funcions per aixecament de la presó preventiva, el ministre de Defensa pot acordar, per resolució motivada en què s'han de valorar els fets imputats, la transcendència social i l'interès del servei, la prohibició de sol·licitar i obtenir destinació per un període de temps que no pot excedir el moment en què es dicti sentència ferma o interlocutòria de sobreseïment.

4. El temps romàs en la situació de suspès de funcions només és computable a efectes de triennis i drets passius. En cas de sobreseïment del procediment, sentència absolutòria o finalització de l'expedient governatiu sense declaració de responsabilitat, ha de ser reposat en la seva destinació, si li convé al seu dret, ha de recuperar la seva situació en l'escalafó o l'ordenació corresponents, inclòs l'ascens que li hagi pogut correspondre, i el temps transcorregut se li ha de computar com a temps de serveis.

Quan el període de temps romàs en la situació de suspès de funcions sigui superior a la durada de la condemna per sentència ferma o de la sanció disciplinària

per expedient governatiu, la diferència li és computable com a temps de serveis.

5. La suspensió de funcions acordada per les autoritats amb potestat disciplinària, segons el que preveu la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades, no té altres efectes que el cessament del militar inculpat en l'exercici de les seves funcions per un període màxim de tres mesos.

6. Als efectes de les plantilles que estableix el títol III d'aquesta Llei, els militars professionals en la situació de suspès de funcions comptabilitzen de la mateixa manera que els que estiguin en la de servei actiu.

Article 144. *Situació de reserva.*

1. Els militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantinguin una relació de serveis de caràcter permanent passen a la situació de reserva en complir les edats que s'assenyalen a continuació:

a) Militars de carrera:

Generals de brigada, seixanta-tres anys.
Altres ocupacions, seixanta-un anys.

Els tinents generals i els generals de divisió passen directament a la situació de retir en complir seixanta-cinc anys.

Els oficials generals que hagin assolit l'ocupació de general d'exèrcit, almirall general o general de l'aire passen directament a la situació de retir en complir seixanta-cinc anys, sens perjudici del que estableix l'article 13 d'aquesta Llei.

b) Militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent:

Totes les ocupacions, cinquanta-vuit anys.

2. Els militars de carrera també passen a la situació de reserva en els supòsits següents:

a) En complir quatre anys de permanència en l'ocupació de general de brigada, set anys entre les ocupacions de general de brigada i general de divisió i deu anys entre els anteriors i el de tinent general.

També passen a la situació de reserva els tinents coronels de les escales d'oficials i els suboficials majors en complir sis anys de permanència en l'ocupació. Els que en correspondre'ls passar a aquesta situació tinguin menys de cinquanta-sis anys, ho fan en la data que compleixin aquesta edat.

La data d'ascens a les diverses ocupacions, punt de partida per comptabilitzar els temps de permanència, és el del reial decret o la resolució pel qual es concedeixen, llevat que se'n faci constar una de posterior que es correspongui amb la data de l'endemà del dia en què es produeixi la vacant que origini l'ascens.

b) Llevat de les ocupacions de la categoria d'oficials generals, de tinents coronels de les escales d'oficials i de suboficials majors, el dia 15 del mes de juliol de l'any en què es compleixin trenta-tres anys des de l'obtenció de la condició de militar de carrera, els que pertanyin als cossos generals, d'infanteria de marina i d'especialistes. Els que en correspondre'ls passar a aquesta situació tinguin menys de cinquanta-sis anys, ho fan en la data que compleixin aquesta edat.

A aquests efectes i per comptabilitzar els trenta-tres anys des de l'obtenció de la condició de militar de carrera, no es computen els temps que, amb aquesta condició, s'ha romàs com a alumne dels centres docents militars de formació per accedir a una escala de militars de carrera per promoció interna.

3. Els militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis

de caràcter permanent poden passar a la situació de reserva a petició pròpia, en els contingents que autoritzi periòdicament el ministre de Defensa per a les diferents ocupacions i escales, d'acord amb les previsions del pla-nejament de la defensa militar, una vegada complerts vint anys de temps de serveis des de l'adquisició de la condició de militar de carrera o des de l'accés a la relació de serveis de caràcter permanent, respectivament.

En els contingents que estableix el paràgraf anterior es poden assignar places per als militars de carrera que romanguin o quedin retinguts o siguin declarats no aptes per a l'ascens, en ambdós casos amb caràcter definitiu.

4. Per decisió del Govern, els oficials generals també poden passar a la situació de reserva, mitjançant reial decret, acordat en Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa.

5. El fet de passar a la situació de reserva es produeix per resolució del ministre de Defensa, excepte en el cas previst a l'apartat anterior, i causa el cessament automàtic de l'interessat en la destinació o el càrrec que ocupi, excepte en els casos que es determinin per reglament, d'acord amb el que preveu l'apartat 8 d'aquest article.

6. El militar professional que en correspondre-li passar a la situació de reserva segons el que disposa aquest article no hagi complert vint anys de temps de serveis des de l'adquisició de la condició de militar de carrera o de militar professional de tropa i marineria, passa directament a la situació de retir.

7. En la situació de reserva no es produeixen ascensos.

8. S'han de determinar per reglament les destinacions que poden ocupar els militars professionals en situació de reserva, així com el seu caràcter i el seu règim d'assignació i permanència. També s'han de determinar les condicions i les circumstàncies en què poden ser designats per ocupar comissions de servei de caràcter temporal.

El militar professional en situació de reserva, destinat o en comissió de servei, exerceix l'autoritat que li correspongui d'acord amb la seva ocupació i les funcions a què es refereix l'article 10 d'aquesta Llei, amb exclusió de l'exercici del comandament en l'àmbit de la força.

9. Des de la situació de reserva es pot passar a les de serveis especials, excedència voluntària, suspès d'ocupació i suspès de funcions. En cessar en aquestes situacions, l'interessat es reintegra a la de reserva.

10. Les retribucions del militar professional en situació de reserva es determinen en les normes que regulen el sistema retributiu del personal de les Forces Armades i estan constituïdes per les retribucions bàsiques i un complement de disponibilitat.

En passar a la situació de reserva per les causes assenyalades en les lletres a) i b) de l'apartat 2 d'aquest article, es conserven les retribucions del personal en servei actiu fins a complir les edats que determina, segons ocupació, l'apartat 1 d'aquest article.

11. El temps transcorregut en la situació de reserva és computable a efectes de triennis i drets passius.

TÍTOL XI

Cessament en la relació de serveis professionals

Article 145. *Passar a la situació de retir.*

1. La relació de serveis professionals amb les Forces Armades cessa en virtut del retir.

2. El retir del militar de carrera i del militar professional de tropa i marineria que manté una relació de

serveis de caràcter permanent es declara d'ofici o, si s'escau, a instància de part, en els supòsits següents:

- a) En complir l'edat de seixanta-cinc anys, sens perjudici del que estableix l'apartat 4 de l'article 13 d'aquesta Llei.
- b) Per aplicació del que disposa l'apartat 6 de l'article 144 d'aquesta Llei.
- c) Amb caràcter voluntari, en les condicions que estableix per a la jubilació voluntària la legislació de classes passives de l'Estat.
- d) Per insuficiència de condicions psicofísiques que impliqui inutilitat permanent per al servei.
- e) Per insuficiència de facultats professionals.

En els supòsits de les lletres b) i e) el retir té la consideració de forçós.

3. Els militars de complement i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal poden passar a la situació de retir per incapacitat permanent per a qualsevol professió o ofici, en els termes que preveu la legislació de classes passives de l'Estat.

4. Els militars professionals retirats tenen els drets passius que determina la legislació de classes passives de l'Estat, mantenen els assistencials i d'un altre ordre reconeguts en les lleis, poden fer servir l'uniforme en actes militars i socials solemnes i deixen d'estar subjectes al règim general de drets i obligacions del personal de les Forces Armades i a les lleis penals i disciplinàries militars.

En els supòsits en què un militar retirat estigui inclòs en alguna de les causes que contenen les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article següent, només manté el dret a la seva permanència en el règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades en les condicions que estableix la normativa d'aquest règim especial i els drets passius que li corresponguin.

Article 146. *Pèrdua de la condició de militar.*

1. Els militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent perden la condició de militar de carrera o de militar professional de tropa i marineria, respectivament, per alguna de les causes següents:

- a) En virtut de renúncia, amb els requisits que estableix l'article següent.
- b) Pèrdua de la nacionalitat espanyola.
- c) Pena principal o accessòria de pèrdua d'ocupació, d'inhabilitació absoluta o d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic. El ministre de Defensa pot concedir la rehabilitació, a petició de l'interessat, de qui hagi estat condemnat a pena principal o accessòria d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic fins a tres anys, atenent les circumstàncies i l'entitat del delictu comès i sempre que s'hagi complert la pena.
- d) Sanció disciplinària de separació del servei que hagi adquirit fermesa.

2. Els militars de complement i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal perden la condició de militar de complement o de militar professional de tropa i marineria, respectivament, per l'acabament del compromís, llevat que se n'hagi firmat un de nou, i per la seva resolució.

3. La pèrdua de la condició de militar de carrera, de militar de complement i de militar professional de tropa i marineria, per les causes esmentades en els apartats anteriors d'aquest article, comporta la pèrdua de la condició de militar i produeix tots els seus efectes, sens perjudici de que estableix el títol XIII d'aquesta Llei.

4. La pèrdua de la condició de militar no implica, en cap cas, que l'afectat passi a la situació de retir. El temps de serveis complert li ha de ser considerat a efectes de la determinació, en el seu moment, de la pensió que li correspongui.

Article 147. *Renúncia a la condició de militar.*

1. Per sol·licitar la renúncia a la condició de militar pels militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent, cal acreditar haver complert el temps de serveis que, per reglament, es determini o, si no s'ha complert, rescabalar econòmicament l'Estat i fer un preavís de sis mesos.

2. El temps de serveis per sol·licitar la renúncia es comptabilitza des de l'adquisició de la condició de militar de carrera o de militar professional de tropa i marineria respectivament, o des que hagi ultimat els cursos de perfeccionament o d'alts estudis militars que, a aquests efectes, hagin estat fixats pel ministre de Defensa. En ambdós casos, el temps està en relació amb els costos i la durada dels estudis efectuats, ha de tenir present les necessitats del planejament de la defensa militar i no pot ser superior a deu anys.

3. Les quantitats que ha de rescabalar econòmicament a l'Estat, en cas de sol·licitar la renúncia sense tenir el temps de serveis complert, les fixa el ministre de Defensa per a cada procés de formació per a l'accés a les diverses escales i per als cursos de perfeccionament o d'alts estudis militars, tenint en compte el temps de servei esmentat als apartats anteriors i el cost de la formació rebuda. També ha d'establir percentatges de reducció de la indemnització esmentada aplicable per períodes de temps de servei complert en la data que tingui efecte la renúncia. Aquesta no es pot concedir fins que l'interessat aboní la quantitat que es determini com a indemnització.

Article 148. *Acabament i resolució del compromís.*

1. La relació de serveis professionals amb les Forces Armades dels militars de complement i dels militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal cessa per l'acabament del compromís, llevat que se n'hagi signat un de nou, i per resolució d'aquest.

2. El compromís contret pel militar de complement o pel militar professional de tropa i marineria que manté una relació de serveis de caràcter temporal finalitza en la data de venciment del compromís.

3. El compromís contret pel militar de complement o pel militar professional de tropa i marineria que manté una relació de serveis de caràcter temporal es resol com a conseqüència de:

- a) Pèrdua de la nacionalitat espanyola.
- b) Condemna per delictu dolós.
- c) Insuficiència de facultats professionals.
- d) Insuficiència de condicions psicofísiques.
- e) Adquisició de la condició de militar de carrera i, en el cas dels militars professionals de tropa i marineria, la de militar de complement o l'accés a una relació de serveis de caràcter permanent.
- f) Ingrés en un centre de formació de la guàrdia civil.
- g) Ingrés en cossos o escales de funcionaris de qualsevol de les administracions públiques, o adquisició de la condició de personal laboral fix de qualsevol organisme públic. A aquests efectes, tenen la mateixa consideració el nomenament com a funcionari en pràctiques i la designació per realitzar els períodes de prova en els processos selectius de personal laboral.

h) Quan es doni alguna de les circumstàncies per les quals un militar de carrera passa, segons l'apartat 1 de l'article 140 d'aquesta Llei, a la situació administrativa de serveis especials.

i) En complir trenta-vuit anys el militar de complement o trenta-cinc anys el militar professional de tropa i marineria.

j) La imposició de sanció disciplinària extraordinària per aplicació de la Llei orgànica de règim disciplinari de les Forces Armades.

k) La petició expressa de l'interessat per circumstàncies extraordinàries i en les condicions que es determinin per reglament.

l) La petició expressa de l'interessat, sol·licitant-ho, com a mínim, amb un mes d'antelació, una vegada complert el compromís inicial i, com a mínim, tres anys de temps de serveis.

4. Si per alguna causa imputable a l'interessat no es pot complir el compromís contret pel militar de complement o pel militar professional de tropa i marineria, s'ha d'iniciar l'expedient de resolució en què s'ha de determinar el rescabament a l'Estat que correspongui. Aquesta indemnització, que està en relació amb els costos i la durada dels estudis efectuats, ha de figurar en el compromís, d'acord amb el que es determini per reglament, i no és aplicable en els casos en què el motiu de la resolució sigui a causa d'insuficiència de condicions psicofísiques.

5. El compromís dels militars professionals de tropa i marineria també es pot resoldre per aplicació de l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei.

Article 149. *Vinculació honorífica.*

El militar professional que hagi cessat en la seva relació de serveis professionals amb les Forces Armades per insuficiència de condicions psicofísiques ocasionada en acte de servei, a més dels drets passius, assistencials i d'un altre ordre que tingui reconeguts en les lleis, mantindrà, si ho sol·licita, una especial vinculació amb les Forces Armades, mitjançant la seva adscripció amb caràcter honorífic a la unitat militar que elegeixi, amb la conformitat prèvia del cap de l'estat major de l'exèrcit corresponent, i pot assistir als actes i les cerimònies militars en què aquesta unitat militar participi.

TÍTOL XII

Drets i deures dels militars professionals

CAPÍTOL I

Drets i deures

Article 150. *Drets, llibertats i deures.*

1. El règim de drets, llibertats i deures dels militars professionals és el que estableixen la Constitució, les seves disposicions de desplegament i, segons el que preveu la Llei orgànica per la qual es regulen els criteris bàsics de la defensa nacional i l'organització militar, les reals ordenances per a les Forces Armades.

2. Els militars professionals estan subjectes a les lleis penals i disciplinàries militars.

CAPÍTOL II

Consells assessors de personal

Article 151. *Consells assessors de personal.*

1. En l'àmbit del comandament o la prefectura de personal de cada exèrcit hi ha un consell assessor en

matèria de personal per analitzar i valorar les propostes o els suggeriments que plantegin els militars professionals, relatius al règim de personal i a la condició de militar.

En l'àmbit de la Direcció General de Personal de la Subsecretaria de Defensa hi ha un consell assessor, format per personal dels cossos comuns de les Forces Armades.

2. El militar professional es pot adreçar directament al consell assessor de personal del seu exèrcit respectiu per plantejar les propostes a què es refereix l'apartat anterior. Queden excloses d'aquesta via les peticions, les queixes i els recursos que regula el capítol V d'aquest títol.

3. S'han de determinar per reglament la composició i el procediment d'elecció dels membres d'aquests consells assessors, tenint en compte que han de formar part de cada un militars en servei actiu de totes les categories, els cossos i les escales del respectiu exèrcit o del conjunt dels cossos comuns de les Forces Armades.

4. Per tractar assumptes d'aplicació general al personal de les Forces Armades, es pot convocar en una reunió conjunta, tal com es determini per reglament, una representació dels consells assessors de personal dels exèrcits i dels cossos comuns de les Forces Armades.

CAPÍTOL III

Retribucions, incompatibilitats i disponibilitat

Article 152. *Retribucions.*

1. El sistema retributiu dels membres de les Forces Armades i el règim d'indemnitzacions per raó del servei són els dels funcionaris civils de l'Administració de l'Estat, adaptats a l'estructura jerarquizada de les Forces Armades, les peculiaritats de la carrera militar i la singularitat de les comeses que tenen assignades.

El Consell de Ministres, a proposta conjunta dels ministres d'Economia i Hisenda i d'Administracions Públiques, i a iniciativa del Ministeri de Defensa, ha de fer les adaptacions quan siguin necessàries, tenint en compte que, per mitjà de les retribucions complementàries, s'atenen els problemes específics derivats de l'exercici de la professió militar, especialment la responsabilitat, la disponibilitat permanent, la preparació tècnica i les singularitats de determinades comeses.

2. Als únics efectes retributius i de fixació dels havers reguladors per determinar els drets passius del personal militar, s'apliquen les equivalències següents entre les ocupacions militars i els grups de classificació dels funcionaris al servei de les administracions públiques:

General d'exèrcit, almirall general o general de l'aire a tinent: grup A.

Alferes i suboficial major a sergent: grup B.

Caporal major a soldat amb una relació de serveis de caràcter permanent: grup C.

Caporal primer a soldat amb una relació de serveis de caràcter temporal: grup D.

3. S'han de determinar per reglament les retribucions complementàries de les diverses ocupacions, així com les que corresponguin a les diferents situacions administratives.

Article 153. *Incompatibilitats.*

Els militars professionals estan sotmesos al règim general sobre incompatibilitats establert per al personal al servei de les administracions públiques i adaptat per reglament a l'estructura i funcions específiques de les Forces Armades.

Article 154. *Disponibilitat.*

1. Els militars professionals han d'estar permanentment disponibles per al servei. El seu règim d'horari s'ha

d'adaptar a les necessitats operatives de les unitats i a les de funcionament dels centres i els organismes.

2. Els militars professionals tenen dret a gaudir dels permisos i les llicències establerts amb caràcter general per al personal al servei de les administracions públiques, amb les adaptacions a l'estructura i les funcions específiques de les Forces Armades que determini el ministre de Defensa.

Les necessitats del servei prevalen per damunt de les dates i la durada dels permisos i les llicències. Quan les circumstàncies ho exigeixin, el cap de la unitat, el centre o l'organisme corresponent pot ordenar la incorporació a la destinació.

CAPÍTOL IV

Protecció social

Article 155. *Principis generals.*

1. La protecció social dels militars professionals, inclosa l'assistència sanitària, està coberta pel règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades.

2. El règim de classes passives de l'Estat s'aplica, amb caràcter general, als militars professionals que mantinguin una relació de serveis de caràcter permanent.

3. Els militars professionals que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal també queden acollits al règim de classes passives de l'Estat, durant la seva vigència, en els termes següents:

a) Quan s'inutilitzin de manera que la incapacitat sigui permanent per a qualsevol professió o ofici, el seu retir ha de ser acordat i causa a favor seu la corresponent pensió ordinària o extraordinària, segons sigui procedent.

b) Quan la inutilitat només sigui determinant d'incapacitat permanent per a la professió militar, s'ha d'acordar la resolució del compromís i això causa a favor seu la indemnització, per una sola vegada, que es determini per reglament, compatible amb la protecció per desocupació a què es refereix l'article 158 d'aquesta Llei.

c) Quan morin o siguin declarats morts, causen dret a pensió a favor dels familiars. La pensió pot ser ordinària o extraordinària, segons sigui procedent.

4. Les cotitzacions corresponents se sotmeten a la normativa vigent en cada moment i es computen en els règims restants de la Seguretat Social, d'acord amb les disposicions reguladores del còmput recíproc.

Article 156. *Sanitat militar.*

1. Amb independència de la prestació sanitària a què té dret el personal militar per pertànyer al règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades, correspon a la sanitat militar l'assistència sanitària en l'àmbit logísticooperatiu i, consegüentment, la que tingui la causa en un accident en acte de servei o malaltia professional.

2. La sanitat militar és l'única competent per determinar l'existència de les condicions psicofísiques necessàries als efectes del que estableixen l'apartat 3 de l'article 63 i l'apartat 1 de l'article 83, així com per dictaminar sobre la insuficiència temporal o definitiva d'aquestes condicions a les finalitats de baixa temporal en el servei o, d'acord amb l'article 107, de la limitació per ocupar determinades destinacions, del retir per inutilitat permanent per al servei o de la resolució del compromís, segons correspongui.

No obstant això, en cas que la baixa temporal es prevegi inferior a un mes, l'òrgan competent per acordar-la pot ometre el dictamen de la sanitat militar si

hi ha un informe del facultatiu que correspongui en l'àmbit de la prestació sanitària a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

Article 157. *Insuficiència temporal de condicions psicofísiques.*

1. Al militar professional que, com a conseqüència dels reconeixements mèdics i de les proves psicològiques i físiques a què es refereix l'article 101 d'aquesta Llei, li sigui apreciada una insuficiència de condicions psicofísiques per al servei, motivada per lesió o malaltia, que no resulti irreversible, roman en la situació administrativa en què estigui.

2. Si l'afectat és un militar de carrera o un militar professional de tropa i marineria que manté una relació de serveis de caràcter permanent, en el moment en què la insuficiència esmentada a l'apartat anterior es consideri definitiva o, en tot cas, transcorregut un període de dos anys des que li hagi estat apreciada, s'ha d'iniciar l'expedient que regula l'article 107 d'aquesta Llei. L'afectat ha de cessar la seva destinació, si en té, i mantenir la mateixa situació administrativa fins a la finalització de l'expedient esmentat.

3. Si l'afectat és un militar de complement o un militar professional de tropa i marineria que manté una relació de serveis de caràcter temporal, en el moment en què la insuficiència esmentada a l'apartat 1 d'aquest article es considera definitiva o transcorregut un any des que li hagi estat apreciada o en finalitzar el compromís que hagi signat, s'inicia l'expedient que determina l'article 107 d'aquesta Llei. L'afectat cessa la seva destinació, si en té, i manté la mateixa situació administrativa; el compromís, si s'escau, es prorroga fins a la conclusió de l'expedient.

Si no és procedent el retir i es resol el compromís o la seva prorroga per insuficiència de condicions psicofísiques, l'interessat passa a rebre assistència pel Sistema Nacional de Salut, llevat que aquesta no li correspongui, cas en què ha de ser atès per la sanitat militar fins a la seva curació. Si continua en la situació de servei actiu, li són aplicables les normes generals sobre la signatura de compromisos successius de la forma que s'estableixi per reglament.

Article 158. *Protecció per desocupació.*

Els militars de complement i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal tenen dret a la protecció per desocupació de conformitat amb la legislació vigent.

CAPÍTOL V

Recursos i peticions

Article 159. *Recursos.*

1. Contra els actes i les resolucions que s'adoptin en l'exercici de les competències atribuïdes en aquesta Llei, els militars professionals poden interposar recurs d'alçada.

2. Contra els actes i les resolucions adoptats en l'exercici de les competències que atribueix aquesta Llei el Consell de Ministres i el ministre de Defensa que no siguin resolució d'un recurs d'alçada, es pot interposar recurs de reposició, amb caràcter potestatiu, previ a la via contenciosa administrativa.

3. En els procediments en matèria d'avaluacions, classificacions, ascensos, destinacions i recompenses la concessió de les quals s'hagi de fer a sollicitud del per-

sonal de les Forces Armades, si l'Administració no notifica la seva decisió en el termini de tres mesos o, si s'escau, al que estableix el procediment corresponent, la sol·licitud es considera desestimada i queda expedita la via contenciosa administrativa.

Article 160. *Dret de petició.*

El militar pot exercir el dret de petició, individualment, en els casos i amb les formalitats que assenyalava la Llei reguladora. El seu exercici no pot generar mai reconeixement de drets que no corresponguin de conformitat amb l'ordenament jurídic.

Article 161. *Queixes.*

1. El militar professional pot presentar, en l'àmbit de la seva unitat, el seu centre o el seu organisme, queixes relatives al règim de personal i a les condicions de vida en vaixells, bases i aquarteraments, sempre que no hagi presentat anteriorment un recurs amb el mateix objecte i d'acord amb el que preveu l'article 159 d'aquesta Llei.

2. Les queixes s'han de presentar seguint el conducte reglamentari, però si no es consideren prou ateses, es poden presentar directament davant el comandament de personal de l'exèrcit corresponent i, en última instància, davant els òrgans d'inspecció de la Subsecretaria de Defensa a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei.

3. Si, d'acord amb els terminis i el procediment que es determini per reglament, les queixes presentades d'acord amb el que disposa l'apartat anterior es continuen considerant ateses de manera insuficient, es pot interposar el recurs que sigui procedent de conformitat amb el que preveu l'article 159 d'aquesta Llei.

Article 162. *Defensor del Poble.*

El militar professional es pot adreçar individualment i directament al Defensor del Poble, d'acord amb el que preveu la Llei orgànica 3/1981, de 6 d'abril.

TÍTOL XIII

Aportació suplementària de recursos humans

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 163. *Reservistes.*

1. El terme reservistes comprèn els espanyols que, en les circumstàncies que determina l'apartat 2 de l'article 4 d'aquesta Llei i en les condicions que s'estableixen en els articles següents, poden ser cridats a incorporar-se a les Forces Armades per satisfer les necessitats de la defensa nacional.

D'acord amb la seva procedència i amb les característiques que es defineixen en aquest títol, es classifiquen en els grups següents:

a) Reservistes temporals, que són els militars de complement i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal en finalitzar el seu compromís, així com els militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent que hagin renunciat a la seva condició de militar segons el que estableix l'article 147 d'aquesta Llei.

b) Reservistes voluntaris, que són els espanyols seleccionats per adquirir aquesta condició en optar a les places que es convoquin a aquest efecte.

c) Reservistes obligatoris, que són els espanyols que siguin declarats com a tals per decisió del Govern.

2. Les causes derivades de mantenir obligacions familiars de caràcter excepcional dels reservistes que constitueixin el suport econòmic o personal de la seva família, així com les altres de caràcter personal, professional o d'una altra índole que permetin suspendre'n la incorporació, s'estableixen per reglament.

Article 164. *Criteris per a la incorporació de reservistes temporals i voluntaris a les Forces Armades.*

1. Correspon al Govern, a proposta del ministre de Defensa, autoritzar la incorporació de reservistes per prestar servei a les unitats, centres i organismes del Ministeri de Defensa. L'autorització ha d'especificar la quantitat d'efectius, el tipus de reservistes a qui afecta, el termini per efectuar les operacions necessàries per a les incorporacions i el temps màxim de permanència en la situació de reservista en actiu.

2. Les modalitats per incorporar reservistes temporals i voluntaris a les Forces Armades tenen el caràcter següent:

a) Selectiu, amb la finalitat de completar llocs de les Forces Permanents que requereixin determinades aptituds. Afecta reservistes temporals.

b) Ordinari, quan es tracti de cobrir les plantilles de les Forces Permanents i de les Forces de Reserva i d'atendre la generació de Forces addicionals. Afecta reservistes temporals i voluntaris.

3. Per als reservistes obligatoris hi ha una modalitat d'incorporació de caràcter general, que estableix el capítol V d'aquest títol.

Article 165. *Missions a l'estranger.*

Amb independència del que preveu l'article anterior, el Govern també pot autoritzar la incorporació de reservistes temporals i voluntaris per a missions a l'estranger, per exigències que derivin dels acords internacionals subscrits per Espanya o per col·laborar en el manteniment de la pau i la seguretat internacionals. La participació de reservistes en aquests supòsits s'ha de fer sempre amb caràcter voluntari. S'han de determinar per reglament els procediments perquè aquesta voluntarietat es pugui manifestar amb caràcter general per a tota mena d'operacions o en casos que s'ofereixin places per a una operació determinada.

Article 166. *Formació.*

1. Per tal de mantenir i actualitzar els coneixements militars necessaris, s'han d'habilitar mitjans d'informació i perfeccionament per als reservistes temporals.

2. Els reservistes voluntaris han d'iniciar la seva incorporació a les Forces Armades amb un període de formació bàsica militar i específica, que no pot ser superior a tres mesos. Posteriorment, han de mantenir i actualitzar els seus coneixements seguint el mateix sistema que estableix l'apartat anterior per als reservistes temporals.

3. S'han de definir programes plurianuals amb objectius definits i previsió de recursos econòmics per garantir el nivell de preparació i de cobertura efectiva de les reserves. S'han de consignar les corresponents partides pressupostàries necessàries per garantir la realització de períodes d'instrucció i ensinistrament de curta durada, en execució de les previsions efectuades.

4. Correspon al ministre de Defensa l'autorització per a la incorporació de reservistes temporals i voluntaris per desenvolupar exercicis d'instrucció i ensinistrament i cursos de perfeccionament.

5. Els reservistes temporals i voluntaris poden sol·licitar la suspensió de la incorporació per desenvolupar exercicis d'instrucció i ensinistrament o cursos de perfeccionament d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 163 d'aquesta Llei.

Article 167. *Grau de disponibilitat dels reservistes temporals i voluntaris.*

Els reservistes temporals i voluntaris han d'estar disposats a incorporar-se a les Forces Armades quan siguin convocats per prestar servei en el termini que es determini per reglament. Aquest termini no pot ser inferior a un mes. A aquests efectes, han de notificar els seus canvis de residència o domicili en la forma que s'estableixi per reglament.

Article 168. *Associacions de reservistes.*

Les administracions públiques han de recolzar i facilitar la constitució d'associacions de reservistes que ajudin a mantenir relacions entre els seus membres, de la societat amb les seves Forces Armades i de les que es constitueixin amb altres de caràcter similar d'altres països, amb l'objectiu de difondre els valors de seguretat i defensa en el marc de la solidaritat i del manteniment de la pau.

CAPÍTOL II

Reservistes temporals

Article 169. *Reservistes temporals.*

1. Els reservistes temporals tenen aquesta condició des del moment de l'acabament o la resolució del seu compromís amb les Forces Armades fins a complir el nombre d'anys que es determini per reglament, tenint en compte que no es poden sobrepassar els períodes de temps següents:

Militars de complement que hagin complert un únic compromís de dos o tres anys de durada, tres anys.

La resta dels militars de complement, cinc anys.

Militars professionals de tropa i marineria que hagin complert un únic compromís de dotze o divuit mesos, un any.

Militars professionals de tropa i marineria que hagin complert un únic compromís de dos o tres anys, tres anys.

La resta dels militars professionals de tropa i marineria, cinc anys.

2. També tenen la condició de reservistes temporals, per un període de cinc anys des del moment en què se'ls concedeixi la renúncia a la condició de militar, segons el que estableix l'article 147 d'aquesta Llei, els militars de carrera i els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent.

3. Sens perjudici del que preveuen apartats anteriors, tots els reservistes temporals poden prorrogar voluntàriament la seva permanència com a tals, tal com es determini per reglament, fins al 31 de desembre de l'any en què compleixin quaranta anys d'edat, data límit, en tot cas, de permanència com a reservista temporal.

CAPÍTOL III

Reservistes voluntaris

Article 170. *Condicions per a l'ingrés dels reservistes voluntaris.*

1. Qualsevol espanyol pot optar a les places de reservista voluntari que es convoquin per a oficials, suboficials i tropa i marineria, sempre que acreditin els nivells educatius que es determinin per reglament per a cada categoria i, si s'escau, especialitat.

2. Per accedir a reservista voluntari s'ha d'obtenir una de les places ofertes en convocatòria pública i superar el període de formació a què fa referència l'article 166 d'aquesta Llei. En aquesta convocatòria s'han de tenir en compte els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, així com el de publicitat, i es valora la formació i l'experiència acreditades en relació amb les comeses que cal exercir, com la voluntarietat per participar en missions a l'exterior.

3. Les proves selectives es poden fer de forma individualitzada, amb paràmetres i criteris de selecció objectius establerts en la convocatòria corresponent.

4. Són condicions generals per sol·licitar l'ingrés les següents:

a) Tenir la nacionalitat espanyola.

b) Haver complert divuit anys i no assolir una edat màxima de trenta-cinc anys per al personal de tropa i marineria i de trenta-vuit per als oficials i suboficials.

c) Acreditar les aptituds que es determinin en la convocatòria.

5. Quan el Govern decreti les incorporacions de reservistes de caràcter selectiu i ordinari a què es refereix l'article 164 d'aquesta Llei, s'ha d'efectuar totes les convocatòries de reservistes voluntaris que es considerin necessàries per satisfer les necessitats de les Forces Armades.

Article 171. *Compromís dels reservistes voluntaris.*

1. Els reservistes voluntaris han de firmar un compromís inicial de dos o tres anys. Posteriorment, poden signar nous compromisos, fins a un total de quinze anys, per períodes de dos o tres anys, sempre que no es superin les edats següents:

a) Oficials i suboficials, fins al 31 de desembre de l'any en què compleixin quaranta anys.

b) Tropa i marineria, fins al 31 de desembre de l'any en què compleixin trenta-vuit anys.

Si s'escau, l'últim compromís ha de tenir una durada ajustada als límits d'edat esmentats.

2. En les convocatòries a què fa referència l'apartat 5 de l'article anterior, el compromís inicial pot ser d'un any.

3. El compromís finalitza en la data de venciment.

4. El compromís també es pot resoldre, en les condicions que es determinin per reglament, adaptant les que siguin aplicables als militars que mantenen una relació de serveis professionals de caràcter temporal.

Article 172. *Ocupacions dels reservistes voluntaris.*

Els reservistes voluntaris tenen les ocupacions d'alferes, sergent i soldat, segons la categoria a què hagin accedit en la convocatòria de places corresponent.

Article 173. *Consideració als reservistes voluntaris.*

1. En les convocatòries per a l'accés a l'ensenyament militar de formació es considera com a mèrit el temps romàs com a reservista voluntari.

2. El temps com a reservista voluntari es considera com a mèrit en els sistemes de selecció respecte dels cossos, les escales, les places de funcionari i les activitats de caràcter laboral de les administracions públiques, en tots els supòsits en què les seves funcions tinguin relació amb els serveis prestats com a reservista, en els termes que es determini legalment o per reglament.

3. El reservista voluntari pot vestir l'uniforme o les peces de roba d'uniforme que es defineixin per reglament per als reservistes, en els actes castrenses i socials, i pot participar en actes i celebracions de les unitats, els centres i els organismes del Ministeri de Defensa.

4. Per tal d'identificar-los se'ls ha de proporcionar la targeta d'identitat militar corresponent al personal reservista.

5. Finalitzat el compromís adquirit, cessa la condició de reservista voluntari i rep el títol honorífic d'oficial, suboficial o soldat del seu exèrcit.

CAPÍTOL IV

Situació de reservista en actiu

Article 174. *Activació.*

1. Els reservistes temporals i voluntaris passen a la situació d'actius quan s'incorporen a les unitats, als centres i als organismes del Ministeri de Defensa per:

- a) Prestar servei en el lloc assignat.
- b) Dur a terme exercicis d'instrucció i ensinistrament o assistir a cursos de formació i perfeccionament.

2. Als qui en el reconeixement mèdic, obligatori en el moment de la incorporació, presentin alguna limitació psíquica o física circumstancial se'ls ha de suspendre la incorporació mentre persisteixin les causes que la motivin. Si aquesta limitació és irreversible i està inclosa en el quadre mèdic que es determini per reglament, perden la condició de reservistes temporals o voluntaris.

3. A partir del moment de passar a la situació d'actiu, el reservista ha de rebre la instrucció necessària d'actualització i prestar, si no ho ha fet abans, el jurament o la promesa davant la bandera d'Espanya a què es refereix l'article 3 d'aquesta Llei.

4. Quan finalitzin les causes que han originat que hagin passat a la situació d'actius, els reservistes tornen a la seva situació anterior.

Article 175. *Règim de personal.*

1. Els reservistes temporals i els voluntaris no tenen la condició de militar. Si passen a la situació d'actiu i s'incorporen als exèrcits, tenen la condició de militar i estan subjectes al règim general de drets i obligacions del personal de les Forces Armades i a les lleis penals i disciplinàries militars.

Els reservistes temporals, si s'incorporen a les Forces Armades, tenen el règim de personal que els correspon en la situació de servei actiu als militars de carrera, als militars de complement i als militars professionals de tropa i marineria, segons la seva procedència. Els reservistes voluntaris d'ocupació soldat, el dels militars professionals de tropa i marineria; en el cas dels alferes reservistes voluntaris, el dels militars de complement, i en el dels sergents, el dels militars de complement adaptat per reglament a l'ocupació esmentada. Tot això de conformitat amb el règim que preveu aquesta Llei.

2. Quan els reservistes s'incorporen a les Forces Armades dins els programes d'informació i instrucció, han de percebre les indemnitzacions que es determinin per reglament, que per cada dia no poden ser inferiors al doble del salari mínim interprofessional diari vigent.

Article 176. *Destinacions.*

1. Els reservistes temporals queden enquadrats en l'exèrcit de procedència, preferentment al cos a què, si s'escau, van ser adscrits i en l'especialitat a què pertanyien. En tot cas, se'ls ha d'assignar expressament un lloc vinculat a la instrucció i a l'ensinistrament adquirit i a les destinacions que hagin ocupat.

Quan exerceixin una professió civil d'aplicació específica a les Forces Armades, poden ser destinats a llocs o especialitats diferents als previstos inicialment i conformes amb la nova capacitació.

2. Els reservistes voluntaris han de ser destinats als llocs que tinguin assignats prèviament d'acord amb les convocatòries en què hagin estat admesos.

Article 177. *Drets de caràcter laboral.*

Els reservistes temporals i voluntaris, durant el període en què estiguin en actiu, tenen els drets de caràcter laboral següents:

a) Se'ls ha de reservar el lloc de treball que ocupaven abans de la incorporació, o un de condicions similar i de la mateixa remuneració en la mateixa empresa i localitat, i les seves possibilitats de promoció professional a l'empresa no han de ser perjudicades.

b) Respecte al contracte laboral i a efectes de l'acció protectora derivada de la Seguretat Social, la seva situació està assimilada a la d'alta, amb l'abast i les condicions que estableix la legislació específica.

c) Si es tracta de funcionaris públics, passen a la situació administrativa de serveis especials.

CAPÍTOL V

Reservistes obligatoris

Article 178. *Declaració de reservistes obligatoris.*

1. En les circumstàncies a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4 d'aquesta Llei, si el Govern preveu que no poden quedar satisfetes les necessitats de la defensa nacional amb l'aplicació de les mesures d'incorporació de reservistes temporals i voluntaris que estableix aquest títol, i considera necessària la incorporació d'un nombre més gran d'efectius a les Forces Armades, ha de sol·licitar al Congrés dels Diputats l'autorització per a la declaració general de reservistes obligatoris, que pot afectar tots els espanyols que durant aquell any compleixin des de dinou fins a vint-i-cinc anys d'edat.

El Congrés dels Diputats ha de debatre la sol·licitud d'autorització tramesa pel Govern, i la pot aprovar en els seus termes o pot introduir-hi modificacions.

El Govern, obtinguda l'autorització a què fan referència els paràgrafs anteriors, ha d'establir, mitjançant real decret, les normes per a la declaració general de reservistes obligatoris.

2. Les administracions públiques han de prestar la col·laboració necessària per formalitzar les llistes corresponents, i ha de proporcionar les bases de dades per identificar-los i declarar-los com a tals. La gestió d'aquesta informació s'ha de fer d'acord amb la legislació vigent sobre regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.

3. Dels espanyols inclosos a l'apartat 1 d'aquest article, el Govern pot ordenar que adquireixin la condició

de reservistes obligatoris un nombre concret o un percentatge dels que compleixin vint-i-cinc anys d'edat. La designació s'ha de fer respectant el principi d'igualtat d'oportunitats. Successivament i per procediments semblants, es pot ordenar que adquireixin la condició de reservistes obligatoris un nombre determinat o un percentatge o bé la totalitat dels nascuts en anys posteriors fins als que compleixin dinou anys d'edat inclusivament.

4. Els reservistes obligatoris poden ser assignats a prestar serveis a les Forces Armades o en altres organitzacions amb finalitats d'interès general per satisfer les necessitats de la defensa nacional. A aquests efectes, s'entén com a organitzacions amb finalitats d'interès general les organitzacions que duguin a terme activitats d'utilitat pública en els sectors següents:

- a) Protecció civil.
- b) Defensa civil.
- c) Seguretat ciutadana.
- d) Conservació del medi ambient i protecció de la naturalesa.
- e) Serveis sanitaris.
- f) Serveis socials.

Article 179. *Comunicació als reservistes obligatoris.*

1. Produïda la declaració de reservistes obligatoris de conformitat amb l'article anterior, les delegacions de Defensa han de notificar a cadascun dels interessats la seva declaració com a tal i els ha de trametre una fitxa de reservista amb les dades d'identificació. Aquesta fitxa ha d'anar acompanyada d'un qüestionari, de formalització voluntària, en què es pot incloure el següent:

- a) Declaració sobre dades essencials de la salut i l'estat físic, que pot anar acompanyada dels certificats mèdics acreditatius.
- b) Preferència pel que fa a la prestació del servei, quan el Govern, per necessitats de la defensa nacional ho determini, per l'Exèrcit de Terra, per l'Armada i per l'Exèrcit de l'Aire i, dins d'aquests, en els llocs o les unitats de la força o del suport a la força, o en organitzacions amb finalitats d'interès general.
- c) Si s'escau, declaració d'objecció de consciència de conformitat amb el que disposa l'article següent.

2. Els interessats han de trametre a les delegacions de Defensa corresponents la fitxa de reservista, amb les alegacions i l'esmena d'errors que considerin procedents, a la qual, si s'escau, hi han d'adjuntar el qüestionari emplenat.

Article 180. *Objecció de consciència.*

Els reservistes obligatoris poden fer la declaració d'objecció de consciència a prestar servei a les Forces Armades i a altres organitzacions amb finalitats d'interès general en què es requereixi l'ús d'armes. Aquesta declaració, efectuada per l'interessat, no requereix cap altre tràmit d'aprovació.

Els que s'hagin declarat objectors de consciència només poden ser assignats a organitzacions amb finalitats d'interès general en què no es requereixi l'ús d'armes.

Article 181. *Incorporació de reservistes obligatoris.*

1. En vista de l'evolució de la situació, de les necessitats de la defensa nacional i de les sol·licituds en les convocatòries per accedir a reservista voluntari, d'acord amb l'apartat 5 de l'article 170 d'aquesta Llei, el Govern pot acordar la incorporació de reservistes obligatoris.

2. La incorporació de reservistes obligatoris s'ha de fer als centres de selecció que es determinin, amb la

convocatòria prèvia que han de fer les delegacions de Defensa. Entre la notificació de la declaració de reservista obligatori, d'acord amb el que estableix l'article 179 d'aquesta Llei, i la data en què s'han d'incorporar al centre de selecció ha de transcórrer el termini mínim d'un mes.

Article 182. *Centres de selecció.*

1. Dependents de les delegacions de Defensa, s'han d'organitzar centres de selecció, tal com es determini per reglament, com a òrgans encarregats de rebre els reservistes obligatoris que s'incorporin i d'efectuar els reconeixements mèdics i les proves psicològiques i físiques i de determinació d'aptituds que permetin identificar la seva adequació a les diverses àrees de comeses dins de les Forces Armades o en altres organitzacions amb finalitats d'interès general.

2. Els centres de selecció, tenint en compte el que preveu l'apartat anterior, la manifestació de preferències dels interessats i les seves alegacions, han d'assignar les destinacions corresponents a tots els reservistes obligatoris en unitats, centres o organismes del Ministeri de Defensa o en altres organitzacions amb finalitats d'interès general. Si s'escau, els reservistes poden ser declarats exclosos per prestar serveis per limitacions psicofísiques, segons els quadres que es determinin per reglament.

3. A més del que preveu l'apartat anterior, són criteris de compliment obligat en l'assignació de destinacions els següents:

- a) Les dones no poden ser assignades a llocs d'unitats de la força, excepte si han manifestat expressament la seva voluntarietat per ser-ho.
- b) El que disposa l'article 180 d'aquesta Llei en relació amb els objectors de consciència.
- c) La prestació de serveis per clergues, religiosos i ministres confessionals, en general, s'ha d'ajustar als acords o als convenis de cooperació amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses, si n'hi ha.

Article 183. *Règim de personal dels reservistes obligatoris.*

1. Els reservistes obligatoris que s'incorporin a les Forces Armades tenen el mateix règim de personal que el dels reservistes voluntaris en actiu d'ocupació soldat.

2. Els que s'incorporin a organitzacions amb finalitats d'interès general tenen el règim que correspon a la prestació voluntària de serveis en les organitzacions esmentades i no tenen la condició de militar.

CAPÍTOL VI

Procediments i recursos

Article 184. *Procediment aplicable a la no-incorporació de reservistes.*

Al reservista citat legalment per ser incorporat a les Forces Armades o a un centre de selecció que no es presenti a la delegació de Defensa corresponent se li ha d'obrir un expedient per verificar les causes de l'incompliment. Quan, com a resultat de l'expedient s'aprecii la inexistència d'una causa justificada, les actuacions s'han de traslladar a l'òrgan superior de què depengui la delegació, per a la seva tramesa a l'òrgan judicial competent, als efectes que preveu el Codi penal.

Article 185. *Recursos.*

Contra els actes i les resolucions que s'adoptin en relació amb els reservistes en l'exercici de les competències atribuïdes en aquesta Llei, es poden interposar els recursos en la via administrativa que corresponguin.

Disposició addicional primera. *Carrera militar de Sa Altesa Reial el Príncep d'Astúries.*

El Govern, mitjançant reial decret aprovat en Consell de Ministres, regula la carrera militar de Sa Altesa Reial

el Príncep d'Astúries, en l'actualitat capità del cos general de les armes de l'Exèrcit de Terra (infanteria), tinent de navili del cos general de l'Armada i capità del cos general de l'Exèrcit de l'Aire, i queda facultat per adaptar els preceptes d'aquesta Llei a les singularitats que consideri que han de concórrer en la seva regulació i el seu desenvolupament, i establir un règim propi i diferenciat, tenint en compte les exigències demana que la seva alta representació i les circumstàncies que concorren en la seva persona com a hereu de la Corona d'Espanya.

Disposició addicional segona. *Ocupació honorífica dels oficials generals que hagin format part de la Junta de Caps d'Estat Major.*

Als tinents generals i als almiralls que hagin exercit els càrrecs de cap de l'Estat Major de la Defensa o de president de la Junta de Caps d'Estat Major i de caps dels Estats Majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, des de la institucionalització el febrer de l'any 1977 de la Junta de Caps d'Estat Major, se'ls concedeix amb caràcter honorífic l'ocupació de general d'exèrcit, almirall general o general de l'Aire, segons l'exèrcit de pertinença, per un reial decret acordat en Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa. La concessió de l'ocupació honorífica no implica un canvi en la seva situació administrativa ni en el seu règim retributiu.

Disposició addicional tercera. *Ocupació de tinent general en el cos d'infanteria de marina.*

Per satisfer les necessitats derivades del planejament de la defensa militar, en l'escala superior d'oficials del cos d'infanteria de marina, l'ocupació màxima, segons el que preveu el títol IV d'aquesta Llei, és la de general de divisió; excepcionalment, es pot assolir l'ocupació de tinent general per ocupar els llocs a què es refereix l'apartat 3 de l'article 18 d'aquesta Llei. L'ascens es produeix per reial decret, aprovat en Consell de Ministres, a proposta del ministre de Defensa.

Disposició addicional quarta. *Canvi de denominacions.*

1. Les escales superiors, escales mitjanes, escales tècniques i escales bàsiques, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, passen a denominar-se, respectivament, escales superiors d'oficials, escales d'oficials, escales tècniques d'oficials i escales de suboficials.

2. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els militars d'ocupació de la categoria d'oficial passen a denominar-se militars de complement amb el règim de personal regulat per a aquests. El canvi de denominació no té incidència en el còmput del temps de serveis prestats.

Els qui per raó dels límits de temps de serveis i edat que estableix l'article 91 d'aquesta Llei hagin de finalitzar la seva relació de serveis professionals abans del 31 de desembre de l'any 2002, si ho sol·liciten, en el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i després de complir el que disposa l'apartat 4 d'aquest article 91, poden signar un únic compromís fins al 31 de desembre de l'any 2002, a l'acabament del qual cessen la seva relació de serveis professionals. Els qui no ho sol·licitin cessen, en tot cas, la relació de serveis professionals a l'acabament del compromís que hagin signat.

En les convocatòries per promoció interna corresponents als anys 2000, 2001 i 2002, queden exempts dels límits d'edat, ocupació i nombre de convocatòries que regula l'article 66 d'aquesta Llei.

3. Als militars professionals de la categoria de tropa i marineria que, en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim

del personal militar professional, tinguin adquirit el dret a romandre a les Forces Armades fins a l'edat del retir, els és aplicable el que preveu aquesta Llei per als militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter permanent.

4. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els militars d'ocupació de la categoria de tropa i marineria professionals passen a denominar-se militars professionals de tropa i marineria, amb el règim de personal regulat per als militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal. El canvi de denominació no té incidència en el còmput del temps de serveis prestats.

Els qui per raó dels límits de temps de serveis i edat que estableix l'article 95 d'aquesta Llei haurien de finalitzar la seva relació de serveis professionals abans del 31 de desembre de l'any 2002, si ho sol·liciten, en un termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i després de complir el que disposa l'apartat 6 de l'esmentat article 95, poden signar un únic compromís fins al 31 de desembre de l'any 2002, a l'acabament del qual cessen la seva relació de serveis professionals. Els qui no ho sol·licitin cessen, en tot cas, la relació de serveis professionals a l'acabament del compromís que hagin signat.

En les convocatòries per promoció interna corresponents als anys 2000, 2001 i 2002, queden exempts dels límits d'edat, ocupació i nombre de convocatòries que regula l'article 66 d'aquesta Llei.

Durant els anys 2000, 2001 i 2002, per participar en els processos de selecció per accedir a la relació de serveis de caràcter permanent que regula l'article 96 d'aquesta Llei, es requereix, com a mínim, un temps de serveis de nou anys, complerts l'1 de gener de l'any de la convocatòria, i les altres condicions que s'estableixin per reglament, sense que durant aquell període siguin aplicables els requisits que assenyalen l'article esmentat.

5. Totes les referències que fa la legislació vigent als militars d'ocupació s'entenen fetes a militars de complement i els militars professionals de tropa i marineria, segons correspongui.

Disposició addicional cinquena. *Adaptació de les situacions administratives.*

1. Al militar professional que estigui en alguna de les situacions administratives la regulació de les quals queda modificada en aquesta Llei, li és aplicable la nova normativa, amb efectes des de l'entrada en vigor, i, si s'escau, passa d'ofici a la situació que correspongui. El personal que estigui en situació de reserva es manté en aquesta situació amb independència de les noves condicions per passar-hi que estableix aquesta Llei.

2. Als militars de carrera que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en la situació de reserva per aplicació de l'apartat 2 i dels paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 103 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, se'ls aplica el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 8 del mateix article, fins que compleixin les edats que determina segons l'ocupació l'apartat 1 de l'article 144 d'aquesta Llei.

3. Als militars de carrera que hagin romàs en situació d'excedència voluntària per aplicació del que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 100 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, se'ls computa el temps romàs en aquesta situació des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei a efectes de temps de serveis, triennis i drets passius.

Igualment, als militars de carrera que hagin romàs en situació d'excedència voluntària per aplicació del que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 100 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, se'ls computa el temps romàs en aquesta situació des de la data d'entrada en vigor de la Llei esmentada, a efectes de triennis i drets passius.

Així mateix, als militars de carrera que, per aplicació del que disposa el Reial decret llei 10/1977, de 8 de febrer, sobre l'exercici d'activitats polítiques i sindicals per a components de les Forces Armades, hagin passat al retir, se'ls computa el temps romàs com a membres d'elecció popular en òrgans representatius públics, a efectes de triennis i drets passius. Als qui hagin cessat o cessin en aquests càrrecs se'ls ha de fer, per part del Ministeri de Defensa i a sol·licitud de l'interessat, l'assenyalament d'havers passiu, i es considera que s'ha produït un retir forçós d'acord amb la normativa aplicable en el moment del cessament.

El que preveu aquest apartat no té efectes econòmics de caràcter retroactiu.

Disposició addicional sisena. Integració als cossos d'enginyers.

Els membres de la branca d'armament i material, i de la branca de construcció i electricitat de l'escala activa d'enginyers tècnics d'armament i construcció de l'Exèrcit de Terra, declarades a extingir, queden integrats en l'escala tècnica d'oficials del cos d'enginyers politècnics de l'Exèrcit de Terra, i els de l'escala d'enginyers tècnics aeronàutics, declarada a extingir, queden integrats a l'escala tècnica d'oficials del cos d'enginyers de l'Exèrcit de l'Aire.

La integració es produeix amb la seva incorporació a l'escalafó actual de l'escala corresponent darrere de qui hauria d'haver estat situat si hagués optat a la integració opcional que regula el Reial decret 796/1995, de 19 de maig, de constitució d'escapes tècniques dels cossos d'enginyers de les Forces Armades, i que posteriorment a aquesta constitució no hagi modificat la seva posició relativa a l'escalafó per aplicació de les normes en vigor; en aquest cas s'atorga l'escalafó a continuació de l'anterior. El ministre de Defensa ha d'establir les normes específiques per a la integració.

Disposició addicional setena. Integració al cos militar de sanitat.

1. Els militars de carrera que pertanyin a les escales superiors d'oficials i a les escales d'oficials dels cossos específics dels exèrcits i a l'escala d'oficials del cos militar de sanitat que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, acreditin posseir el títol de llicenciat en psicologia i el diploma de psicologia militar, queden integrats a l'escala superior d'oficials del cos militar de sanitat, si ho sol·liciten en un termini màxim de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. La integració des d'una escala superior d'oficials es fa conservant l'ocupació i l'antiguitat en aquesta ocupació que figuri en l'escalafó d'origen el dia 31 de juliol de l'any 1999, amb efectes del dia 1 d'agost del mateix any. En cas d'igualtat, es resol a favor del de més edat.

3. La integració des d'una escala d'oficials es fa darrere de l'últim component de la seva mateixa ocupació. Els alferes s'integren en l'ocupació de tinent. L'ordenació relativa dels que s'integrin en cada ocupació es fa segons l'antiguitat en l'ocupació que figuri en l'escalafó d'origen el 31 de juliol de l'any 1999. En cas d'igualtat, es resol a favor del de més edat. Aquesta

integració té efectes del dia 1 d'agost de l'any 1999, que és la data d'antiguitat en l'ocupació de tots ells en la nova escala.

Disposició addicional vuitena. Accés de suboficials a l'ocupació de tinent.

1. Els brigades i els subtinentes dels antics cossos de suboficials d'infanteria, cavalleria, artilleria i enginyers, i de les escales legionària de suboficials d'infanteria i de mar de suboficials d'infanteria que no hagin passat a la situació de reserva o a la de reserva transitòria a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i reuneixin les condicions a les quals es refereix l'apartat 1 de la disposició transitòria cinquena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, poden sol·licitar la integració en les escales auxiliars, legionària o de mar corresponents, declarades a extingir per la Llei esmentada. La integració es produeix en l'ocupació de tinent, quan hi hagi una vacant a les plantilles que es determinin a aquests efectes en les escales esmentades, d'acord amb el que estableix l'apartat 4 de l'article 18 d'aquesta Llei, fins al 30 de juny de l'any 2009.

2. Els brigades i els subtinentes dels antics cossos auxiliars d'especialistes/suboficials, d'intendència, de sanitat, de farmàcia, de veterinària i de l'Agrupació Obrera i Topogràfica del Servei Geogràfic/suboficials que no hagin passat a la situació de reserva o a la de reserva transitòria a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i reuneixin les condicions a què es refereix l'apartat 1 de la disposició transitòria cinquena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, poden sol·licitar la integració al cos auxiliar d'especialistes/oficials, en les escales auxiliars d'intendència, de sanitat, de farmàcia, de veterinària i de l'Agrupació Obrera i Topogràfica del Servei Geogràfic/oficials, declarats a extingir per la Llei esmentada. La integració es produeix en l'ocupació de tinent quan hi hagi una vacant a les plantilles que es determini a aquests efectes en les escales esmentades, d'acord amb el que estableix l'apartat 4 de l'article 18 d'aquesta Llei, fins al 30 de juny de l'any 2009.

3. Tots els suboficials que hagin obtingut l'ocupació de sergent abans de l'1 de gener de l'any 1977, i que no tinguin limitació legal per assolir l'ocupació de subtinent, poden obtenir l'ocupació de tinent de les escales a extingir detallades en els apartats 2 i 3 de la disposició addicional sisena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, i, si no existeixen, en l'escala d'oficials corresponent, en el moment de passar a la situació de reserva, si ho sol·liciten prèviament.

4. El còmput total de les retribucions anuals que han de percebre els tinentes en situació de reserva, exceptuant les corresponents a triennis, és, com a mínim, el dels subtinentes en la mateixa situació administrativa.

Disposició addicional novena. Canvi d'adscripció a cos dels militars de complement.

Els militars de complement segons l'apartat 2 de la disposició addicional quarta d'aquesta Llei, que completen les escales dels cossos específics dels exèrcits que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, acreditin que tenen el títol de llicenciat en psicologia, o el títol de llicenciat en veterinària, poden canviar la seva adscripció a l'escala superior d'oficials del cos militar de sanitat, si ho sol·liciten en un termini màxim de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. L'adscripció com a militars de complement es produeix amb efectes d'aquesta última data, i conserven l'ocupació que tenien i el temps

de serveis complert, dades que serveixen per a l'ordenació dels interessats.

Els militars de complement adscrits a l'escala superior del cos militar de sanitat als quals es refereix aquesta disposició queden exempts dels límits d'edat i ocupació que regula l'article 66 d'aquesta Llei per participar en les convocatòries per promoció interna a l'esmentat cos, mentre mantinguin la condició de militar de complement, d'acord amb el que estableixen l'article 91 d'aquesta Llei i l'apartat 2 de la seva disposició addicional quarta.

Disposició addicional desena. *Règim d'ascensos de caporals primers permanents.*

1. Els caporals primers veterans de l'Armada a què es refereix la disposició addicional tercera del Reial decret 1928/1991, de 20 de desembre, pel qual s'adapta a les escales declarades a extingir el règim del personal militar que estableix la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, mantenen el règim d'ascens a sergent i sergent primer que estableix la disposició esmentada. Els efectius d'aquestes ocupacions comptabilitzen a les plantilles de les corresponents escales de suboficials.

2. Els caporals primers caçadors paracaigudistes de l'Exèrcit de l'Aire als quals es refereix l'apartat 2 de la disposició transitòria primera del Reial decret 984/1992, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de tropa i marineria professionals de les Forces Armades, mantenen el règim d'ascens a sergent i sergent primer que estableix l'esmentada disposició. Els efectius d'aquestes ocupacions comptabilitzen a les plantilles de les corresponents escales de suboficials.

Disposició addicional onzena. *Pas a la reserva.*

Els components de l'escala superior d'oficials del cos general de les armes de l'Exèrcit de Terra que hagin obtingut l'ocupació de tinent amb dates 15 de desembre de l'any 1975 i 15 de juliol de l'any 1976 passen a la situació de reserva, per temps de permanència en l'escala, el 15 de juliol de l'any 2009 i el 15 de juliol de l'any 2010, respectivament, sens perjudici que per altres causes els correspongui passar a la situació esmentada en una data diferent.

Disposició addicional dotzena. *Perfeccionament de triennis.*

Els anys de servei prestats abans de l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera, pel personal militar a què fa referència l'article 5, es valoren, tant a efectes de perfeccionament de triennis com de reconeixement de drets passius, d'acord amb l'índex de proporcionalitat o grup de classificació que en cada moment aquells van tenir assignat.

Disposició addicional tretzena. *Suspensió de la prestació del servei militar.*

1. Queda suspesa la prestació del servei militar regulada en la Llei orgànica 13/1991, de 20 de desembre, del servei militar, a partir del 31 de desembre de l'any 2002.

2. Els espanyols barons nascuts després del 31 de desembre de l'any 1982 no han de prestar el servei militar obligatori i, en conseqüència, queden suspeses les operacions de reclutament del personal esmentat, al qual li és aplicable el que estableix el títol XIII d'aquesta Llei.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori general.*

Les disposicions que conté aquesta Llei sobre historials militars, destinacions, cursos de capacitació per

al compliment de les comeses d'ocupacions superiors, ascensos i avaluacions són de plena aplicació en un període màxim de tres anys a partir de la seva entrada en vigor. Les normes que la despleguin poden incloure disposicions transitòries d'adaptació de les actualment vigents per als militars de carrera i d'ocupació dins del termini assenyalat anteriorment. Tot això sens perjudici del que estableixen les disposicions addicionals i transitòries d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Amortització d'excedents de plantilla.*

1. Fins al 30 de setembre de l'any 1999 continuen en vigor les plantilles aprovades pel Reial decret 1185/1998, de 12 de juny, pel qual s'estableixen les plantilles de les Forces Armades per cossos, escales i ocupacions per al cicle 1998-1999. No obstant això, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, és d'aplicació el que estableix el tercer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 18 d'aquesta Llei, i les ocupacions de general d'exèrcit, almirall general o general de l'aire, comptabilitzen en les plantilles corresponents a tinent general o almirall.

2. L'adaptació dels efectius existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei a les plantilles que estableix l'article 18 d'aquesta Llei s'ha de fer de manera progressiva, mitjançant els reials decrets de plantilles de quadres de comandament als quals es refereix l'apartat 4 de l'article esmentat, en què per a determinats cossos, escales i ocupacions es poden fixar efectius diferents per a un o diversos anys.

En les plantilles que s'estableixin per al període que finalitza el 30 de juny del 2004, en acabar aquest any, el nombre d'oficials generals no ha d'excedir el que fixen els apartats 2 i 3 de l'article 18 d'aquesta Llei i el nombre de coronels no ha de ser superior a 1.235.

El total de les plantilles que es fixin per al període comprès entre l'1 de juliol de l'any 2009 i el 30 de juny de l'any 2014 ha de coincidir, en finalitzar aquest període, amb la plantilla legal màxima.

3. Mentre el total d'efectius de quadres de comandament en servei actiu superi la plantilla legal màxima, la provisió de places de les Forces Armades a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei s'ha d'ajustar, a més dels criteris que estableix l'article esmentat, al criteri que els ingressos totals per a l'accés a militar de carrera estan compresos entre el 50 i el 70 per 100 de la mitjana dels retirs previstos per als deu anys següents.

4. Els excedents de plantilla que hi hagi en les diferents ocupacions i escales, segons el que es determini en el desplegament de l'article 18 d'aquesta Llei, s'amortitzen no donant a l'ascens les vacants següents:

a) En les ocupacions de la categoria d'oficials generals, la primera que es produeixi de cada dues.

b) En les ocupacions restants, la primera que es produeixi de cada tres.

5. Els efectius de militars professionals de tropa i marineria han d'augmentar progressivament, d'acord amb els crèdits que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat, per assolir abans que s'acabi l'any 2002 els efectius que fixa l'article 19 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. *Règim del personal d'escales a extingir.*

1. Les escales a extingir que es detallen al apartats 2 i 3 de la disposició addicional sisena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, continuen en el règim establert de conformitat amb la disposició addicional setena de

la Llei esmentada, i els és d'aplicació el que estableix l'article 144 d'aquesta Llei.

2. Els militars de carrera de les escales declarades a extingir que, abans de l'entrada en vigor de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, tinguin limitació legal per ascendir o assolir determinades ocupacions, establerta en la disposició addicional quarta del Reial decret 1622/1990, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general d'avaluacions, classificacions i ascensos del personal militar professional, mantenen aquesta limitació.

3. Els components de l'escala de la guàrdia reial, declarada a extingir per la disposició final cinquena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, continuen el procés que regulen les normes reglamentàries de desplegament de la disposició esmentada.

Els membres de l'escala esmentada que hagin passat a la situació de reserva transitòria i no hagin fet efectiu el dret a un ascens que preveu l'article 5 del Reial decret 1000/1985, de 19 de juny, pel qual s'estableix la situació de reserva transitòria a l'Exèrcit de Terra, l'obtenen una vegada transcorreguts, en les situacions de servei actiu i de reserva transitòria, els terminis que per a cada ocupació es determinin per reglament.

4. L'escala honorífica militar de ferrocarrils manté el règim que regula el Reial decret 2289/1977, de 23 de juliol, fins a la seva extinció, i no es produeixen nous ingressos en l'escala a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ni ascensos a les diverses ocupacions militars.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori d'ascensos de militars de carrera.*

1. Fins al 30 de juny de l'any 1999 i durant el cicle d'ascensos comprès entre l'1 de juliol de l'any 1999 i el 30 de juny de l'any 2000, les avaluacions i els ascensos a les diferents ocupacions es continuen produint per les normes reglamentàries vigents abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. A partir del dia 1 de gener de l'any 2000 i quan hagi de correspondre l'ascens a l'ocupació de comandant de les escales superiors d'oficials als components d'una nova promoció, els ascensos es produeixen d'acord amb el que preveu l'article 111 d'aquesta Llei, i les avaluacions corresponents es duen a terme d'acord amb l'article 115 d'aquesta Llei.

2. L'accés a tinent de les escales d'oficials, segons el que preveu l'apartat 5 de l'article 66 d'aquesta Llei, és aplicable a partir dels ingressos als centres docents militars de formació per promoció interna corresponent a l'any 1999.

Amb data 1 d'agost de 1999 ascendeixen a l'ocupació de tinent els alferes que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei pertanyin a les escales d'oficials però hi hagin accedit per promoció interna procedents de militars d'ocupació de la categoria d'oficial i sempre que no els hagués correspost ascendir anteriorment.

Amb data 1 de febrer dels anys 2000 i 2001 ascendeixen a l'ocupació de tinent els alferes de les escales d'oficials que hi hagin accedit els anys 1999 i 2000, per promoció interna, respectivament, procedents de militars de complement.

Disposició transitòria cinquena. *Accés a un altre cos o escala.*

1. En les convocatòries corresponents als anys 2000 i 2001, els militars de carrera de les escales d'oficials i de suboficials dels cossos generals, d'infanteria de marina, d'enginyers i d'especialistes, que tinguin la

titulació requerida, poden accedir per canvi de cos, dins del seu exèrcit, a les escales tècniques d'oficials dels cossos d'enginyers i a les escales d'oficials dels cossos d'especialistes i a les escales superiors d'oficials dels cossos d'enginyers i d'intendència, d'acord amb el que regula l'article 65 d'aquesta Llei, i queden exempts dels límits d'edat o ocupacions que regula l'article esmentat, així com del temps de serveis exigint per reglament en l'escala d'origen.

2. En les convocatòries corresponents als anys 2000 i 2001, els membres de les escales de subdirectors músics de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, declarades a extingir en la disposició addicional sisena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, que tinguin la titulació requerida, poden optar, per accés directe, a l'ingrés al centre docent corresponent per a la incorporació a l'escala superior d'oficials del cos de músiques militars, i queden exempts dels límits d'edat.

3. En les convocatòries corresponents als anys 2000 i 2001, els suboficials que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, acreditin tenir el títol de llicenciat en psicologia i el diploma de psicologia militar poden optar, per accés directe amb reserva de places, a l'ingrés al centre docent corresponent per a la incorporació a l'escala superior d'oficials del cos militar de sanitat, i queden exempts dels límits d'edat.

4. En les convocatòries dels anys 2000 i 2001, els suboficials de tots els cossos als quals, per accedir a les antigues escales de complement, se'ls va exigir el títol de diplomad universitari, poden optar, per promoció interna, a l'ingrés al centre docent respectiu per a la incorporació a l'escala d'oficials corresponent, i queden exempts dels límits d'edat i ocupació.

5. En les convocatòries corresponents als anys 2000 i 2001, els caporals primers de l'Exèrcit de Terra que hagin accedit a una relació de serveis de caràcter permanent fins a l'edat de retir abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden accedir per promoció interna a les escales de suboficials de l'exèrcit esmentat si acreditin el nivell educatiu que es requereixi en la convocatòria, i queden exempts dels límits d'edat.

Disposició transitòria sisena. *Integració i promoció interna dels oficials procedents de les escales de complement i de reserva naval.*

1. Els militars d'ocupació de la categoria d'oficial procedents de les escales de complement i de reserva naval, declarades a extingir a l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, poden accedir a l'ensenyament militar de formació per promoció interna en els termes que estableix l'apartat 5 de l'article 66 d'aquesta Llei, i queden exempts dels límits d'edat. Els militars d'ocupació que tinguin la possibilitat de firmar compromisos successius fins a un termini màxim de dotze o de setze anys, la mantenen, respectivament, fins al 31 de desembre de l'any 2002 i fins al 31 de desembre de l'any 2006.

2. Els militars d'ocupació als quals es refereix l'apartat anterior que ho sollicitin, en un termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i després de superar un curs de formació, s'integren, dins del cos a què estiguin adscrits, en les escales següents: escales superiors d'oficials dels cossos d'intendència, d'enginyers, jurídicomilitar, militar d'intervenció i militar de sanitat, i en les escales d'oficials dels cossos generals, d'infanteria de marina, d'especialistes, d'enginyers i militar de sanitat. La integració en les escales dels cossos d'enginyers i militar de sanitat s'efectua segons la titulació requerida per accedir-hi.

La integració es porta a terme amb data 1 d'agost de l'any 2001 en l'ocupació de tinent, darrere de l'últim dels d'aquesta ocupació de les escales esmentades. L'ordenació relativa dels nous components es fa segons l'ocupació i l'antiguitat en aquest que figuri en l'escalafó d'origen el dia 31 de juliol de l'any 2001.

La durada del pla d'estudis del curs de formació a què es refereix aquest apartat és com a màxim d'un any.

Disposició transitòria setena. Situació de segona reserva dels oficials generals.

1. Els oficials generals en situació de segona reserva, de conformitat amb la disposició transitòria primera de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, continuen en aquesta situació.

Els oficials generals que tenien aquesta categoria l'1 de gener de l'any 1990 passen a la situació de segona reserva en complir l'edat de retir que fixa l'article 145 d'aquesta Llei o, si s'escau, quan els correspongui passar al retir segons el que disposa l'apartat 4 de l'article 13 d'aquesta Llei. El temps romàs en aquesta situació, per ser assimilable al retir, no es considera de serveis efectius per a la determinació de drets passius, ni suposa que es cotitzi en el règim especial de la seguretat social de les Forces Armades.

2. S'han de determinar per reglament les circumstàncies i les condicions en què el ministre de Defensa pot assignar determinats càrrecs o comeses als oficials generals en segona reserva.

Disposició transitòria vuitena. Pas a la situació de reserva d'oficials generals.

Els militars de carrera que pertanyin als cossos generals i d'infanteria de marina, que tenien la categoria d'oficial general abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, passen a la situació de reserva a les edats que estableix l'apartat 2 de l'article 103 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, sens perjudici del que estableix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 144 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. Incorporació a la situació de reserva.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, passen a la situació de reserva els militars de carrera que van passar directament al retir des de la situació de servei actiu, conforme amb el que regula l'apartat 5 de l'article 103 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, perquè no tenien complerts vint anys de temps de serveis ja que no coincidien les edats de passar a la situació de reserva fixades en aquesta amb les establertes anteriorment per passar a la situació de reserva activa. El temps romàs com a retirat no és computable a efectes de temps de serveis i les retribucions percebudes durant aquest període no experimenten cap tipus de modificació.

Disposició transitòria desena. Règim transitori per passar a la situació de reserva.

1. Fins al 30 de juny de l'any 2004, inclusivament, els militars professionals que ho sol·licitin poden passar a la situació de reserva, una vegada tinguin l'edat que estableix a aquest efecte la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, o trenta-dos anys de temps de serveis des de l'accés a les escales superiors dels cossos generals i d'infanteria de marina, amb efectes de l'últim dia del

mes següent al de la sol·licitud, i es conserven les retribucions del personal en servei actiu fins que compleixin les edats que determina, segons l'ocupació, l'apartat 1 de l'article 144 d'aquesta Llei.

2. Fins al 30 de juny de l'any 2009, inclusivament, als suboficials als quals fan referència la disposició addicional desena i l'apartat 5 de la disposició transitòria cinquena, ambdues d'aquesta Llei, el temps de serveis necessari per poder sol·licitar passar a la situació de reserva, a petició pròpia, en els contingents que autoritzi periòdicament el ministre de Defensa, fixat en vint anys segons el que disposa l'apartat 3 de l'article 144 d'aquesta Llei, comença a comptar des del moment en què hagin adquirit el caràcter de permanents.

3. Els militars de carrera que passin a la situació de reserva fins al 30 de juny de l'any 2009, per aplicació de l'apartat 3 de l'article 144 d'aquesta Llei, conserven les retribucions del personal en servei actiu fins que compleixin les edats que determina, segons l'ocupació, l'apartat 1 de l'article esmentat. Aquest règim retributiu també s'aplica als coronels que hagin passat a la situació de reserva per aplicació de la disposició addicional setena de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de presupostos generals de l'Estat per al 1991.

Disposició transitòria onzena. Reserva transitòria.

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queda declarada a extingir la situació de reserva transitòria i, en conseqüència, ningú no pot passar a la situació esmentada.

2. Els militars professionals que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin en la situació de reserva, per aplicació de la disposició addicional vuitena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, i de la disposició transitòria primera de la Llei 14/1993, de 23 de desembre, de plantilles de les Forces Armades, hi romanen fins que passin al retir; no els és aplicable el que preveu l'apartat 9 de l'article 144 d'aquesta Llei, i se'ls manté el règim que tenien anteriorment i, concretament, el següent:

a) El dret a un ascens a partir del moment en què passi a la situació de reserva transitòria, sempre que l'obtingui, per ordre d'escalafó en el sistema de selecció o pel sistema d'antiguitat, un que el segueixi en l'escalafó de procedència.

b) El dret a percebre la totalitat de les retribucions bàsiques i les complementàries de caràcter general de l'ocupació corresponent, així com les de caràcter personal a què tinguin dret. No obstant això, en assolir l'edat que fixa la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, per passar a la reserva i, en tot cas, en complir quinze anys des del moment de passar a reserva transitòria, passen a percebre les retribucions corresponents a la situació de reserva, determinades de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de l'apartat 10 de l'article 144 d'aquesta Llei.

c) La incompatibilitat de les seves retribucions amb les que puguin percebre pel compliment d'una altra ocupació al servei dels ens que integren les diverses esferes de les administracions públiques i de la Seguretat Social, amb l'excepció de les activitats que, en cada moment, declari compatibles amb caràcter general la legislació sobre incompatibilitats en el sector públic.

d) Es mantenen els efectes de passar al retir i, per tant, no es poden ocupar les destinacions a què fa referència l'article 126 d'aquesta Llei. La recuperació de drets inherents al retir, que es fa efectiva, si s'escau, al cap de tres anys de passar a la situació de reserva transitòria.

e) La consideració de reservista, en les mateixes condicions que els reservistes temporals, fins a l'edat de passar a retir.

3. Sens perjudici del que preveu aquesta disposició, la situació de reserva transitòria continua sent aplicable als membres de l'escala de la guàrdia reial, durant el període d'adaptació de deu anys, que preveu el Reial decret 994/1992, de 31 de juliol, pel qual s'aproven les normes reglamentàries d'integració de l'escala de la guàrdia reial al cos de la guàrdia civil. A l'acabament del període esmentat, el personal acollit a la dita situació s'integra a la de reserva, i manté el règim que tenia abans, en les condicions que preveu l'apartat anterior.

Disposició transitòria dotzena. *Processos selectius.*

Durant els anys 1999 i 2000, els processos selectius es continuen regint per les normes reglamentàries vigents abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, amb les previsions incloses en les disposicions transitòries i, pel que fa a l'ocupació i a l'exigència de temps de serveis per accedir per promoció interna a l'ensenyament per a la incorporació a les escales de suboficials, a l'apartat 6 de l'article 66 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tretzena. *Règim del personal de la guàrdia civil.*

1. El règim del personal de la guàrdia civil es continua regint per les lleis 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, i 28/1994, de 18 d'octubre, per la qual es completa el règim del personal del cos de la guàrdia civil, mentre no es promulgui la llei a què fa referència l'apartat 3 de l'article 1 d'aquesta Llei.

2. L'acte del jurament o promesa davant la bandera d'Espanya i la seva fórmula s'ha d'ajustar al estableix l'article 3 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria catorzena. *Règim del personal del Centre Superior d'Informació de la Defensa.*

El personal que presti els serveis al Centre Superior d'Informació de la Defensa, sigui quina sigui la seva procedència, queda sotmès al règim de personal que preveu la disposició final vuitena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, i al Reial decret 1324/1995, de 28 de juliol, pel qual s'estableix l'Estatut de personal del Centre Superior d'Informació de la Defensa, que la desplega, fins que no es dicti una nova normativa en aquesta matèria.

Disposició transitòria quinzena. *Cos de mutilats de guerra per la pàtria.*

El personal inclòs en l'àmbit d'aplicació de la disposició final sisena de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, té els drets reconeguts al militar retirat, segons el que estableix l'apartat 4 de l'article 145 d'aquesta Llei, i manté els beneficis i les prerrogatives de caràcter honorífic a què fa referència la disposició comuna setena de la Llei 5/1976, d'11 de març, de mutilats de guerra per la pàtria.

Qui ho sol·liciti manté una vinculació especial amb les Forces Armades, d'acord amb el que determina l'article 149 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setzena. *Personal al servei d'organismes civils.*

El personal que estigui en les situacions derivades de la Llei de 17 de juliol de 1958, de pas voluntari de caps i oficials de l'Exèrcit de Terra al servei d'organismes civils, hi roman i manté les condicions que preveu la Llei esmentada.

Disposició transitòria dissetena. *Ingressos als instituts politècnics de l'Exèrcit de Terra.*

A partir de l'1 de gener de l'any 2000 no es produeixen nous ingressos com a alumnes de formació professional dels instituts politècnics de l'Exèrcit de Terra. Els qui hi hagin ingressat abans d'aquesta data que superin els corresponents estudis mantenen reserva de plaça per cursar l'ensenyament de formació que capaciti per a l'accés a determinades especialitats de militars professionals de tropa de l'Exèrcit de Terra.

Disposició transitòria divuitena. *Règim transitori del servei militar.*

1. Als espanyols barons nascuts abans de l'1 de gener de l'any 1983 els continua sent aplicable el que preveu la Llei orgànica 13/1991, de 20 de desembre, del servei militar, i adquireixen la condició de militar en incorporar-se a les Forces Armades.

L'acte del jurament o promesa davant la bandera d'Espanya i la seva fórmula s'ha d'ajustar al que estableix l'article 3 d'aquesta Llei.

2. Els qui el 31 de desembre de l'any 2002 estiguin prestant el servei militar passen a la reserva amb efectes d'aquesta data.

3. Els qui el 31 de desembre de l'any 2002 estaven classificats en ajornament d'incorporació al servei militar per qualsevol de les causes de l'article 13 de la Llei orgànica 13/1991, de 20 de desembre, del servei militar, passen, en aquella data, a la reserva del servei militar.

4. S'autoritza el Govern perquè, en funció del procés de professionalització dels exèrcits, pugui modificar les dates determinades en els apartats anteriors per escurçar el període transitori, de la qual cosa ha d'informar el Congrés dels Diputats.

Disposició transitòria dinovena. *Compromisos dels militars de lleva com a militars professionals de tropa i marineria.*

Els militars de lleva que formin part d'unitats militars a les quals s'assignin missions fora del territori nacional per un període igual o superior a tres mesos poden adquirir la condició de militar professional de tropa i marineria, sempre que no se superin les plantilles pressupostàries de la categoria esmentada en el seu exèrcit respectiu, mitjançant la firma d'un únic compromís, que finalitza quinze dies després que s'acabi la missió, sense que, en cap cas, pugui ultrapassar els quinze mesos de durada, comptats a partir de la data d'incorporació per a la prestació del servei militar, per bé que es considera com a mèrit el temps de serveis en aquestes missions per accedir a les places que s'anunciïn en les convocatòries corresponents.

Disposició transitòria vintena. *Reserva del servei militar.*

Els qui estiguin en la reserva del servei militar que preveu l'article 57 de la Llei orgànica 13/1991, de 20 de desembre, del servei militar, hi romanen fins al 31 de desembre del tercer any posterior a l'acabament del servei militar; els qui hi passin d'acord amb el que preveu

la disposició transitòria divuitena, fins al 31 de desembre del tercer any posterior a la data en què passin a reserva, i els qui ho facin en aplicació de l'article 105 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, fins al 31 de desembre del tercer any posterior a l'acabament o la resolució del compromís com a militar d'ocupació.

Disposició transitòria vint-i-unena. *Ingrés com a reservista voluntari.*

1. En les convocatòries que es publiquin fins a l'any 2004 inclusivament, tots els espanyols que ho vulguin poden sol·licitar ingressar com a reservistes voluntaris, i queden exempts del límit màxim d'edat que estableix la lletra b) de l'apartat 4 de l'article 170 sempre que no assoleixin l'edat que estableix l'article 171, ambdós d'aquesta Llei.

2. En el desplegament reglamentari del títol XIII d'aquesta Llei, s'estableix el règim d'integració com a reservistes voluntaris de les components de l'Agrupació de Dames Auxiliars de Sanitat Militar, que és aplicable a qui sol·liciti la integració com a reservista voluntària.

Disposició transitòria vint-i-dosena. *Suport a la reincorporació laboral dels militars professionals de tropa i marineria.*

El Govern ha d'elaborar en el termini d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un pla d'actuacions de suport a la reincorporació laboral dels militars professionals de tropa i marineria, d'acord amb el que estableix l'article 76 d'aquesta Llei, orientat específicament als qui, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hagin assolit dotze anys o més de temps de serveis a les Forces Armades o tinguin trenta-cinc anys d'edat o més.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i en especial:

Llei 79/1980, de 24 de desembre, sobre la fórmula per jurar la bandera d'Espanya.

Disposició addicional tercera del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional.

Llei 14/1993, de 23 de desembre, de plantilles de les Forces Armades.

2. La Llei 50/1969, de 26 d'abril, bàsica de mobilització nacional, continua en vigor amb caràcter reglamentari, en el que no s'oposi al que preveu aquesta Llei.

Les disposicions reglamentàries que regulin l'aportació de recursos humans i materials a les Forces Armades la deroguen de forma expressa.

3. Queden derogades definitivament, amb les condicions que s'indiquen en els dos apartats següents, les disposicions que esmenta l'apartat 2 de la disposició derogatòria de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional.

4. Mentre subsisteixi personal al qual sigui aplicable, continuen en vigor per a aquest personal amb caràcter reglamentari, en el que no s'oposin a la mateixa Llei 17/1989 i a aquesta Llei, les disposicions que es detallen a continuació:

Llei de 12 de juliol de 1940, per la qual es restableix el cos eclesiàstic de l'Exèrcit.

Llei de 31 de desembre de 1945, per la qual es reorganitza el cos eclesiàstic de l'Armada.

Llei de 31 de desembre de 1945, per la qual s'organitza el cos eclesiàstic de l'Exèrcit de l'Aire.

Llei de 17 de juliol de 1958, de pas voluntari de caps i oficials de l'Exèrcit de Terra al servei d'organismes civils.

Llei 5/1976, d'11 de març, de mutilats de guerra per la pàtria.

5. També continuen en vigor, amb caràcter reglamentari, fins que les disposicions de desplegament d'aquesta Llei les deroguin de manera expressa, les següents:

Llei de 25 de novembre de 1944, sobre creació de l'Escola d'Aplicació d'Infanteria de Marina.

Llei 15/1970, de 4 d'agost, general de recompenses de les Forces Armades, modificada per la Llei 47/1972, de 22 de desembre.

Reial decret llei 3/1985, de 10 de juliol, pel qual es determinen l'estructura i les funcions dels consells superiors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.

Llei 18/1995, d'1 de juny, de creus del Mèrit Militar, del Mèrit Naval i del Mèrit Aeronàutic.

6. Les referències a les disposicions que es deroguen contingudes en normes vigents s'entenen efectuades a les d'aquesta Llei que regulen la mateixa matèria que aquelles disposicions.

7. Les derogacions incloses en aquesta disposició es produeixen sens perjudici del règim transitori que estableix aquesta Llei i de la seva aplicació a la guàrdia civil fins que es deroguin expressament per a aquest cos en la seva legislació específica.

Disposició final primera. *Recompenses militars.*

1. Les recompenses militars són: Creu Llorejada de Sant Ferran, Medalla Militar, Creu de Guerra, Medalla de l'Exèrcit, Medalla Naval i Medalla Aèria, creus del Mèrit Militar, del Mèrit Naval i del Mèrit Aeronàutic, amb distintiu vermell, blau, groc i blanc, Citació com a Distingit en l'Ordre General i Menció Honorífica.

2. La constància en el servei i la conducta irreprotxable dels membres de les Forces Armades que pertanyen a les escales superiors d'oficials, escales d'oficials i escales de suboficials i dels membres de la guàrdia civil de les escales superior, executiva i de suboficials, es recompensa amb l'ingrés a la Reial i Militar Ordre de Sant Hermenegild i, en el cas dels altres membres de les Forces Armades i de la guàrdia civil que mantinguin una relació de serveis professionals de caràcter permanent, amb la Creu a la Constància en el Servei.

3. S'estableixen per reglament els fets o els serveis i les circumstàncies que determinen la concessió de les diverses recompenses, així com els tràmits i els procediments.

4. No s'atorguen avanços en l'ordre d'escalafó o ascensos com a recompensa. Els ascensos per mèrits de guerra es regulen per llei.

Disposició final segona. *Uniformitat.*

1. Els militars professionals han de portar l'uniforme reglamentari en els actes de servei. Les normes generals d'uniformitat i les limitacions al seu ús, les estableix el ministre de Defensa.

2. Els qui estiguin en les situacions administratives de serveis especials i d'excedència voluntària només poden portar l'uniforme en actes militars i socials solemnes o quan se'ls autoritzi expressament en les seves

relacions amb les Forces Armades i sempre que no estiguin ocupant càrrecs públics.

3. Als militars en situació de reserva procedents de reserva transitòria se'ls aplica l'apartat anterior durant els tres primers anys des del moment de passar a la situació de reserva transitòria. A partir d'aleshores se'ls apliquen les normes que estableix l'apartat 4 de l'article 145 d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Precedències.*

La precedència dels militars, excepte quan per raó del càrrec que ocupin els correspongui una altra, es basa, en primer lloc, en l'ocupació; en cas d'igualtat d'ocupació, en l'antiguitat en la dita ocupació, determinada conforme amb el que estableix aquesta Llei; quan l'antiguitat sigui la mateixa, en l'antiguitat en l'ocupació anterior, i així successivament fins a arribar a la data d'ingrés a les Forces Armades. En últim extrem, s'ha de resoldre a favor del més gran.

Disposició final quarta. *Servei d'assistència religiosa.*

1. El Govern ha de garantir l'assistència religiosa als membres de les Forces Armades en els termes que preveu l'ordenament.

2. El règim de personal del servei d'assistència religiosa de les Forces Armades, adscrit a la Subsecretaria de Defensa, es regeix pels criteris següents:

a) La relació de serveis professionals es constitueix amb personal vinculat amb caràcter permanent o temporal, que no adquireix la condició de militar.

b) La durada màxima de la relació de serveis amb caràcter temporal és de vuit anys. Per accedir-hi amb caràcter permanent cal haver superat les proves que es determinin per reglament i haver prestat servei amb caràcter temporal com a mínim durant tres anys.

c) El règim d'assignació de places i la mobilitat consegüent del personal és el del personal de les Forces Armades, amb les adaptacions degudes.

d) Les situacions administratives es regulen de manera similar a les dels funcionaris de l'Administració de l'Estat en el que els sigui aplicable.

e) El règim retributiu s'estableix de manera similar al del personal de les Forces Armades amb les adaptacions obligades per la naturalesa de la relació de serveis.

f) El règim disciplinari és l'aplicable als funcionaris de l'Administració de l'Estat amb les modificacions necessàries per atendre les característiques de l'àmbit en què exerceixen la seva funció i la seva naturalesa.

3. Els components dels cossos eclesiàstics de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, declarats a extingir, continuen en els cossos de procedència, amb els mateixos drets i les mateixes obligacions, i els és aplicable el que estableix l'article 144 d'aquesta Llei.

4. L'assistència religiosa pastoral als membres catòlics de les Forces Armades s'exerceix per mitjà de l'Arquebisbat castrense, en els termes de l'Acord de 3 de gener de 1979 entre l'Estat espanyol i la Santa Seu. Els sacerdots integrats al servei d'assistència religiosa, que són capellans castrenses en els termes que estableix l'Acord amb la Santa Seu esmentat, es regeixen pel que preveu l'Acord esmentat i per la legislació canònica corresponent.

5. Els militars evangèlics, jueus o musulmans poden rebre assistència religiosa de la seva confessió, si ho volen, de conformitat amb el que determinen els corresponents acords de cooperació establerts entre l'Estat espanyol i la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques

d'Espanya, la Federació de Comunitats Israelites d'Espanya i la Comissió Islàmica d'Espanya.

6. Els altres militars professionals poden rebre, si ho volen, assistència religiosa de ministres de culte de les esglésies, confessions o comunitats religioses, inscrites en el Registre d'entitats religioses, en els termes que preveu l'ordenament.

Disposició final cinquena. *Mèrit de serveis prestats i reserva de places.*

1. El temps de serveis a les Forces Armades com a militar professional de tropa i marineria es considera com a mèrit en els sistemes de selecció respecte dels cossos, les escales, les places de funcionari i les activitats de caràcter laboral de les administracions públiques, en tots els supòsits en què les seves funcions guardin relació amb els serveis prestats, les aptituds o les titulacions adquirides com a militar durant els anys de servei, en els termes que es determini legalment o per reglament.

2. Per a l'accés a l'escala bàsica de caporals i guàrdies del cos de la guàrdia civil s'ha de reservar, com a mínim, el 50 per 100 de les places als militars professionals de tropa i marineria que hagin estat, almenys, tres anys de serveis com a tals.

L'accés, una vegada superades les proves d'ingrés i els períodes de formació corresponents, es fa en l'ocupació de guàrdia civil, amb independència del que s'hagi assolit en els exèrcits.

3. En les convocatòries per accedir a cossos o escales adscrits al Ministeri de Defensa i ingressar com a personal laboral del departament esmentat i dels seus organismes autònoms que es publiquin d'acord amb l'oferta d'ocupació pública, quan concorrin els supòsits que esmenta l'apartat 1 d'aquesta disposició, s'ha de reservar, com a mínim, el 50 per 100 de les places als militars professionals que hagin complert, com a mínim, tres anys de temps de serveis.

4. El temps de serveis prestats a les Forces Armades com a militar de complement o com a militar professional de tropa i marineria es reconeix, a efectes d'antiguitat a l'Administració, als qui ingressin a través de qualsevol dels processos de selecció que preveuen els apartats anteriors d'aquesta disposició.

Disposició final sisena. *Jurament o promesa dels espanyols davant la bandera d'Espanya.*

1. Els espanyols que ho sol·licitin poden manifestar el seu compromís amb la defensa d'Espanya fent el jurament o la promesa davant la bandera, amb la fórmula següent:

«Espanyols! Jureu per Déu o prometeu per la vostra consciència i el vostre honor servir la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, amb lleialtat al Rei, i, si cal, lliurar la vida en defensa d'Espanya?»

A la qual cosa han de respondre: «Sí, ho fem!»

2. L'acte de jurament o promesa davant la bandera s'ha de fer de manera similar a la que estableix l'article 3 d'aquesta Llei.

3. El ministre de Defensa ha d'establir el procediment per sol·licitar i exercir aquest dret.

Disposició final setena. *Adaptació de l'ordenament legal de la defensa nacional.*

El Govern, abans del 31 de desembre de l'any 2002, ha de remetre al Congrés dels Diputats els projectes de llei necessaris per adaptar l'ordenament legal de la defensa nacional i el règim de drets i deures dels militars al model de Forces Armades professionals.

Disposició final vuitena. Títol competencial.

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que preveuen l'article 149.1.4a de la Constitució, l'apartat 2 de l'article 173 i la disposició final cinquena d'aquesta Llei, d'acord amb el que preveu l'article 149.1.1a i 18a de la Constitució.

Disposició final novena. Esportistes d'alt nivell.

El Ministeri de Defensa i el Consell Superior d'Esports o les administracions públiques amb competències en matèria d'esports poden subscriure convenis de col·laboració mútua i de suport als esportistes d'alt nivell que pertanyen a les Forces Armades, per tal de fomentar la pràctica i la formació esportives.

Disposició final desena. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 18 de maig de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

11195 LLEI 18/1999, de 18 de maig, de modificació de l'article 9, apartat 5, del Codi civil. («BOE» 119, de 19-5-1999.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'adopció internacional és una institució que per causes ben conegudes ha experimentat un augment notabilíssim en els darrers anys. La preocupació sobre els problemes inherents a aquesta institució i la finalitat d'evitar actuacions privades abusives han inspirat el Conveni de l'Haia relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional, subscrit el 29 de maig de 1993 i ratificat per molts països, entre els quals hi ha Espanya («Butlletí Oficial de l'Estat» d'1 d'agost de 1995). El Conveni tendeix a assegurar la protecció del nen mitjançant la intervenció necessària en tot el procés de constitució de l'adopció de les autoritats centrals o organismes acreditats de l'estat d'origen i de l'estat de recepció.

Ara bé, per més que l'adopció constituïda per espanyols a l'estranger s'hagi ajustat a les directrius del Conveni, no es pot evitar que hi hagi diferències entre els efectes de l'adopció estrangera i els que produeix aquesta institució a Espanya. Fins i tot quan l'adopció ha estat certificada de conformitat amb el Conveni (article 23), el seu reconeixement obligatori a Espanya no pot arribar a transformar automàticament una adopció simple en una adopció amb plenitud d'efectes com és l'espanyola. Així ho ha d'admetre el mateix Conveni de l'Haia, que en l'article 27 preveu la conversió de l'adopció en l'Estat de recepció.

Actualment en l'àmbit nacional el reconeixement d'efectes a Espanya de l'adopció constituïda a l'estranger està regulat per l'article 9, apartat 5, incís final, del Codi civil, redactat per la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica al menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil. En virtut d'aquesta norma s'estableix, d'una banda, que no es reconeix a Espanya l'adopció constituïda a l'estranger mentre l'entitat pública competent no hagi declarat la idoneïtat de l'adoptant, si aquest és espanyol i està domiciliat a Espanya en el moment de l'adopció, i s'afegeix, d'altra banda, que «...no serà reconeguda a Espanya com a adopció la constituïda a l'estranger per l'adoptant espanyol, si els efectes d'aquella adopció no es corresponen amb els que preveu la legislació espanyola».

La conclusió del legislador és encertada quan la institució estrangera no suposi l'establiment d'una relació de filiació entre l'adoptant i l'adoptat o quan l'adoptat mantingui els vincles amb la família biològica anterior. Però la solució no és gens segura quan la no-correspondència d'efectes es dona perquè l'adopció estrangera és revocable a sol·licitud de l'adoptant durant la minoria d'edat del fill adoptiu. Si aquesta és l'única diferència entre l'adopció estrangera i l'espanyola, és just que s'obri algun camí perquè, sense necessitat que l'adopció es constitueixi «ex novo» a Espanya per via judicial, es pugui reconèixer eficàcia en el nostre ordenament a aquestes adopcions estrangeres.

Aquesta és la finalitat exclusiva d'aquesta Llei. Si, per compareixença davant l'encarregat del Registre civil o en un altre document públic, l'adoptant o els adoptants espanyols renunciïn expressament al dret que els concedeix la llei estrangera per revocar l'adopció, ja no hi ha obstacles perquè aquesta adopció pugui ser reconeguda a Espanya i inscriure's en el Registre amb tots els efectes derivats d'aquesta inscripció.

Article únic.

S'afegeix un paràgraf final a l'apartat 5 de l'article 9 del Codi civil amb el text següent:

«L'atribució per la llei estrangera d'un dret de revocació de l'adopció no n'impedeix el reconeixement si es renuncia a aquest dret en document públic o per compareixença davant l'encarregat del Registre civil.»

Disposició transitòria única.

El que disposa aquesta Llei també és aplicable a les adopcions constituïdes abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 18 de maig de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ